

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1600, 6 Δεκέμβρη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Αθέξιας Γρηγορόπουλος

Από την Αθήνα ως τη Γάζα ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Σελ. 4, 5, 10, 11

ΓΑΖΑ

ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ ΝΟΙΣ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Η Άποψή μας στη σελ. 3

30/11, Αθήνα. Πανυγειονομική πανδημοσιούπαλληλητική απεργιακή διαδήλωση στήριξης του ΕΣΥ. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Νέα απεργία στα Νοσοκομεία 8/12

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9

Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ Για ποια Αριστερά παλεύουμε;

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 7/12
Δημαρχείο, 7μμ

Μανώλης Σαρής, πρώην μέλος Κ.Ε. ΣΥΡΙΖΑ
Τάσος Αναστασιάδης, Συντονιστής Εργατικής Αντίστασης

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Κρίση ΣΥΡΙΖΑ Για ποια Αριστερά παλεύουμε;

σελ. 12, 13

Απεργιακή απάντηση στον προϋπολογισμό

σελ. 6, 7

Το σινεμά στην υπηρεσία της τάξης μας Συνέντευξη με τον Πολ Λάβερτι

σελ. 18

Χένρι Κίσιγκερ Ο "Μέτερνιχ" του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού

σελ. 19

«Συνεργασία καζάν-καζάν» για το ΝΑΤΟ και την ΕΕ

Την Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου θα συνεδριάσει στην Αθήνα το Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδας-Τουρκίας με τη συμμετοχή 11 υπουργών από την ελληνική πλευρά και 8 από την τουρκική.

Σύμφωνα με τις κυβερνητικές πηγές, «ο στόχος του Μεγάλου Μαξίμου για τη συνάντηση Μητσοτάκη - Ερντογάν είναι να εδραιωθεί η ηρεμία και η βελτίωση των διμερών σχέσεων και να επισφραγιστεί με συμφωνίες προς όφελος των δύο χωρών... Οι διαφωνίες παραμένουν, ωστόσο η επιδίωξη είναι οι διαφωνίες να μην παράγουν διμερείς κρίσεις». Αντίστοιχο μοτίβο ακολουθεί και η κυβέρνηση Ερντογάν.

Η διαδικασία «σύσφιξης» των σχέσεων των δύο χωρών που έχει ξεκινήσει εδώ και μερικούς μήνες μετά από μια περίπου τριετία άγριου ανταγωνισμού, διακοπής επαφών και παρ' όλο θερμών επεισοδίων, δεν πατάει σε γνήσιες φιλειρηνικές προθέσεις εκατέρωθεν του Αιγαίου.

Συμβαίνει για τρεις λόγους. Ο πρώτος είναι η πίεση των ΗΠΑ προκειμένου να γίνει πιο συμπαγής η Νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ. Πίεση που έγινε πιο έντονη αμέσως μετά την εκκίνηση του πολέμου Ρωσίας-ΝΑΤΟ στην Ουκρανία και συνεχίζεται με την ανάφλεξη στην Παλαιστίνη και τη Μέση Ανατολή. Μια συνέχιση των ελληνοτουρκικών αναχαιτίσεων και των συνεχών αντεγκλήσεων των στόλων σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο, δεν χωράει σε μια περίοδο όπου στις αμερικανικές βάσεις από το Ιντσιρλίκ μέχρι τη Σούδα βρίσκονται σε πυρετό λόγω των πολεμικών εξελίξεων.

Ο δεύτερος λόγος είναι η ρατσιστική πολιτική της ΕΕ-Φρούριο που πιέζει για πιο σφιχτό κλείσιμο των συνόρων. Η διμερής συμφωνία που εδώ και κάποιους μήνες απεργάζονται οι αρμόδιοι υπουργοί των δύο χωρών είναι και η μόνη πρωτευούσης σημασίας συμφωνία που αναμένεται να υπάρξει από τις συναντήσεις στην Αθήνα -προβλέποντας κοινή δράση της αστυνομίας και του λιμενικού των δύο χωρών με τοποθετήσεις στελεχών τους εκατέρωθεν και στις δύο χώρες προκειμένου να εμποδίζουν αποτελεσματικότερα τους πρόσφυγες.

Ο τρίτος λόγος είναι η ίδια η πρόθεση και των δύο κυβερνήσεων να εμπλακούν βαθύτερα και πιο ενεργά και στους δύο τομείς: και στα ιμπεριαλιστικά σχέδια και στη ρατσιστική πολιτική σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών που αυτά δημιουργούν. Ως προς τις ΗΠΑ, ο μεν Μητσοτάκης κάνοντας το «καλό παιδί», αποδεχόμενος κάθε νέο αίτημα του ΝΑΤΟ και αυξάνοντας τους εξοπλισμούς, ο δε Ερντογάν διεκδικώντας επιπλέον και τον ρόλο του διαμεσολαβητή που έχουν ανάγκη οι ΗΠΑ στο διπλωματικό παζάρι και στην Ουκρανία και στη Μέση Ανατολή.

Και οι δύο -παρά τη ρητορική του Ερντογάν σε σχέση με το κράτος του Ισραήλ- παρέχουν στις ΗΠΑ τις νατοϊκές βάσεις που έχει ανάγκη για να μπορεί να επιχειρεί στην περιοχή υποστηρίζοντας τον πόλεμο γενοκτονίας του Ισραήλ στην Γάζα και επιβλέποντας τις υπόλοιπες χώρες της Μ. Ανατολής. Και οι δύο απο-

βλέπουν σε στρατιωτικά, διπλωματικά και οικονομικά ανταλλάγματα. Από τις ΗΠΑ, αγορά νέων όπλων, στρατιωτική, γεωπολιτική και διπλωματική αναβάθμιση της θέσης τους στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Από την ΕΕ, οικονομικά και διπλωματικά ανταλλάγματα, για την κυβέρνηση Ερντογάν όσον αφορά τη συνέχιση της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας για το μεταναστευτικό αλλά και τις γενικότερες «ενταξιακές» και μη σχέσεις της με την ΕΕ. Και για την κυβέρνηση Μητσοτάκη, επιβεβαίωση της θέσης της στην «πρωτοπορία» των χωρών της ΕΕ όσον αφορά στην εφαρμογή όλο και πιο σκληρών αντιπροσφυγικών πολιτικών.

Περιτύλιγμα

Αυτή είναι η «θετική ατζέντα» του «καζάν-καζάν» διαλόγου ανάμεσα στις δύο χώρες, γύρω από την οποία χρησιμοποιούνται σαν περιτύλιγμα η συνεργασία όσον αφορά τον τουρισμό με ευκολότερη βίζα για τους Τούρκους στα νησιά, την αγορά ενέργειας, νέα γέφυρα στον Έβρο, ανταλλαγές φοιτητών, συνεργασία στο επίπεδο του Πολιτισμού κ.α. Αλλά όπως αναφέρουν ελληνικές κυβερνητικές πηγές, πηγαίνουν με «χαμηλές προσδοκίες».

Αυτό αφορά κατά κόρο τον σκληρό (εκτός κυπριακού) πυρήνα του σκληρού ανταγωνισμού ανάμεσα στον ελληνικό και τον τουρκικό καπιταλισμό για υφαλοκρηπίδα, χωρικά ύδατα, εναέριο χώρο και ΑΟΖ σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο, που παραμένει αμείωτος. Γι' αυτά, οι δύο πλευρές αναμένεται απλά να «διερευνηθούν» την επανεκκίνηση νέου γύρου «διερευνητικών επαφών». Ο δύο προηγούμενοι γύροι είχαν τερματιστεί βιαίως με πρωτοβουλία και των δύο πλευρών το 2021 και 2022 έχοντας εξελιχθεί σε «παράλληλους μονόλογους» όπως χαρακτηριστικά έγραψε η Καθημερινή.

Οι ανταγωνισμοί είναι εκεί, έτοιμοι να ξαναφουντώσουν ανά πάσα στιγμή. Αλλά η δυσπιστία και η καχυποψία είναι διάχυτες σε βαθμό γελοιοτητας ακόμη και στους πλέον «ανώδυνους» τομείς. Π.χ. η πρόταση για κοινές ανασκαφές Ελλήνων και Τούρκων αρχαιολόγων, όπως διαβάζουμε «στην ατζέντα έχει κατά κύριο λόγο την προϊστορική εποχή που είναι λιγότερο «πολιτικοποιημένη» από την κλασική και την ελληνιστική περίοδο! Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ανησυχεί επίσης μην πετάξει καμιά «κορόνα» ο Ερντογάν ή μη τυχόν ζητήσει να συναντηθεί με εκπροσώπους της μειονότητας, «κίνδυνο» για τον οποίο, όπως αναφέρουν τα μέσα, «προκειμένου να ελαχιστοποιη-

ηθεί η Αθήνα επιχειρεί να ορθώσει «στεγανά» μέσω ενός εξαιρετικά σφικτού και απολύτως προσδιορισμένου χρονοδιαγράμματος». Είναι τέτοιο το «άγχος» που πολλοί σχολιάζουν ότι τελικά θα εξελιχθεί σε «αυτοεκπληρούμενη προφητεία».

Προβληματική είναι η στάση των κομμάτων της αντιπολίτευσης πάνω στη «συνεργασία». Ο **Κασσελάκης** ενώ επικροτεί τη συνεργασία στα πλαίσια της ένταξης της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, από την άλλη σπεύδει να θέσει «κόκκινες γραμμές» για αποκλεισμό «οποιασδήποτε διαπραγμάτευσης σχετικά με την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών, την κυριαρχία της χώρας και οποιαδήποτε συζήτηση περί συνεκμετάλλευσης ή απεμπόλησης του δικαιώματος επέκτασης των χωρικών υδάτων μέχρι τα 12 ναυτικά μίλια». Ο **Ανδρουλάκης** αφού δήλωσε ότι «ο Ερντογάν δεν αλλάζει», με επιχειρηματολογία Σαμαρά -γιατί «μιλάει ως εκπρόσωπος μιας ομάδας χωρών που αντιπαράτιθενται με τη Δύση»- τοποθετήθηκε υπέρ της συνεργασίας. Χρησιμοποιώντας σαν παράδειγμα την «έξυπνη» πολιτική Σημίτη που με δόλωμα την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ την έφερε στο τουρκικό κράτος, πετυχαίνοντας να εντάξει την Κύπρο.

«Εμείς δεν είμαστε της άποψης ότι δεν πρέπει να γίνονται συζητήσεις ή ότι δεν πρέπει να υπάρχει διάλογος ενός κράτους με ένα άλλο κράτος των κυβερνήσεων ιδιαίτερα αν είναι γειτονικά κράτη και μάλιστα Ελλάδας-Τουρκίας», είπε ο **Κουτσούμπας** σε συνέντευξή του. Το ΚΚΕ σωστά επεσήμανε τον ρόλο της συνεργασίας στην αναβάθμιση της συμμετοχής στους νατοϊκούς σχεδιασμούς αλλά κυρίως κινήθηκε και αυτό στο πλαίσιο των «κόκκινων γραμμών» της «πατριωτικής αντιπολίτευσης» για τα λεγόμενα «κυριαρχικά δικαιώματα» του ελληνικού καπιταλισμού. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο βουλευτής του ΚΚΕ **Γιώργος Μαρίνος**:

«Υπάρχει μεγάλο πρόβλημα γιατί η τουρκική πλευρά έρχεται στις διαπραγματεύσεις με ένα απαράδεκτο πλαίσιο διεκδικήσεων που αφορά την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών, την αμφισβήτηση κυριαρχίας και κυριαρχικών δικαιωμάτων, επαναφέρει τη "Γαλάζια Πατρίδα"... Το ΚΚΕ θέτει τα ζητήματα αυτά στον λαό μας, τον ενημερώνει και τον καλεί να επαγρυπνεί, γιατί υπάρχουν σοβαροί κίνδυνοι για την κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας».

Η απάντηση στην υποκριτική «συνεργασία» των δύο ανταγωνιστικών υποϊμπεριαλισμών της Ανατολικής Μεσογείου, στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών σχεδίων των ΗΠΑ, δεν μπορεί να είναι η «πατριωτική πλειοδοσία» προς όφελος των συμφερόντων του «δικού» μας καπιταλισμού. Είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη της εργατικής τάξης εκατέρωθεν του Αιγαίου ενάντια στους ιμπεριαλιστές αλλά και ενάντια στους επικίνδυνους για την εργατική τάξη ανταγωνισμούς ανάμεσα στις άρχουσες τάξεις σε Ελλάδα και Τουρκία.

Γιώργος Πίπτας

Η Κοκκινιά ξέρει από προσφυγιά

Μία ομαδική ξενάγηση κόντρα στο ρατσισμό, έγινε την Κυριακή 3 Δεκέμβρη στη Δημοτική Πινακοθήκη Νίκαιας με τη συμμετοχή μαθητών και καθηγητών του Ανοιχτού Σχολείου Μεταναστών Πειραιά και μέλη της ΚΕΕΡ-ΦΑ Νίκαιας.

Η έκθεση φωτογραφίας που φιλοξενείται στη Δημοτική Πινακοθήκη μέχρι τις 29/12, είναι αφιερωμένη στην συμπλήρωση 100 χρόνων από την ίδρυση της Νίκαιας (προσφυγικός καταυλισμός Νέας Κοκκινιάς) που ήταν ο μεγαλύτερος αμιγώς προσφυγικός συνοικισμός της Αττικής. Πρόκειται για τη συνένωση των εκθέσεων «Από τον προσφυγικό συνοικισμό στην πόλη» και «Παλιοί φωτογράφοι της Νίκαιας, μέρος 2ο», με την επιμέλεια της **Κυριακής Παπαθανασοπούλου**, Δρ. Νεότερης Ιστορίας και της **Μαρίας Πούλου**, ιστορικού τέχνης.

Η ομαδική ξενάγηση έγινε από τις δύο επιμελήτριες, που μας παρουσίασαν μέρος της έκθεσης τις διαδικασίες ένταξης των προσφύγων, μέσα από άρθρα εφημερίδων της εποχής, καταστατικά συλλόγων, ΦΕΚ, χειρόγραφα, πιστοποιητικά και άλλα τεκμήρια, έργα τέχνης, ενδυμασίες, προσωπικά κειμήλια, φωτογραφίες και μαρτυρίες Μικρασιατών που εγκαταστάθηκαν στη Νέα Κοκκινιά αλλά και παλιές φωτογραφίες επαγγελματιών φωτογράφων της εποχής και άλλες που συλλέχτηκαν από ιδιωτικές συλλογές.

Η ξενάγηση έγινε με μετάφραση στα αγγλικά, αραβικά και ουρντού και έτσι οι συνδέσεις ανάμεσα στις άθλιες συνθήκες εγκατάστασης των τότε προσφύγων με αυτές που ζουν σήμερα χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες στα άθλια καμπ- κέντρα κράτησης, ήταν άμεσες. Όμως η έκθεση παρουσιάζει και τις προσπάθειες αυτοοργάνωσης των προσφύγων. Μέσα από αρχεία ίδρυσης των πρώτων συλλόγων, την κατασκευή των παραγκουπόλεων, τις εικόνες από τους χώρους δουλειάς, τα καφενεία, παρουσιάζει και την εικόνα του πλούτου που έφεραν οι πρόσφυγες στη διαμόρφωση της κοινωνικής ζωής, παρά την εξαθλίωση και το ρατσισμό που αντιμετώπισαν.

Ήταν μία ξεχωριστή εμπειρία που μας γέμισε όλους και όλες, ντόπιους και μετανάστες με ακόμα μεγαλύτερη όρεξη να παλέψουμε, αξιοποιώντας την πλούσια ιστορία της πόλης μας, ενάντια στη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης, κόντρα σε ρατσισμό και φασίστες.

Κατερίνα Θωίδου,

δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη
με την «Ανταρσία στην Κοκκινιά»

INFO: Δημοτική Πινακοθήκη «Ντίνος Κατσαφάνας», Ραιδεστού 32, Νίκαια
Ώρες λειτουργίας: Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη,
Κυριακή: 10:00-14:00, Παρασκευή: 17:00-20:00

9/11/22. Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

Εργατική απεργιακή απάντηση στο σύστημα του παραλογισμού

Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα άδικο από τη φύση του. Ο πιο πολύς κόσμος δουλεύει σκληρά για να τα βγάλει πέρα, ενώ μια χούφτα πλούσιοι κάθονται πάνω σε βουνά από κέρδη. Μέσα στην κρίση του, αυτό το σύστημα γίνεται όλο και πιο παράλογο. Δυο παραδείγματα από την επικαιρότητα αυτών των ημερών.

Το πρώτο έχει να κάνει με την επίσκεψη Ερντογάν που διαφημίζεται ως βήμα διαλόγου και εκτόνωσης των εντάσεων, ενώ η πραγματικότητα εί-

ναι ότι και η Ελλάδα και η Τουρκία εμπλέκονται όλο και περισσότερο στους πολέμους από την Ουκρανία μέχρι τη Γάζα. Κοιτάξτε τις πολεμικές δαπάνες και πώς αυξάνονται διαρκώς ενώ ο Μητσοτάκης και ο Ερντογάν πουλάνε παραμύθια. Η Καθημερινή της Κυριακής διαφημίζει ότι η Πολεμική Αεροπορία εξοικονόμησε κονδύλια γιατί το «μορατόριουμ» Άγκυρας-Αθήνας μείωσε τις αναχαιτίσεις πάνω από το Αιγαίο και χρειάστηκαν λιγότερα καύσιμα για τα αεροπλάνα. Έτσι «κερδίσαμε» το μυθικό ποσό των... 22,5 εκατομμυρίων ευρώ! Ούτε όσα χρειάζονται για μια γερή μίζα στους εμπόρους των όπλων, δηλαδή.

Για τους τραπεζίτες

Το δεύτερο παράδειγμα είναι πιο χοντρό. Η Βουλή συζητάει το φορολογικό νομοσχέδιο του Χατζηδάκη που κάνει φοροεπιδρομή σε όσους δουλεύουν με μπλοκάκι. Σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα, πρόκειται για μέτρο κοινωνικής δικαιοσύνης γιατί χτυπάει τη φοροδιαφυγή και τα επιπλέον έσοδα θα βοηθήσουν ώστε να βελτιωθούν οι δαπάνες για την Υγεία. Την ίδια

ώρα, όμως, μαθαίνουμε από τις ροζ σελίδες της Καθημερινής ότι το περιβόητο «μαξιλάρι» των 37 δις κοστίζει 600 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο σε τόκους! Δηλαδή μέσα στα τελευταία πέντε χρόνια το κράτος ξόδεψε τρία δισεκατομμύρια μόνο και μόνο για να καθησυχάζει τους τραπεζίτες ότι το δημόσιο χρέος θα πληρώνεται κανονικά! Τεράστια ποσά, έξτρα από τα τοκοχρεωλύσια που παίρνουν οι τραπεζίτες!

Με τους διαχειριστές αυτού του παραλογισμού έχουμε να συγκρουστούμε. Είναι πρόκληση ότι οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δεν έχουν κηρύξει απεργία ενάντια στην ψήφιση του προϋπολογισμού από τη Βουλή. Την ώρα που οι εργάτες της Υγείας δίνουν συγκλονιστικές απεργιακές μάχες για να σώσουν τα νοσοκομεία από τη λεηλασία των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων, η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ κατεβάζουν ρολά. Το βάρος πέφτει στους αγωνιστές και τις αγωνίστριες της βάσης, σωματείο το σωματείο, να οργανώσουμε απεργία στις 15 Δεκέμβρη που ξεκινάει η συζήτηση στη Βουλή.

Είναι και αυτή μια μάχη στην οποία μπαίνει μπροστά η αντικαπιταλιστική αριστερά. Μέσα σε συνθήκες κρίσης της ρεφορμιστικής «κυβερνώσας» αριστεράς, η επαναστατική αριστερά δίνει δείγματα γραφής ότι δεν είναι μια περιθωριακή ομάδα από «αιθεροβάμονες», αλλά μια δύναμη στήριξης των εργατικών αγώνων εδώ και τώρα. Στήριξης εκεί που μετράει, στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους και όχι με ρητορίες στη Βουλή. Στήριξης με προοπτική να μπορέσει επιτέλους το εργατικό κίνημα να βάλει τέλος στους παραλογισμούς του καπιταλισμού.

Κυκλοφορεί ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 18.300 έφτασε ο δείκτης της οικονομικής ενίσχυσης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 4.200 που στείλατε και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που ανταποκρίθηκαν.

Από 200: Τάκης Ζ., Κατερίνα Τ., Γιώργος Κ., Αλέξανδρος Π., Καίτη Φ., από 100: Σωτήρης Κ., Θεοδωρής Λ., Εύη Γ., Μαρία Λ., Ιωάννα Λ., Ασπα Ν., Ιωάννα Κ., από 50: Ζανέτα Λ., Αφροδίτη Φρ., Κατερίνα Κ., Πάνος Λ., Μιχάλης Λ., Μιχάλης Κ., Ζωή Π., από 30: Δημήτρης Τσ., Μιχάλης Θ., Γιούλη Κ., Γιώργος Φ., Δημήτρης Λ., Θανάσης Λ., Φωτεινή Λ. Σπύρος Κ.

Από 20: Γιάννης Κ., Κώστας Λ., Αλέξανδρος Σ., Γιώργος Ψ., Κώστας Κ., Μαρία Π., Βασίλης Κ., Κώστας Π., Εύη Μ., Ελσα Σ., Άννα Κ., Μυρτώ Μ., από 15: Νίκος Κ., Αλεξάνδρα Κ., Θάλεια Ν., Αντώνης Ν., από 10: Κώστας Κ., Πέτρος Μπ., Χρήστος Στ., Μαρία Ι., Γιάννης Σ., Γιάννης Κ., Κώστας Λ., Γιάννης Μ.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες/φους που μάζεψαν από τους χώρους τους: Συνέλευση δικηγόρων Θεσ. 60, ΑΑΔΕ 51, Νοσοκομείο Δαφνί 50, Β.C.Systems 35, Δήμοι Νίκαιας, Πειραιά 25, Νοσ. Ελενα 16.

Τέλος ευχαριστούμε τους αναγνώστες της εφημερίδας και του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που γράφτηκαν συνδρομητές: Αντώνης Π., Μαρία Β., Θεοδωρής Λ., Βασίλης Π., Παντελής Γ., Ρούμπη Α., Τζένη Π., Οδυσσέας Κ., Λεωνίδα Μ., Τάσος Π., Γιούλη Κ.

Από 20 έως 40% έκπτωση σε όλες τις εκδόσεις μας

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/12 ΜΕΧΡΙ ΣΑΒΒΑΤΟ 23/12

ΓΙΟΡΤΙΝΟ ΠΑΖΑΡΙ
στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Φεβ. 14-16, Πύρι και Τριανταφυλ. 14

ΑΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φεβ. 14-16 Αθήνα, Πύρι και Τριανταφυλ. 14
Τ. 210 5347384 • www.marxistbookshop.gr • 10 Επιστολή 6 Επιστολή 6

ΣΥΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ Αυτοί κλιμακώνουν τους

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 3/12, η σύσκεψη της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη στο "Ρομάντσο". Συμμετείχαν μέλη της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας, της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδας, της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», της ΚΕΕΡΦΑ, εργαζόμενες/οι από ΜΜΕ, νοσοκομεία και άλλους χώρους, φοιτητές/τριες, αγωνιστές/τριες του κινήματος αλληλεγγύης από τις γειτονιές.

Τη σύσκεψη συντόνισε η Άννα Στάμου από τη Μουσουλμανική Ένωση και άνοιξε ο Γιάννης Σηφακάκης (η εισήγηση δίπλα) προτείνοντας ένα πρόγραμμα δράσης της Συμμαχίας για το επόμενο διάστημα. Ακολούθησε μια πολύ ζωντανή συζήτηση με πολλές παρεμβάσεις και προτάσεις για δράση.

Η Σάλμα Σάουα, από την Παλαιστινιακή Παροικία, αφού ευχαρίστησε για όλες τις δράσεις της Συμμαχίας λέγοντας ότι «νιώθω ότι έχω μια μεγάλη αγκαλιά από τον κόσμο στην Ελλάδα», αναφέρθηκε στην παράδοση των αγώνων του Παλαιστινιακού λαού από την εξέγερση του 1936 μέχρι σήμερα. «Πάντα τα μεγάλα συμφέροντα κάνουν στην άκρη τον Παλαιστινιακό λαό και τον εμποδίζουν να αποκτήσει το δικό του κράτος. Το καταλαβαίνει αυτό και σήμερα ο κόσμος και γι' αυτό παλεύει μαζί μας, ο αγώνας των Παλαιστίνων δίνει δύναμη σε κάθε άλλο άνθρωπο που παλεύει» τόνισε προτείνοντας δράσεις τοπικά και κεντρικά.

Ο δημοσιογράφος Γιώργος Τσιράς έδωσε την εικόνα από την Γάζα δυο μέρες μετά τη λήξη της εκκευρίας «με εκατοντάδες νεκρούς από βομβαρδισμούς ακόμη και στο νότο που υποτίθεται ήταν ασφαλής» αλλά και «με σειρά από ενέδρες της παλαιστινιακής αντίστασης ακόμη και στην βόρεια Γάζα που υποτίθεται ο ισραηλινός στρατός έχει τον έλεγχο». Όλο και περισσότερο στο χώρο της ενημέρωσης «γίνεται αποδεκτό ότι αυτό που συμβαίνει στην Γάζα είναι μια γενοκτονία» πρόσθεσε, προτείνοντας μαζί με τις υπόλοιπες μαζικές δράσεις να στηριχτεί και το κίνημα BDS μπροστά στα Χριστούγεννα. «Γεμίζει η πόλη με αστέρια της Βηθλεέμ και η Βηθλεέμ είναι μια πόλη που σήμερα σκοτώνεται κόσμος και δεν θα γιορτάσει. Να ονοματίσουμε τις εταιρείες που έχουν σχέση με το Ισραήλ, να στοχοποιήσουμε τις ισραηλινές εταιρείες, όπως κάνει και σε άλλες χώρες το κίνημα, αυξάνοντας πολιτικά και οικονομικά την πίεση στο Ισραήλ».

Υποστήριξη της Αντίστασης

«Η λαϊκή υποστήριξη στην αντίσταση σε όλη την Παλαιστίνη είναι συντριπτική και γι' αυτό δεν μπορούν εδώ και δύο μήνες να την τσακίσουν παρά την καταστροφή που προκαλούν. Έτσι καταλήγουν ο "πόλεμος αυτοάμυνας του Ισραήλ" να είναι πόλεμος εξόντωσης παιδιών», είπε ο Πέτρος Κωνσταντίνου μιλώντας εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ. «Θέλουμε να γίνει κοινή συναυλία για την Παλαιστίνη γιατί αφενός υπάρχουν εδώ Παλαιστίνιοι που αντιμετωπίζουν το ρατσισμό, βρίσκονται στα καμπ, αφετέρου γιατί ξεσκεπάζει την υποκρισία τους. Το μόνο σημείο που συζητάνε να "ανοίξουν τα σύνορα" είναι για να εξυπηρετήσουν τα σχέδια του Ισραήλ να αδειάσει την Γάζα από τον πληθυσμό της».

2/12, Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στην Πετρούπολη.

Φωτό: Ηχώ Ιλίου-Πετρούπολης

Πλούσια σε συζήτηση ήταν η εκδήλωση που οργάνωσε την περασμένη Παρασκευή στη Νομική η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη με ομιλητές τους Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε, Νίκο Στραβελάκη και Πέτρο Κωνσταντίνου.

«Η εκδήλωση συνέπεσε με το τέλος της εκκευρίας και με το ξεκίνημα των νέων βομβαρδισμών. Μια απόδειξη ότι δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη ότι οι παρεμβάσεις της "διεθνούς κοινότητας" θα μπορέσουν ποτέ να δώσουν δικαιοσύνη και ειρήνη στον Παλαιστινιακό λαό», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Πηνελόπη που συμμετείχε στη συζήτηση. «Μέσα από τις εισηγήσεις και στη συζήτηση που ακολούθησε άνοιξε το ζήτημα της εναλλακτικής απέναντι στην πρόταση για δύο κράτη που επαναλαμβάνουν οι ΗΠΑ, η ΕΕ και ο Μητσοτάκης.

«Και τι μπορούμε να κάνουμε μέσα στις σχολές για να σταματήσουμε το έγκλημα στην Γάζα;» ήταν το βασικό ερώτημα που

Ο Τζαβέντ Αουλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας, μίλησε για τις κυβερνητικές παρεμβάσεις στα τζαμιά με στόχο να τρομάξουν και να εμποδίσουν τον κόσμο να βγει στο δρόμο για την Παλαιστίνη. «Ο,τι και να κάνουν οι κυβερνήσεις όμως, σημασία έχει σε όλες τις χώρες τι λέει ο λαός, αυτός είναι η δύναμη, και είναι με το πλευρό των Παλαιστίνων. Δεν θα κάνουμε ό,τι θέλουν αυτοί, θα στηρίξουμε στο δρόμο τον παλαιστινιακό λαό».

«Στην Γάζα ζούνε Παλαιστίνιοι που έγιναν πρόσφυγες από τις περιοχές που κατέλαβε το Ισραήλ. Τώρα θέλουν να τον διώξουν και από την Γάζα. Και που να πάνε; Στην Αίγυπτο; Οι Παλαιστίνιοι δεν έχουν άλλο χώρο, δεν έχουν πίσω, είναι αναγκασμένοι να πάνε μόνο μπροστά, γι' αυτό και αντιστέκονται. Είναι θέμα ύπαρξης για τον Παλαιστινιακό λαό» είπε ο Τζαμάλ Σ., πρόσφυγας από την Αλγερία.

«Ήταν μια νίκη ότι καταφέραμε να περάσουμε από την ΕΣΗΕΑ ψηφίσματα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη μέσα από πρωτοβουλία της Συμμαχίας αλλά και των αριστερών παρατάξε-

τέθηκε με τη συζήτηση να ανοίγει με εικόνες από τη διεθνή εμπειρία από το Χάρβαρντ και τις ΗΠΑ μέχρι τη Βρετανία και την Ισπανία, όπου οι φοιτητές μαζί με τους καθηγητές προχωράνε σε αποχές και διαδηλώσεις κόντρα σε απαγορεύσεις και απειλές αλλά και από την εμπειρία του 2003 όταν γίνονταν καταλήψεις ενάντια στον πόλεμο των ΗΠΑ στο Ιράκ και την ελληνική συμμετοχή. Συζητήθηκαν προτάσεις για παρέμβαση στις γενικές συνελεύσεις, μάζεμα υπογραφών, παραστάσεις διαμαρτυρίας, νέες εκδηλώσεις».

Την επόμενη μέρα διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έγιναν στην πλατεία Κύπρου στην Καλλιθέα από την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και άλλους φορείς της περιοχής, ενώ την ίδια ώρα συλλογικότητες της δυτικής Αθήνας πραγματοποίησαν συγκέντρωση στην πλατεία Ηρώ στην Πετρούπολη και διαδήλωσαν στην κεντρική λεωφόρο 25ης Μαρτίου.

ων», τόνισε η Άννα Μήτρου, δημοσιογράφος, μεταφέροντας την εικόνα από την συνέλευση της ΕΣΗΕΑ όπου η παρέμβαση εκπροσώπου της Παλαιστινιακής Παροικίας καταχειροκροτήθηκε. «Και την πετύχαμε γιατί οι περισσότεροι δημοσιογράφοι που δουλεύουν στα ΜΜΕ δεν είναι με την προπαγάνδα της κυβέρνησης και των φερεφώνων της».

Στην συζήτηση μπήκε η πρόταση για 48ωρη κατάληψη στις σχολές με δράσεις και ανοιχτές συζητήσεις για την Παλαιστίνη, ξεκινώντας από τις συνελεύσεις που γίνονται τις επόμενες μέρες σε όλες τις σχολές ενόψει της επετείου της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Ο Αλέκος Κοροβέσης μετέφερε τις εικόνες από τις επιτυχημένες εκδηλώσεις που έγιναν σε Φιλοσοφική, Πάντειο, και Νομική τις προηγούμενες μέρες, από κοινού με την Παλαιστινιακή Παροικία και καθηγητές. «Η μαζικότητα που έχουν μέχρι στιγμής δείχνει πόσο ψηλά είναι αυτό το ζήτημα και τι διάθεση υπάρχει, χρειάζεται να φτιάξουμε ομάδες της Συμμαχίας σε κάθε σχολή».

«Όλος αυτός ο κόσμος που κατεβαίνει στις διαδηλώσεις κάπου δουλεύει, πολλά συνδικάτα συμμετέχουν στις διαδηλώσεις, μπορούμε να ανοίξουμε το ζήτημα για απεργία αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, όπως είχε γίνει και ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ το 2003. Μπορούμε να μπολιάσουμε κάθε απεργία και αγώνα που ξεσπά με την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, ξεκινώντας από την απεργία για τον προϋπολογισμό», είπε ο Αντώνης Φώσκολος, εργαζόμενος στο ΥΠΠΟ στην Ακρόπολη.

«Στην ΑΑΔΕ η απόπειρα της διοίκησης να ακυρωθεί η εκδήλωση που είχαμε ανακοινώσει, ακυρώθηκε στην πράξη. Παρά τις προσπάθειες που κατέβαλαν υψηλόβαθμα στελέχη να μην πραγματοποιηθεί, έγινε και ήταν η μαζικότερη που έχει γίνει στο χώρο, με 50 εργαζόμενους να την παρακολουθούν, ανάμεσά τους η πλειοψηφία του ΔΣ του σωματείου, και έγινε μια πλούσια συζήτηση που κράτησε δύο ώρες» μετέφερε στην σύσκεψη ο Νίκος Τουρνάς, εργαζόμενος.

Σύγκρουση με την κυβέρνηση

«Είμαστε σε σύγκρουση με αυτήν την κυβέρνηση. Γιατί υποστηρίζει το Ισραήλ. Γιατί διαλύει τα νοσοκομεία. Είχαμε μια πολύ μεγάλη απεργία την προηγούμενη εβδομάδα στα νοσοκομεία. Σε όλη τη διάρκεια της μεγάλης πορείας που κάναμε από το Υπ. Υγείας στο Σύνταγμα κυριαρχούσαν τα συνθήματα για την Παλαιστίνη. Θα ξεκινήσουμε κύκλο εκδηλώσεων στα νοσοκομεία. Ό,τι και να λένε κυβέρνηση, ΜΜΕ, παρατρεχάμενοι, δεν πρόκειται να μας πτοήσουν» είπε η Μαρία Χαρχαρίδου μιλώντας εκ μέρους των εργαζομένων στην Υγεία.

Ο Θεοχάρης Παπαδόπουλος από την ομάδα «Απόδραση στο λόγο και στην τέχνη» μετέφερε τις εικόνες από την ποιητική βραδιά που έγινε την προηγούμενη μέρα στα Εξάρχεια, όπου διαβάστηκαν ποιήματα και κείμενο ποιητών/τριών από όλη την Ελλάδα. «Για πρώτη φορά αντιμετωπίζουμε μια κυβέρνηση τόσο αποφασιστικά στο πλευρό του Ισραήλ, το ελληνικό κράτος σφιχταγκυλισμένο με το κράτος του Ισραήλ είναι συνένοχο σε αυτήν τη σύρραξη, γι' αυτό ο λαός την καταδικάζει. Πρέπει να δράσουμε με βάση αυτό το δεδομένο, να βρούμε αυτόν τον κόσμο, που μπορεί να μην τον γνωρίζουμε, να οργανωθεί μαζί μας» είπε η Άννα Στάμου. Στη συζήτηση δόθηκαν επίσης εικόνες από τοπικές κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις στα Πατήσια, τον Άγιο Παντελεήμονα, την Καλλιθέα, το Γαλάτσι, την Πετρούπολη και άλλες περιοχές.

«Η σύσκεψη κατέληξε σε ένα πρόγραμμα επόμενων εκδηλώσεων και εξορμήσεων σε χώρους και γειτονιές, κινητοποιήσεων κεντρικά και τοπικά ενάντια στις σφαγές στη Γάζα και τη συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης, στη διοργάνωση μιας μεγάλης συναυλίας αλληλεγγύης με τη νέα χρονιά» ανέφερε στην ανακοίνωσή της η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. «Συνεχίζουμε δυνατά στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης μέχρι τη νίκη. Για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο!»

Γ.Π.

βομβαρδισμούς-εμείς κλιμακώνουμε τον αγώνα

Την Παρασκευή το πρωί τελείωσε η εκκευρία στην Γάζα και η πολεμική μηχανή του Ισραήλ ξεκίνησε να βομβαρδίζει ακόμη πιο άγρια -αυτή τη φορά και στο νότο που έχει καταφύγει ένα μεγάλο μέρος αμάχων από την υπόλοιπη Γάζα. Εκατοντάδες νεκροί από τις πρώτες ώρες, πίεση να μετακινηθεί ο κόσμος προς την Αίγυπτο, η επιχείρηση εθνοκάθαρσης που η κυβέρνηση Νετανιάχου έχει εξαγγείλει από την πρώτη μέρα του πολέμου σε πλήρη εξέλιξη. Ταυτόχρονα όμως συνεχίζονται οι μαζικές διαδηλώσεις με χιλιάδες να βγαίνουν στους δρόμους στον Καναδά, στην Βρετανία, σε όλο τον κόσμο.

Η εκκευρία επιβλήθηκε στο Ισραήλ κάτω από την πίεση της παλαιστινιακής αντίστασης που έδειξε ότι το κράτος τρομοκράτης δεν είναι ανίκητο, αλλά και του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που πιέζει ασφυκτικά τις κυβερνήσεις της δύσης και τα αραβικά καθεστώτα. Το Ισραήλ αναγκάστηκε να συμφωνήσει σε μια προσωρινή κατάπαυση του πυρός, παρόλο που στην πράξη συνέχισε τις εφόδους και τις δολοφονίες στην Δυτική Όχθη, με την δικαιολογία ότι η εκκευρία αφορά μόνο τον «πόλεμο εναντίον της Χαμάς» στην Γάζα.

Οι εικόνες από τις ανταλλαγές Ισραηλινών ομήρων και Παλαιστίνων φυλακισμένων ήταν μια επιπλέον ταπείνωση για τους δολοφόνους σιωνιστές. Ισραηλινές κρατούμενες να απελευθερώνονται ομαλά, ακόμα και με ευχαριστίες προς την Αντίσταση για τον τρόπο που τους φέρθηκε και από τη άλλη οι Παλαιστίνιοι που αποφυλακίζονται να πηγαίνουν κατευθείαν -όπως ένα 7χρονο παιδί με σπασμένα τα χέρια- στο νοσοκομείο από το ξύλο. Να πληθαίνουν οι καταγγελίες για βασανισμούς και δολοφονίες στις ισραηλινές φυλακές, ενώ σε όλο το διάστημα της εκκευρίας το Ισραήλ συνέλαβε χωρίς κατηγορίες πολλούς περισσότερους Παλαιστίνους απ' όσους άφησε. Να προσπαθεί ο στρατός κατοχής να απαγορεύσει τις διαδηλώσεις και τους πανηγυρισμούς που ακολουθούσαν τις απελευθερώσεις Παλαιστίνων κρατούμενων γιατί έδειχναν τη δική τους αδυναμία να πετύχουν τους στόχους τους μετά από περίπου δύο μήνες ανηλέων βομβαρδισμών. Η δύναμη της Αντίστασης όμως φάνηκε και στις ίδιες τις διαπραγματεύσεις. Όταν απαίτησε την απελευθέρωση όλων των κρατουμένων σε αντάλλαγμα για την απελευθέρωση των ισραηλινών στρατιωτικών ομήρων και το σταμάτημα των φονικών βομβαρδισμών και την αποχώρηση του ισραηλινού στρατού κατοχής από την Γάζα προκειμένου να συνεχίσουν οι συνομιλίες. Κάτω από αυτήν πίεση το Ισ-

Από αριστερά: Σάχη Σάουα, Άννα Στάμου, Γιάννης Σηφακάκης. Φωτό: Γιώργος Πίττας

ραήλ αποφάσισε να αποσυρθεί από τις διαπραγματεύσεις και να ξαναεκινήσει τους βομβαρδισμούς αμάχων και παιδιών, ελπίζοντας ότι θα λυγίσει την Αντίσταση και τον κόσμο που την στηρίζει.

Αδιέξοδο

Σε κόντρα όμως με την εικόνα παντοδυναμίας του Ισραήλ, η πραγματικότητα δείχνει το αδιέξοδο που βρίσκεται. Η κυβέρνηση Νετανιάχου είναι στριμωγμένη στρατιωτικά. Δύο μήνες τώρα δεν έχουν καταφέρει να τσακίσουν την αντίσταση και ξεκινώντας τον δεύτερο γύρο την βρήκαν πάλι μπροστά τους να επιστρέφει δριμύτερη από την πρώτη μέρα. Είναι στριμωγμένη οικονομικά από το κόστος του πολέμου παρά τη συνεχή υποστήριξη των ΗΠΑ σε νέα όπλα και πυρομαχικά. Είναι στριμωγμένη πολιτικά. Τρίζει η κυβέρνηση του Νετανιάχου γιατί έχει πολιτικό κόστος, με τη μετακίνηση των εποίκων από το βορρά στα σύνορα με τον Λίβανο και στα σύνορα με τη Γάζα. Είναι στριμωγμένη από το γεγονός ότι όσο πιο φονική γίνεται τόσο περισσότερο δυναμώνει η κατακραυγή εναντίον της, τόσο περισσότερο δύσκολο γίνεται για τους συμμάχους της να τη στηρίζουν -φοβούμενοι επέκταση του πολέμου ή πτώση αραβικών καθεστώτων που θα μπορούσε να αποσταθεροποιήσει περαιτέρω την περιοχή.

Το αδιέξοδο δεν αφορά μόνο στο κράτος του Ισραήλ. Το θέμα της εναλλακτικής ανοίγει ξανά για την Παλαιστίνη και δυσκολεύει ΗΠΑ και ΕΕ. Από τη μια συνεχίζουν να στέλνουν όπλα από την άλλη είναι αναγκασμένες να κάνουν εκκλήσεις για «μετριασμό στις απώλειες» των αμάχων. Ο Μπλίνκεν στέλνει για πολλοστή φορά τον Μπλίνκεν στη Μέση Ανατολή για να διαμορφώσει λύση. Ποια λύση; Να φτιαχτεί μια «Λωρίδα ασφαλείας» μέσα στη Γάζα υπό την προστασία και κατοχή του ισραηλινού στρατού; Να ξαναγυρίσουμε σε αναγνώριση των «δύο κρατών» περιμένοντας από την Παλαιστινιακή Αρχή να αναλάβει από τα πάνω τον έλεγχο στη Λωρίδα της Γάζας;

Πρόκειται για ένα σενάριο που είναι στον αέρα. Όχι μόνο γιατί το ισραηλινό κράτος δεν έχει τη δύναμη

να το επιβάλει παρά τις διακηρύξεις για διαιώνιση της κατοχής και εξόντωση όλου του πληθυσμού στην Γάζα. Αλλά και γιατί όλοι γνωρίζουν ότι η συμφωνία του Όσλο, παρόλο που ήταν άδικη για τους Παλαιστίνους, δεν περπάτησε γιατί τη δυναμίτισε το κράτος του Ισραήλ με την υποστήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ.

Η συζήτηση πάνω στην εναλλακτική δεν είναι θεωρητική. Είναι κρίσιμο να αναδειχτεί ότι η λύση είναι μια Παλαιστίνη, ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο. Χρειάζεται να ξαναγυρίσουμε στην αρχική τοποθέτηση του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος στην Παλαιστίνη, για ένα ενιαίο, δημοκρατικό, κοσμικό κράτος που θα ζούνε μαζί Άραβες, Εβραίοι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί, άθεοι, βάζοντας τέλος στο ρατσιστικό apartheid που έχουν χτίσει οι σιωνιστές με τις πλάτες των ΗΠΑ.

Η παλαιστινιακή αντίσταση δεν μπορεί να νικήσει σε έναν αγώνα, που θα κρατήσει χρονικά, χωρίς τη δύναμη του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης, τη δύναμη του αραβικού πεζοδρόμιου. Γι' αυτό χρειάζεται να δυναμώσουμε ακόμη περισσότερο τη φωνή μας σε όλο τον κόσμο και εδώ στην Ελλάδα. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη και ο ελληνικός καπιταλισμός είναι μπλεγμένοι σε αυτό το έγκλημα. Μέσω της στρατιωτικής συνεργασίας με το Ισραήλ, της εκπαίδευσης των ισραηλινών πιλότων, της αναβάθμισης των αμερικάνικων βάσεων, του άξονα Ελλάδας-Ισραήλ αλλά και της οικονομικής σχέσης. Σε άρθρο των Financial Times διαβάσαμε ότι είναι η πετρελαϊκή Energean που πήρε άδεια για μελέτες και γεωτρήσεις στην Ήπειρο, παρέχει φυσικό αέριο στο Ισραήλ «κρατώντας τα φώτα του ανοιχτά» για να διεξάγει αυτόν τον πόλεμο.

Έχει σημασία το τι κάνουμε εμείς σε αυτό το μέτωπο, σ' αυτόν τον μακρόσυρτο πόλεμο. Χρειάζεται να συνεχίσουμε τις μεγάλες διαδηλώσεις μαζί με την Παλαιστινιακή Παροικία και τα συνδικάτα, σε συντονισμό με το παγκόσμιο κίνημα. Ταυτόχρονα να συνεχίσουμε και να απλώσουμε σε νέους χώρους, τις τοπικές δράσεις και τις εκδηλώσεις -που ξεκινήσαμε τις προηγούμενες εβδομάδες με επιτυχία και συμμετοχή σε χώ-

ρους εργασίας, σχολές και γειτονιές. Να προχωρήσουμε σε μια μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης με τους καλλιτέχνες μπροστά. Να συνδέσουμε το ζήτημα της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη με την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και την αντίσταση στην ισλαμοφοβία και την ρατσιστική πολιτική ΕΕ-κυβέρνησης Μητσοτάκη που στοχοποιεί τους πρόσφυγες από την Παλαιστίνη και τις άλλες αραβικές χώρες.

Από την εισήγηση του Γ. Σηφακάκη στη σύσκεψη της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

- ΠΑΔΑ, Πέμπτη 7/12, 12.30μμ, σκαλάκια κεντρικού διαδρόμου έξω από το Κ8
- Ομιλητές: Αντάν Σεχάντε Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας - καθηγητής ΣΕΤ, Σωτήρης Καραλής λέκτορας στη σχολή Μηχανικών, Γιάννης Σηφακάκης Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο
- Φιλοσοφικό, Δευτέρα 11/12, 11πμ, Αίθριο
- Έκθεση φωτογραφίας - αφίσρωμα στην Γάζα με τίτλο «Εί-ναι κανείς ζωντανός» και με επιμέλεια της Μιρέι Ελ Σαϊντ από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδα
- ΕΜΠ-ΣΕΜΦΕ, Πέμπτη 14/12, 1.30μμ, Αμφιθέατρο 3
- Ομιλητές: Εκπρόσωπος Παλαιστινιακής Παροικίας, Γιάννης Σηφακάκης Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο
- Νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, Τρίτη 19/12, 1μμ, αμφιθέατρο ΚΕΚ
- Σάββατο 9/12, 12μ, εξόρμηση-πικετοφορία στον Πειραιά (Σωτήρος)
- Σάββατο 9/12, 6μμ, εξόρμηση - πικετοφορία στο Ζωγράφου (Γαρδένια)

ΕΣΗΕΑ

Δύο ψηφίσματα για συμπαράσταση στον παλαιστινιακό λαό ενέκρινε η γενική συνέλευση της ΕΣΗΕΑ την περασμένη Τρίτη 28/10 ενώ προηγήθηκε παρέμβαση του Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε από την Παλαιστινιακή Παροικία. Στην τοποθέτησή του κατήγγειλε την ισραηλινή σφαγή στη Γάζα και ζήτησε από τους δημοσιογράφους να παρουσιάσουν την αλήθεια για ό,τι συμβαίνει στη μαρτυρική Λωρίδα, ξεσκεπάζοντας την προπαγάνδα που ενορχηστρώνεται από την ισραηλινή πρεσβεία ακόμα και με πορπαρεθ-και στο τέλος καταχειροκροτήθηκε.

«Εμείς οι δημοσιογράφοι μέλη της ΕΣΗΕΑ, που παρακολουθούμε χρόνια τώρα τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, το Ισραήλ και την Παλαιστίνη, στεκόμαστε στην πλευρά του δικίου απέναντι στο άδικο: Στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού, που αγωνίζεται ενάντια στην κατοχή και παλεύει για το δικαίωμά του να έχει πατρίδα.

Καμιά άλλη «λύση» δεν μπορεί να υπάρξει στο Παλαιστινιακό, πέρα από το να πάψει η κατοχή και η κατοχική βία, να αναγνωριστεί Παλαιστινιακό κράτος με πρωτεύουσα την Ανατ. Ιερουσαλήμ» αναφέρει μεταξύ άλλων το ψήφισμα που στήριξαν η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή και η Δημοσιογραφική Συνεργασία.

«Στεκόμαστε με οργή απέναντι στην προπαγάνδα και τις «ειδήσεις» που κατασκευάζουν το Ισραήλ και οι σύμμαχοί του, προσπαθώντας να δικαιολογήσουν τη σφαγή των Παλαιστίνων και τις φρικαλεότητες του ισραηλινού στρατού...

Καταγγέλλουμε την απαράδεκτη προσπάθεια της ισραηλινής πρεσβείας στην Αθήνα, με τα σεμινάρια που διοργανώνει εν κρυπτώ, να παρέμβει στο έργο των δημοσιογράφων και να φέρει στα μέτρα της ισραηλινής προπαγάνδας την ενημέρωση του ελληνικού λαού, με διασπορά fake news. Καταγγέλλουμε την αναπαραγωγή αυτών των κατασκευασμένων ειδήσεων από την πλειοψηφία των ελληνικών ΜΜΕ, χωρίς καμιά διασταύρωση και επαλήθευση των πληροφοριών, χωρίς να τηρούνται καν οι στοιχειώδεις κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας...».

ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ.

Η τρομοκρατία δεν θα περάσει

Η ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ είναι μια από τις μεγαλύτερες φαρμακαποθήκες της χώρας και βρίσκεται στο Ρέντη.

Τα τελευταία χρόνια τα κέρδη της εταιρείας έχουν εκτοξευθεί, ειδικά μέσα στην περίοδο της πανδημίας που οι εργαζόμενοι βάλαμε πλάτη για να λειτουργεί συνεχώς αλλά η εργοδοσία αντί να δώσει αυξήσεις και να συζητήσει τα προβλήματα των εργαζομένων έχει κηρύξει πόλεμο στο επιχειρησιακό μας σωματείο. Δεν συζητάει τις διεκδικήσεις και τα προβλήματά μας αλλά αντίθετα προσπαθεί να μας εξοντώσει με συνεχείς μηνύσεις και εξώδικα ενάντια στο Δ.Σ του Σωματείου και συγκεκριμένα στο πρόεδρο μας. Για κάθε ανακοίνωση του σωματείου η απάντηση είναι οι μηνύσεις από τα αφεντικά που έχουν βάλει στόχο την διάλυση του επιχειρησιακού μας σωματείου. Προσπαθούν να μας εξοντώσουν μέσω των δικαστικών εξόδων και μας απειλούν ακόμα και με ποινές φυλάκισης. Οι πιο μαχητικοί εργάτες στην αποθήκη στοχοποιούνται με βασικό στόχο να τα παρατήσουν και να φύγουν από την δουλειά.

Ξέρουμε καλά ότι αυτή η συντονισμένη επίθεση γίνεται επειδή δεν ανέχονται το σωματείο μέσα στο χώρο δουλειάς. Θέλουν να περιορίσουν την δράση μας, να εμποδίσουν τον συνδικαλισμό για να λειτουργούν ελεύθερα ενάντια στα συμφέροντα και τα δικαιώματα των εργαζομένων. Δεν θα τους κάνουμε την χάρη. Το σωματείο μας έχει στηθεί τα τελευταία 10 χρόνια μέσα στην αποθήκη και έχει ριζώσει

στις συνειδήσεις των εργατών. Το τελευταίο διάστημα πέρα από το να δίνουμε την μάχη και στα δικαστήρια, έχουμε προχωρήσει σε στάσεις εργασίας και κινητοποιήσεις και έτσι θα συνεχίσουμε. Δεν θα κάνουμε πίσω, διεκδικούμε ανθρώπινα ωράρια και αυξήσεις στους μισθούς μας. Η πάλη μας γίνεται και ενάντια σε αυτή την κυβέρνηση. Η κυβέρνηση της Ν.Δ είναι η ίδια που έχει λύσει τα χέρια των αφεντικών, κάθε δικαστική δίωξη μας γίνεται βασισμένη στους νόμους του Χατζηδάκη και του Γεωργιάδη και έχει την πλήρη κάλυψη τους.

Εμείς διαλέγουμε τον δρόμο του αγώνα και της σύγκρουσης, οργάνωσης από τα κάτω μέσα στο χώρο δουλειάς και θα νικήσουμε.

Ζητάμε την συμπαράσταση της Ομοσπονδίας Φαρμάκου και όλων των εργατικών σωματείων. Το δικαίωμα στον συνδικαλισμό μας αφορά όλους και όλες και ζητάμε να σταθείτε στο πλευρό μας στις επόμενες πρωτοβουλίες που θα πάρουμε. Ζητάμε την στήριξη όλων των σωματείων με ψηφίσματα αλλά και τον συντονισμό για να δώσουμε από κοινού νικηφόρα τις μάχες. Απέναντι στο νέο προϋπολογισμό σφαγείο διεκδικούμε να βγει απεργιακή κινητοποίηση, γενική απεργία για να βρεθούμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες στον αγώνα ενάντια στην βαρβαρότητα αυτής της κινητοποίησης. Ήδη βρεθήκαμε στο συντονισμό για την απεργία στα νοσοκομεία την προηγούμενη βδομάδα και θα συνεχίσουμε με όσους ζητάνε την στήριξη μας και θέλουν να αγωνιστούν.

Η δύναμη βρίσκεται στους αγώνες μας, κλιμάκωση και συντονισμός μέχρι τη νίκη

Βασίλης Βαλαής

Αντιπρόεδρος επιχειρησιακού σωματείου
Ομίλου ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ

Να σώσουμε το Εθνικό Αστεροσκοπείο

24 ωρη απεργία και κινητοποίηση έξω από τη Βουλή πραγματοποιήσαν στις 5/12 οι σύλλογοι εργαζομένων του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών ενάντια στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης για μεταφορά του Αστεροσκοπείου στη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας. Ακολούθησε Συνέντευξη Τύπου στην ΕΣΗΕΑ.

Ο Δημήτρης Παρώνης, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Προσωπικού του Αστεροσκοπείου και αντιπρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στα Ερευνητικά Κέντρα, εξηγεί στην Εργατική αλληλεγγύη γιατί είναι καταστροφικό αυτό το νομοσχέδιο:

«Μέχρι τώρα το Αστεροσκοπείο και τα μεγάλα ερευνητικά κέντρα ΝΠΔΔ υπάγονται στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Καινοτομίας, που είναι ο αρμόδιος φορέας για να συντονίζει όλα τα θέματα γύρω από την έρευνα και να δώσει μία ενιαία δράση των κέντρων για την κατεύθυνση της έρευνας. Με το πρόσχημα ότι το Αστεροσκοπείο θα προσφέρει στην Πολιτική Προστασία προς όφελος του πολίτη, το μεταφέρουν άρον άρον χωρίς κανέναν σχεδιασμό υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτικής Προστασίας χωρίς κανείς να ξέρει ακριβώς τις συνέπειες, ακριβώς γιατί το νομοσχέδιο είναι τελείως γενικόλογο.

Έτσι κι αλλιώς το Αστεροσκοπείο προσφέρει εδώ και χρόνια στην Πολιτική Προστασία είτε μέσω του Σεισμολογικού Ινστιτούτου είτε μέσω άλλων προγραμματικών συνεργασιών με όλα τα υπουργεία. Και από την άλλη, μόλις ένα 15% περίπου της δουλειάς του Αστεροσκοπείου έχει να κάνει με την Πολιτική Προστασία, το υπόλοιπο 85% δεν έχει καμία σχέση. Για παράδειγμα, θα ενσωμάτωναν και μια ολόκληρη ιατρική σχολή επειδή θα χρειαστεί να ασχοληθούν με μια πανδημία στο εν λόγω υπουργείο;

Με μια πρώτη ανάγνωση καταλαβαίνουμε ότι επιχειρείται μία φήμωση της έρευνας και της επιστήμης, ώστε να είναι αρεστή στην κυβέρνηση. Δεύτερον, διασπάται ο ερευνητικός ιστός της χώρας. Ενδεχομένως θα συνεχίσουν και άλλα ερευνητικά κέντρα να τα τοποθετούν σαν μικρές υπηρεσίες ανά υπουργείο. Τρίτον θεωρούμε ότι αυτή η κίνηση εντάσσεται σε έναν γενικότερο σχεδιασμό ώστε να κατευθυνθεί η έρευνα μόνο σε ό,τι αποφέρει μετρήσιμο οικονομικό όφελος εις βάρος άλλων κομματιών της έρευνας όπως είναι η θεωρητική, μη εφαρμοσμένη έρευνα.

Και τέλος, το νομοσχέδιο λέει ότι με ΚΥΑ τριών υπουργείων θα λύνονται τα προβλήματα που θα εμφανιστούν. Αυτό μας δημιουργεί μεγάλη ανασφάλεια, γιατί όταν υπάρξουν για παράδειγμα δυσκολίες στη χρηματοδότηση, οι εργαζόμενοι που στηρίζονται σε ερευνητικά προγράμματα, δηλαδή οι συμβασιούχοι, θα βρίσκονται στην αβεβαιότητα για τις θέσεις εργασίας τους. Οι συμβασιούχοι είναι το μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζόμενων του Αστεροσκοπείου. Λένε για brain drain, αλλά χωρίς προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και αύξηση της χρηματοδότησης παραμένει θεωρητικό.

Είναι αυταρχικός ο τρόπος που θέλουν να επιβάλει η κυβέρνηση αυτή τη ρύθμιση. Όλη η επιστημονική κοινότητα είναι εναντίον της, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας -το εξέφρασε και χθες στη Βουλή-, όλοι οι σύλλογοι ερευνητών, όλες οι διοικήσεις των ερευνητικών κέντρων, αλλά επιμένουν να το περάσουν με το έτσι θέλω. Είναι η πρώτη φορά, στα 25 χρόνια που είμαι εγώ στον χώρο, που κάνουμε τέτοια κινητοποίηση, 24ωρη απεργία, συνεντεύξεις Τύπου, συγκέντρωση. Όλη η ερευνητική κοινότητα έχει βγει και διαμαρτύρεται».

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ
ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Παράταση για τις εκλογές

Παράταση πήραν οι εκλογές του Συνδέσμου Ιδιωτικών Υπαλλήλων και Γραφείων Αθήνας, που πραγματοποιούνται στα γραφεία του σωματείου, Μάρνη και 3ης Σεπτεμβρίου 48Β, 3ος όροφος, Εργατικό Κέντρο Αθήνας.

Οι εκλογές θα συνεχιστούν την Πέμπτη 7/12 12μ-8μμ, και το Σαββατοκύριακο 9-10/12 11πμ-7μμ.

Η Εργατική Αλληλεγγύη στηρίζει το ψηφοδέλτιο της **Αντικαπιταλιστικής Συσπειρώσης.**

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Συνεχίζουν

Με μεγάλη μαζικότητα πραγματοποιήθηκε στις 5/12 και η δεύτερη στη σειρά κινητοποίηση των δικηγόρων που συνεχίζουν την αποχή ενάντια στο νέο φορολογικό νομοσχέδιο. Συμμετείχαν με πανό οι δικηγορικοί σύλλογοι Αθήνας, Πειραιά, Λιβαδειάς, Πατρών και Καλαμάτας, η Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα Δικηγόρων, το Σωματείο Μισθωτών δικηγόρων και άλλοι.

Η συγκέντρωση έγινε στα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών στην Ακαδημίας και με πορεία κατέληξε στο Σύνταγμα για να ενωθεί με τη μεγάλη συγκέντρωση των υπόλοιπων αυτοαπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών.

«Αντιμετωπίζουμε το νέο φορολογικό νομοσχέδιο ως κομμάτι μιας συνολικής επίθεσης που δέχεται η εργατική τάξη και οι ελεύθεροι επαγγελματίες-αυτοαπασχολούμενοι», δήλωσε στην ΕΑ ο δικηγόρος **Μιχάλης Σαρχιανάκης.** «Μιλάμε για συρρίκνωση εργασιακών δικαιωμάτων, καρτελο-

ποίηση σε όλους τους τομείς της οικονομίας και ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου.

Στον χώρο μας, με πρόσχημα το φορολογικό, χτυπιέται ο μικρός και μεσαίος αυτοαπασχολούμενος δικηγόρος, αυτός που θα κληθεί να υπερασπιστεί τα εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα, τις πολιτικές ελευθερίες, απέναντι σε μια κυβέρνηση ολοένα και πιο αυταρχική. Αυτό που ζητούν είναι να συρρικνωθούμε, να φύγουμε από το επάγγελμα, να υπαλληλοποιηθούμε, ενώ οι μεγάλες δικηγορικές εταιρίες που σύμφωνα με τα νέα στοιχεία κατέχουν το 85% του τζίρου, να πάρουν και το υπόλοιπο.

Γι' αυτόν τον λόγο, ανεξάρτητα από το αν ψηφιστεί το νομοσχέδιο ή με ποια μορφή, θα πρέπει να δώσουμε μια συνέχεια και μια προοπτική. Αλλά όχι μόνοι μας, όχι περιχαράκωμένοι. Να τη δώσουμε μαζί με όλα τα υπόλοιπα κομμάτια της κοινωνίας που αγωνίζονται, με τους υγειονομικούς, τους εκπαιδευτικούς, τους ερ-

γαζόμενους σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Όπως είναι συνολική η επίθεση, έτσι συνολική πρέπει να είναι και η απάντηση. Ακολουθεί ο προϋπολογισμός, που είναι η καλύτερη ευκαιρία να παλέψουμε μαζί με τις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων. Οι δικηγορικοί σύλλογοι πρέπει να βάζουν στην ημερήσια διάταξή τους την παρουσία τους σε πανεργατικές κινητοποιήσεις, όχι για τους μισθωτούς μόνο, αλλά για όλους.

Η διάθεση που υπάρχει στον κλάδο είναι να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις. Ο κόσμος ψάχνει να δει τι άλλο μπορεί να κάνει. Θεωρεί ότι δεν εκπροσωπείται ή υποεκπροσωπείται από την ηγεσία του ΔΣΑ και της Ολομέλειας. Θα πρέπει να αναπτυχθούν αγώνες από τα κάτω, που θα πιέσουν και την κορυφή. Σε αυτό λογοδοτεί και η δημιουργία της Ανοιχτής Επιτροπής Αγώνα Δικηγόρων».

M.N.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ-ΣΦΑΓΕΙΟ

Εμπρός για απεργία στις 15/12

Ανοιχτή σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και του Συντονιστικού Νοσοκομείων πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 3/12 με στόχο την κλιμάκωση με πανεργατική απεργία την Παρασκευή 15/12 ενάντια στον νέο προϋπολογισμό που κατατίθεται στη Βουλή εκείνη την ημέρα και που θα ψηφιστεί στις 17/12.

Εισηγητικά τη συζήτηση άνοιξε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στον Ευαγγελισμό και μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ:

«Ερχόμαστε από ένα φανταστικό απεργιακό διήμερο στην Υγεία (29, και 30/11), ίσως το πιο επιτυχημένο της τελευταίας δεκαετίας, που βγάζει χρήσιμα συμπεράσματα για τις δυνατότητες που έχει το εργατικό κίνημα και για το πώς χρειάζεται να συνεχίσει. Ήταν η επιβεβαίωση της εκτίμησης που είχαν ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων ότι η απεργία διάρκειας μπορεί να είναι επιτυχημένη και να βγάζει περισσότερο κόσμο στον δρόμο. Ενδεικτικό ότι βγήκαν συνελεύσεις ή κατέβηκαν πανό στον δρόμο από σωματεία που είχαν να δραστηριοποιηθούν από τον καιρό των μνημονίων. Και αυτή η εικόνα είναι πανελλαδική. Στην τελική ευθεία στήριξε και η ΑΔΕΔΥ, ενώ στην Κρήτη και τα Εργατικά Κέντρα όλου του νησιού.

Η 48ωρη απεργία έσπασε την εικόνα που έμπαινε όλο το προηγούμενο διάστημα από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες ότι οι «συσχετισμοί είναι αρνητικοί», αναπαράγοντας τα αποτελέσματα των πρόσφατων βουλευτικών εκλογών. Αυτή η απεργία έκανε πιο πλατιά γνωστή στους υπόλοιπους υγειονομικούς και τον κόσμο ευρύτερα τη μάχη που δίνεται για να μην διαλυθεί και ιδιωτικοποιηθεί η Ψυχική Υγεία και Απεξάρτηση.

Η συνέχεια είναι στην απεργιακή κλιμάκωση για να μην περάσει ο νέος προϋπολογισμός της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση πανηγυρίζει ότι κλείνει το έτος με ανάπτυξη μεγαλύτερη από τον μέσο όρο της ΕΕ. Πανηγυρίζει για την τεράστια φοροεπιδρομή. Τα τεράστια έσοδα τα έφερε η ακρίβεια που πλήρωσαν η εργατική τάξη, η νεολαία και οι συνταξιούχοι. Για την επόμενη χρονιά ετοιμάζουν νέες επιθέσεις. Παρουσιάζουν ότι αυξάνουν τις δαπάνες για την Υγεία, αλλά αν ψάξει κανείς θα δει ότι πηγαίνουν στον ιδιωτικό τομέα. Τα πολλά λεφτά πάνε στο φάρμακο και στους εργολάβους, ενώ στις αυξήσεις των μισθών μόνο το 1%.

Οι ηγεσίες της ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ

30/11, Απεργία στην Υγεία, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

«Στις 15 Δεκέμβρη να προχωρήσουμε σε πανεργατική πανελλαδική απεργία ενάντια στον προϋπολογισμό που καταθέτει η κυβέρνηση Μητσοτάκη», τονίζει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης.

«Ο νέος προϋπολογισμός φέρνει βάρβαρη λιτότητα και περικοπές για τις εργατικές ανάγκες. Αποτυπώνει την κυβερνητική πολιτική όχι μόνο στην Υγεία, αλλά και στην Παιδεία και στους μισθούς και στο κράτος πρόνοιας. Ένας προϋπολογισμός χωρίς αυξήσεις, χωρίς τις μαζικές προσλήψεις που χρειάζεται το ΕΣΥ και όλο το δημόσιο. Χωρίς αύξηση των κονδυλίων για τη δασοπυρόσβεση και αντιπλημμυρικά έργα. Αντίθετα, αυξάνει τις δαπάνες για τους εξοπλισμούς στο πλάι του ΝΑΤΟ για να σφαγιαστούν οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα...

Δεν είναι ώρα για απογευματινά συλλαλητήρια και διαμαρτυρίες. Είναι ώρα για μάχη. Δημόσιος και ιδιω-

τικός τομέας μαζί για να διεκδικήσουμε ότι αυτή η πολιτική θα ανατραπεί και μαζί της θα ανατραπεί και η κυβέρνηση Μητσοτάκη που την εφαρμόζει. Η 48ωρη απεργία στην Υγεία στις 29 και 30 Νοέμβρη είχε τεράστια επιτυχία και έδειξε για μια ακόμη φορά ότι οι εργαζόμενοι θέλουν να παλέψουν και να αγωνιστούν ενάντια σε αυτήν την πολιτική.

Να αναγκάσουμε τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να κινηθούν σε αυτόν τον δρόμο, οργανώνοντας από τα κάτω μέσα στους χώρους δουλειάς. Να προχωρήσουμε σε κάθε χώρο και σε κάθε σωματείο, σε γενικές συνελεύσεις, σε συνεδριάσεις των ΔΣ και των επιτροπών αγώνα. Να πάρουμε αποφάσεις για απεργιακή κινητοποίηση την Παρασκευή 15 Δεκέμβρη και απεργιακή συγκέντρωση στις 12.30μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος».

δεν προτίθενται να οργανώσουν αυτή τη μάχη. Λίγους μήνες μετά την τρομερή πανεργατική απεργία στις 8 Μάρτη για τα Τέμπη, έχουμε τη δυνατότητα να ξανακάνουμε το ίδιο μπροστά στην ψήφιση του προϋπολογισμού. Η προσπάθεια από τη δική μας τη μεριά είναι να οργανώσουμε από τα κάτω ώστε η 15/12 να είναι μία μέρα που το εργατικό κίνημα θα απαντήσει απεργιακά. Αυτό σημαίνει πρωτοβουλίες σε κάθε χώρο δουλειάς για να βγουν γενικές συνελεύσεις που παίρνουν τέτοιες αποφάσεις και για να συγκροτήσουμε απεργιακές επιτροπές που θα ξεσηκώνουν προς αυτή την κατεύθυνση».

«Είναι σημαντικό ότι μέσα από τη στήριξη της ΑΔΕΔΥ στην απεργία των υγειονομικών, μπήκαν τα τέσσερα ζητήματα που παλεύουμε όλοι οι

εργαζόμενοι στο δημόσιο: προσλήψεις, αυξήσεις, μονιμοποίηση συμβασιούχων και ενάντια σε ιδιωτικοποιήσεις και εργολάβους», τόνισε ο **Νίκος Τουρνάς**, μέλος ΔΣ Συλλόγου Υπαλλήλων ΓΓΔΕ και ΟΣΥΟ. «Και στις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και της ΑΑΔΕ λόγω της υποστελέχωσης και της εντατικοποίησης γίνονται πολλά λάθη και απολύονται καθαρίστριες για να μπουν οι εργολάβοι. Ο κόσμος περισσότερο από ποτέ σκέφτεται ότι είναι κοινά τα αιτήματα οπότε πρέπει να παλεύουμε μαζί».

Μεγαλειώδης βδομάδα

«Η επιτυχία της 48ωρης έχει δημιουργήσει πρόβλημα στην κυβέρνηση, που προσπαθεί να παίξει το χαρτί ότι για πρώτη φορά στον προϋπολογισμό δίνονται τόσα λεφτά στην

Υγεία», είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, γραμματέας Συλλόγου Εργαζόμενων ΓΝ Έλενα Βενιζέλου και μέλος του ΔΣ ΕΙΝΑΠ. «Βάζει και πίεση στους γραφειοκράτες που δεν θέλουν να βγει απεργία απέναντι στον προϋπολογισμό. Στο νοσοκομείο μου μετά τη μεγαλειώδη βδομάδα που είχαμε για τη 48ωρη απεργία, η αυτοπεποίθηση του κόσμου έχει φτάσει στον ουρανό. Δεν ήταν αυτονόητο ότι θα έχουμε θέρμανση, αλλά επειδή κινητοποιηθήκαμε απεργιακά, υπουργείο και διοίκηση τρέχουν τώρα να τα φτιάξουν. Πάμε να κερδίσουμε άμεσα απόφαση από το σωματείο μας για απεργιακή κινητοποίηση στις 15/12».

Ο **Νεκτάριος Χάινταρ**, ειδικευόμενος ψυχίατρος στο ΨΝΑ Δαφνί, μετέφερε την εικόνα από το νοσοκομείο του: «Έχει πάρει «φωτιά» το

Δαφνί με το νέο νομοσχέδιο για την Ψυχική Υγεία, εννοώντας ότι όλοι και όλες είναι για τη συνέχεια των κινητοποιήσεων. Εμείς βάζουμε την πρόταση για πενήνήμερες απεργίες και ένα μεγάλο κομμάτι είναι σκληρά με αυτή τη γραμμή. Όμως οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ δεν άφησαν να μπει σε ψηφοφορία αυτή η πρόταση στην τελευταία συνέλευση. Όσο και να τραβάνε προς τα πίσω, είναι δύσκολο να μην βγουν νέες απεργιακές κινητοποιήσεις. Την Παρασκευή 8/12 έχουμε πάλι γενική συνέλευση του ενιαίου συλλόγου εργαζομένων».

«Το βασικό επιχείρημα ενάντια στις απεργίες με διάρκεια είναι ότι δεν θα τραβήξει ο κόσμος. Και αποδείχτηκε ότι ήταν λάθος», υπογράμμισε ο **Τάσος Αναστασιάδης**, από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης. «Η πιο μεγάλη απεργία έγινε τώρα και δεν ήταν ούτε στάση εργασίας ούτε 24ωρη απεργία, αλλά 48ωρη.

Το 2010 με τα μνημόνια κόπηκε οποιαδήποτε δυνατότητα διαπραγμάτευσης των καπιταλιστών ακόμα και με τους συμβιβασμένους γραφειοκράτες. «Είμαστε υπό επιτήρηση, όλα τα λεφτά θα πάνε στις τράπεζες για το χρέος, δεν δίνουμε τίποτα», μας έλεγαν. Και πώς απάντησε τότε η εργατική τάξη; Έριξε τρεις κυβερνήσεις με 48ωρες απεργίες και με απεργίες διαρκείας. Έβγαλε την κυβέρνηση του ΖΥΡΙΖΑ, αυτός την πρόδωσε και τώρα η εργατική τάξη τον τιμωρεί. Η κυβέρνηση της ΝΔ προσπάθησε να σταματήσει τις απεργίες με το πρόσχημα της πανδημίας, αλλά και πάλι δεν τα κατάφερε. Η εργατική τάξη συνεχίζει να πηγαίνει στα αριστερά και να θέλει να συγκρουστεί απεργιακά, γιατί δεν βγαίνει και ο μήνας. Η εικόνα της 48ωρης απεργίας επιβεβαιώνει αυτή την ανάλυση. Γι' αυτό μπορούμε να κερδίσουμε ότι θα γίνει μια μεγάλη απεργία στις 15/12.

Αυτό που εμπνέει τον κόσμο είναι μια μεγάλη μάχη που μπορεί να νικήσει. Δεν είναι μόνο τα νοσοκομεία, αλλά και τα σχολεία. Η εικόνα από τις συνελεύσεις και τις εκλογές είναι ότι αυξάνεται δραματικά η συμμετοχή και μάλιστα ψηφίζοντας την αριστερά, με τη δεξιά να χάνει και να κάνει τραμπουκισμούς. Μπορούμε να κερδίσουμε τα υπόλοιπα κομμάτια της Αριστεράς στην απεργία για τον προϋπολογισμό, γιατί θα έχουν πρόβλημα να πείσουν τον αγωνιζόμενο κόσμο ότι ένα απογευματινό συλλαλητήριο έχει μεγαλύτερη δύναμη από μια απεργιακή κινητοποίηση».

Μάνος Νικολάου

“Σεισμός” η 48ωρη

Με τρομερή επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 48ωρη απεργία στην Υγεία στις 29 και 30 Νοέμβρη για την υπεράσπιση του ΕΣΥ, για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και αυξήσεις στους μισθούς, για να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση. Στα περισσότερα νοσοκομεία η συμμετοχή στην απεργία ακύρωσε τις βασικές λειτουργίες, τα τακτικά χειρουργεία έμειναν κλειστά, όπως και πολλές κλινικές και εξωτερικά ιατρεία. Πολλά σωματεία έβγαλαν τα ίδια το προσωπικό ασφαλείας, μην επιτρέποντας στις διοικήσεις να λειτουργούν απεργοσπαστικούς μηχανισμούς σε ημέρα απεργίας. Και τις δύο μέρες την απεργία στήριξε όλο το προσωπικό, από τους γιατρούς μέχρι το νοσηλευτικό, διοικητικό, βοηθητικό και τεχνικό προσωπικό.

Την πρώτη μέρα 29/11 έγιναν κινητοποιήσεις σε πολλά νοσοκομεία της Αθήνας. Στον Άγιο Σάββα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πύλη, ενώ λειτούργησαν μόνο οι χημειοθεραπείες και οι ακτινοβολίες, καθώς η απεργία είχε σχεδόν καθολική συμμετοχή. Στην πύλη με το πανό του σωματείου βρέθηκαν και οι εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς μαζί με αντιπροσωπεία από το Σωτηρία. Στον κόμβο του Χίλτον με το πανό της ΟΕΝΓΕ βγήκαν οι εργαζόμενοι του Ευαγγελισμού. Πολύ μαζική ήταν η κινητοποίηση στην πύλη του ΨΝΑ Δαφνί με τη συμμετοχή και των εργαζομένων του Δρομοκαΐτειου, η οποία ολοκληρώθηκε με συμβολικό κλείσιμο του δρόμου στη λεωφόρο Καβάλας. Συγκέντρωση στην πύλη και παράσταση διαμαρτυρίας στη διοίκηση πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού. Πολύ μαζική και οργισμένη ήταν και η συγκέντρωση στο ΓΝ Έλενα Βενιζέλου στο προαύλιο και μετά στον δρόμο έξω από το νοσοκομείο, ενώ λίγη ώρα μετά ο Χρυσοχοϊδης “καρατόμησε” τη διοίκηση του νοσοκομείου σε μια προσπάθεια να κατευθύνει τα πνεύματα, η οποία απέτυχε όπως έδειξε η τεράστια συμμετοχή στην απεργία την επόμενη μέρα.

Κινητοποιήσεις στις 29/11 έγιναν σε νοσοκομεία στις άλλες πόλεις. Στα Γιάννενα πραγματοποιήθηκε κινητοποίηση έξω από την Περιφέρεια, όπου συμμετείχαν γιατροί και εργαζόμενοι/ες και από τα δυο νοσοκομεία της πόλης με την παλαιστινιακή σημαία στα χέρια, ενώ με πανό βρέθηκαν η ΕΙΝΗ, το Σωματείο Εργαζόμενων Χατζηκώστα, οι Σύλλογοι Οικογένειας και Εργαζόμενων ΚΕΘΕΑ Ηπείρου, το Εργατικό Κέντρο και ο Φοιτητικός Σύλλογος Ιατρικής. Στη Θεσσαλονίκη δεκάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι βρέθηκαν στην πύλη του Ιπποκράτειου με το πανό της ΕΝΙΘ. Στην Πάτρα συγκεντρώθηκαν στην 6η ΥΠΕ οι απεργοί υγειονομικοί του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου “Αγ. Ανδρέας”, οι γιατροί από τα νοσοκομεία της πόλης με το πανό της ΕΙΝΑ, οι φοιτητές της Ιατρικής, το ΣΕΚ και άλλες οργανώσεις της αριστεράς, καθώς και μαζική αντιπροσω-

πεία μεταγγιζόμενων ασθενών, των οποίων οι καταγγελίες ανέδειξαν την άθλια κατάσταση της μονάδας μετάγγισης του ΠΓΝΠ.

Στις 30/11 το απεργιακό διήμερο ολοκληρώθηκε με το μεγαλύτερο απεργιακό συλλαλητήριο στην Υγεία των τελευταίων χρόνων στην Αθήνα. Χιλιάδες ήταν οι υγειονομικοί από όλες τις ειδικότητες - γιατροί, νοσηλευτές, τεχνολόγοι, διοικητικοί, τεχνικοί, καθαρίστριες- και πλάι τους οι φοιτητές, οι θεραπευόμενοι των προγραμμάτων Απεξάρτησης και εργαζόμενοι της ΑΔΕΔΥ που είχε κηρύξει στάση εργασίας σε στήριξη στους υγειονομικούς.

Αγωνιστική έκρηξη

Η συγκέντρωση ξεκίνησε από το Υπουργείο Υγείας, όπου από νωρίς πλημμύρισε η Αριστοτέλους. Εκεί έγιναν χαιρετισμοί από συνδικαλιστές, ανάμεσα τους του Κώστα Καταραχιά, γραμματέα συλλόγου εργαζομένων ΓΝ Έλενα Βενιζέλου και μέλος του ΔΣ ΕΙΝΑΠ, ο οποίος μετέφερε την εικόνα της αγωνιστικής έκρηξης στο νοσοκομείο του και έβαλε την προοπτική της απεργιακής κλιμάκωσης ενόψει του νέου προϋπολογισμού.

Στη συνέχεια η πορεία βάδισε στο κέντρο της Αθήνας για να καταλήξει στο Σύνταγμα. Ενδεικτικό της επιτυχίας της απεργιακής κινητοποίησης και της ευρείας συμμετοχής ήταν τα πάνω από πενήντα πανό που διαδήλωσαν. Το πανό του Συντονιστικού Νοσοκομείων βαμμένο με τα χρώματα της Παλαιστίνης και με σύνθημα «Από τη Γάζα μέχρι την Αθήνα – Αγώνας μέχρι τη Νίκη» έκανε τη σύνδεση με τη μάχη για “Λευτεριά στην Παλαιστίνη”, ένα σύνθημα που φώναζαν δυνατά οι απεργοί σε όλη τη διάρκεια της πορείας.

Αντίστοιχη η εικόνα και από την πανεργατική απεργιακή διαδήλωση στο Ηράκλειο της Κρήτης στις 30/11. Τη συγκέντρωση καλούσαν όλα τα σωματεία της Υγείας στο νησί, μαζί με τα Εργατικά Κέντρα, τα Νομαρχιακά Τμήματα της ΑΔΕΔΥ, πλήθος πρωτοβάθμιων σωματείων, φοιτητικούς συλλόγους, οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς. Ξεκίνησε από την Πλατεία Ελευθερίας και βάδισε στο κέντρο της πόλης. Μαζική συμμετοχή, ανάμεσα σε άλλους, είχαν οι εργαζόμενοι από το ΠΑΓΝΗ, το Σωματείο Εργαζόμενων και τον Σύλλογο Ειδικευόμενων στο Βενιζέλειο, το ΚΕΘΕΑ, το μπλοκ των σωματείων από την Ιεράπετρα.

Οι πικέτες του Συντονιστικού των Νοσοκομείων, της Εργατικής Αλληλεγγύης και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο έκαναν αίσθηση, ενώ το σύνθημα που κυριαρχούσε στο μπλοκ του ΣΕΚ «Αγώνας διαρκείας απεργιακός, θα’ ναι η απάντησή από δω και μπρος» έδινε τον τόνο για την κλιμάκωση των απεργιών. Συγκεντρώσεις έγιναν και σε πολλές άλλες πόλεις στις 30/11, από τη Θεσσαλονίκη και τα Γιάννενα μέχρι τις Σέρρες και τη Θήβα.

30/11, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

29/11, Συγκέντρωση στο Έλενα Βενιζέλου. Φωτό: Μάνος Νικολάου

30/11, Ηράκλειο Κρήτης. Φωτό: ekriti.gr

«Απαράδεκτη και χωρίς προηγούμενο η κατάσταση στο νοσοκομείο μας», μας είπε η Γ.Σ., μαία στο Έλενα Βενιζέλου. «Υποφέρουν οι λεχώνες και τα μωρά επειδή δεν έχουμε θέρμανση στο κεντρικό κτίριο την ώρα που εμείς δίνουμε μάχη για να διατηρήσουμε στη ζωή τα πρόωρα. Έχουν απαξιώσει πλέον τη ζωή. Έπρεπε να περάσουν δέκα μέρες για κάνουν μεταφορά του κόσμου σε κτίρια με θέρμανση. Είχαμε μεγάλη συμμετοχή στην κινητοποίηση στην πύλη στις 29/11 και μαζί μας βρέθηκαν και ογκολογικοί ασθενείς, μαμάδες με τα μωρά και άλλοι.

Η συμμετοχή μας στην απεργία νομίζω ότι δεν έχει προηγούμενο, είναι μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά. Δεν θα μπορούσαμε να ήμασταν και περισσότεροι, γιατί δεν υπάρχει αρκετό προσωπικό, ώστε να αφήσει το πόστο του και να κατέβει στην πορεία. Είμαστε εδώ να το παλέψουμε,

όλοι/ες μαζί μια γροθιά».

Η Α.Μ., μαία στο ίδιο νοσοκομείο συμπληρώνει: «Είναι πολύ μεγάλη η συμμετοχή σήμερα. Κάνουμε αγώνα για να σώσουμε το νοσοκομείο για όλο αυτό τον κόσμο που νοσηλεύουμε και για εμάς που δουλεύουμε.

Έχουν παρατήσει το νοσοκομείο εδώ και χρόνια. Από τα τέλη του '90 που είμαι στο νοσοκομείο μέχρι τώρα δεν έχει γίνει συντήρηση παρά ελάχιστα πράγματα. Η κυβέρνηση και οι ιθύνοντες κάνουν ότι δεν βλέπουν την κατάσταση, γιατί προφανώς κάπως επωφελούνται από όλο αυτό. Όπως φαίνεται μόνο με τον αγώνα τους αναγκάζουμε να δώσουν σημασία. Κι επειδή η κατάσταση “δεν πάει άλλο”, δεν υπάρχει ερώτημα αν μας παίρνει για απεργία διαρκείας. Αν δεν το κάνουμε, νομίζω ότι δεν θα έχουμε ελπίδα».

«Η σημερινή απεργιακή διαδήλωση είναι το καλύτερο πράγμα που έχω δει εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Είχε κόσμο και πάρα πολλά σωματεία να συμμετέχουν», δηλώνει η Μερóπη Μανταίου, διευθύντρια πνευμονολογίας στο νοσοκομείο Σωτηρία.

«Τα προβλήματα είναι πολλά και πολύ μεγάλα. Κατεβάζουν ασφαλιστικό νομοσχέδιο με στόχο να αποκλείσουν τους ανασφάλιστους, ντόπιους και μετανάστες, από τη δημόσια και δωρεάν Υγεία, ανάμεσα σε πολλά άλλα. Όπως διαδηλώνουμε, είδα πάρα πολύ κόσμο να διαβάξει τις προκηρύξεις μας. Χρειάζεται η ενημέρωση στον κόσμο. Όπως χρειάζεται και η απεργιακή συνέχεια, ίσως ένα μπαράζ με απεργίες και κινητοποίηση όλων και περισσότερων φορέων».

Νέα απεργία 8 Δεκέμβρη Μονιμοποιήσεις, όχι απολύσεις

Νέα πανελλαδική στάση εργασίας 10πμ-3μμ και κινητοποιήσεις καλεί η ΠΟΕ-ΔΗΝ την Παρασκευή 8/12 διεκδικώντας τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Στην Αθήνα απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 10:30πμ στο Υπουργείο Υγείας, ενώ στις άλλες πόλεις συγκεντρώσεις θα πραγματοποιηθούν σε νοσοκομεία και Υγειονομικές Περιφέρειες.

Αφορμή για τη νέα κινητοποίηση είναι η ρύθμιση σε νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών που δίνει παράταση στο επικουρικό προσωπικό των νοσοκομείων μόνο για έξι μήνες και όχι για έναν χρόνο, όπως είχαν μόλις δεσμευτεί ο Χρυσόχοϊδης και όλοι οι αρμόδιοι σε συναντήσεις με την ΠΟΕΔΗΝ. Είναι οι επικουρικοί που ο Μητσοτάκης καλούσε να στηρίξουν το ΕΣΥ στην πανδημία τάζοντάς τους μονιμοποίηση για την αναγνώριση της προσφοράς τους. Τρία χρόνια μετά, στη χειρότερη κατάσταση που έχει επέλθει το ΕΣΥ, προσπαθούν να τους ξεφορτωθούν.

Η εν λόγω ρύθμιση λέει συγκεκριμένα: «Για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών από την εμφάνιση και διάδοση του κορωνοϊού COVID-19 όλες οι ενεργές κατά την 31η.12.2023 συμβάσεις επικουρικού προσωπικού των κλάδων ιατρικού, νοσηλευτικού και πάσης φύσεως λοιπού προσωπικού... δύναται να παρατείνονται από τη λήξη τους και για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει την 30ή.6.2024».

Οι 20.000 συμβασιούχοι, που σε πολλά νοσοκομεία και τμήματα αποτελούν το 50% του προσωπικού, δεν εργάζονται για τις έκτακτες ανάγκες του Covid-19, αλλά καλύπτουν μόνο ένα μέρος των δεκάδων χιλιάδων κενών οργανικών θέσεων. Χάρη σε αυτούς δεν έχουν κλείσει ακόμα ολόκληρες κλινικές και κρατούνται όρθια τα νοσοκομεία. Η υποκρισία της κυβέρνησης δεν έχει όρια. Από τη μία μιλάει για προσλήψεις -κι αυτές ελάχιστες- που δεν γίνονται γιατί δεν υπάρχει ενδιαφέρον και από την άλλη κρατάει στην ομηρία των συμβάσεων ορισμένου χρόνου πάνω από το 35% του προσωπικού, αντί να το μονιμοποιήσει.

Έξω οι εργολάβοι

Ο δρόμος για να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ περνάει μέσα από τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Αυτό είναι άμεσα όταν μιλάμε για την καθαριότητα, τη σίτιση, τη φύλαξη και την τεχνική υπηρεσία. Στα νοσοκομεία που δεν έχουν περάσει ακόμα οι υπηρεσίες αυτές σε εργολάβους, οι διαγωνισμοί για να τις πάρουν ιδιωτικές εταιρίες συνεχίζονται παρά τη "δέσμευση" του υπουργείου για παύση αυτών των διαγωνισμών και χιλιάδες συμβασιούχοι που δουλεύουν για χρόνια με ΣΟΧ θα απολυθούν. Οι συμβάσεις με τους εργολάβους είναι κλοπές για το Δημόσιο, καθώς στοιχίζουν ακριβότερα, και γαλέρα για τους εργαζόμενους που θα παίρνουν μισθό 400-600 ευρώ.

Στάση εργασίας και συνέλευση ενάντια στη

νέα ρύθμιση πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι του ΕΚΑΒ στις 4/12, με το Σωματείο τους να αναφέρει ότι «αν ισχύσει η 6μηνη παράταση από την επόμενη μέρα το ΕΚΑΒ θα διαλυθεί πανελλαδικά αφού θα σταματήσουν να εργάζονται 700 επικουρικοί διασώστες που αποτελούν μεγάλο μέρος του συνολικού προσωπικού. Ενημερωτικά αναφέρουμε ότι η περιβόητη προκήρυξη για μόνιμο προσωπικό στην Υγεία ήδη κωλυσιεργεί για δύο χρόνια τουλάχιστον και ζητούμε άμεσα την έκδοση προκηρύξεων για μόνιμο προσωπικό 800 ατόμων όπως έχει εξαγγείλει και ο Πρωθυπουργός». Σύμφωνα με το Health-Report.gr, αναμένεται άμεσα νέο νομοσχέδιο του Υπ. Υγείας που επισημοποιεί και προχωράει παραπέρα την είσοδο ιδιωτών στο ΕΚΑΒ και τη στελέχωση οδηγών από τον Στρατό.

«Η επιτυχία της 48ωρης απεργίας στην Υγεία και η νέα επίθεση Χρυσόχοϊδη, βάζει επιτακτικά την ανάγκη για την κλιμάκωση», τονίζει το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** και προτείνει «να προχωρήσουμε σε απεργίες όλη την ερχόμενη βδομάδα (από 11 μέχρι 15 Δεκέμβρη) με καθημερινές απεργιακές κινητοποιήσεις για να αποτρέψουμε αυτά τα σχέδια ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ. Και στις 15 Δεκέμβρη που μπαίνει ο προϋπολογισμός στη Βουλή για να ψηφιστεί να προχωρήσουμε σε πανεργατική πανελλαδική απεργία με όλους τους εργαζόμενους».

M.N.

Εκλογές στον Ευαγγελισμό

Σε εκλογές για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο προχωράει το Σωματείο Εργαζόμενων του νοσοκομείου Ευαγγελισμός το διήμερο 13 και 14 Δεκέμβρη. Ο Ευαγγελισμός είναι το μεγαλύτερο νοσοκομείο με 3.800 εργαζόμενους. Το τελευταίο διάστημα οι εργαζόμενοι βρισκόμαστε σε συνεχόμενες κινητοποιήσεις, οι οποίες ξεκίνησαν μετά τη δίωξη της Αργυρής Ερωτοκρίτου στην Πολυκλινική, ενώ η οργανική της θέση είναι στην Παθολογική του Ευαγγελισμού. Η πρωτοβουλία του Συντονιστικού Νοσοκομείων για να υπάρξει αγωνιστική απάντηση απέναντι στη δίωξη, αλλά και για να συντονίσει τα υπόλοιπα σωματεία και τις ομοσπονδίες, έβαλε σε κίνηση το Σωματείο Εργαζόμενων.

Έγιναν μεγάλες συγκεντρώσεις στην πύλη και στο προαύλιο, ενώ από τότε ξεκίνησαν και να γίνονται τακτικά συνελεύσεις, μετά από πάρα πολύ καιρό. Συνελεύσεις όχι μόνο στο προαύλιο, αλλά και στους μέσα χώρους, κόντρα στην απαγόρευση της διοίκησης του Γρηγορόπουλου.

Ως Συντονιστικό Νοσοκομείων οργανώσαμε κάθε απεργία που κηρύχτηκε όλο αυτό το διάστημα με περιόδους στο νοσοκομείο, με προκηρύξεις και αφίσες, με την προσπάθεια να συγκροτηθούν επιτροπές αγώνα που θα βάλουν σε κίνηση περισσότερους συναδέλφους και συναδέλφισσες.

Αγώνες

Το τελευταίο διάστημα έχουν γραφτεί στο σωματείο νέοι συνάδελφοι, κύρια από τους τεχνικούς, αλλά και παλιοί που ξαναγράφονται, ενώ είχαν αποστασιοποιηθεί από αυτό. Αυτό έγινε γιατί μπήκαμε μπροστά να υπερασπιστούμε τα σωματεία μας και τον συνδικαλισμό κόντρα στον αυταρχισμό του Γρηγορόπουλου και τους νόμους του Γεωργιάδη και γιατί παίξαμε ρόλο στο πώς οργανώσαμε τον αγώνα ενάντια στις μαγνητικές κάρτες και τις περιφρουρήσεις στις πύλες τις μέρες απεργίας.

Στις εκλογές του Σωματείου διεκδικούμε να αποτυπωθεί αυτή η δύναμη και εκλογικά με τη στήριξη της **Ενωτικής Πρωτοβουλίας**. Για να ενισχυθεί η αντικαπιταλιστική αριστερά που παλεύει για απεργίες μέχρι τη νίκη και όχι συμβολικά για την τιμή των όπλων. Που συνδέει τις διεκδικήσεις για δημόσια δωρεάν Υγεία για όλους/ες με τη μάχη ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τον σεξισμό.

Στο ψηφοδέλιό μας συσπειρώνουμε κόσμο από όλες τις επιμέρους ειδικότητες. Από γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό μέχρι και συμβασιούχους εργαζόμενους και εργαζόμενες, τεχνικούς που δουλεύουν σε εταιρίες όπως η Invite και η Unizone -κομμάτια της εργατικής τάξης που είναι τα πιο "χτυπημένα" μέσα στο νοσοκομείο.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
γιατρός στον Ευαγγελισμό, υποψήφια με
την **Ενωτική Πρωτοβουλία**

«**Η** τακτική της κυβέρνησης και του Υπουργείου Υγείας είναι να επικρατήσει η διάλυση για να μετατραπούν τα νοσοκομεία σε Κέντρα Υγείας, να μπαίνουν ιδιώτες και να ανθίζουν οι ιδιωτικές κλινικές», επισήμανε ο **Χρήστος Παπής**, ειδικευόμενος γιατρός στο **Κρατικό Νίκαιας**. «Εκτίμησή μου είναι ότι και το μέτρο για τις καθημερινές εφημερίες σε όλα τα νοσοκομεία είναι εκβιαστικό για να τα ιδιωτικοποιήσουν, ξέροντας ότι το σχέδιο αυτό στην πράξη δεν μπορεί να εφαρμοστεί, γιατί δεν κάνουν τίποτα για να προσλάβουν το προσωπικό που θα στελεχώσει αυτές τις εφημερίες.

Το καλύτερο παράδειγμα έρχεται από το Κρατικό Νίκαιας: ο αξονικός δεν έχει προσωπικό για να βγουν οι εφημερίες και η διοίκηση θέλει να τον αναλάβει ιδιωτική εταιρία. Γιατί δεν μπορεί να βγει εφημερία χωρίς να κάνεις αξονικές. Είχαν φτάσει στο σημείο να καλύπτουν την τρύπα ακτινολόγοι από άλλα νοσοκομεία που τους έφερναν με ψέματα για το ωράριο. Γενικά το πλαίσιο είναι ότι υπάρχουν χρήματα μόνο όταν είναι να δοθούν σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και στην CVC.

Ιδανικά αυτό που θα ήθελα να δω για τη συνέχεια είναι απεργίες, όπως είχαν κάνει στην Αγγλία οι υγειονομικοί με πενήνήμερες. Γιατί μια τέτοια απεργία θα κινητοποιούσε και περισσότερο κόσμο για να ενημερωθεί και να σταθεί αλληλέγγυος. Ότι δεν είναι πρόβλημα μόνο το ότι παίρνω 4 ευρώ την ώρα για να είμαι 24 ώρες σε εφημερία, αλλά ότι δεν αντέχω να το κάνω αυτό σε τέτοιες συνθήκες».

«**Τ**ο νομοσχέδιο για την ψυχική υγεία και την απεξάρτηση που ετοιμάζει η κυβέρνηση έχει σημάνει τον ξεσηκωμό του υγειονομικού κινήματος», τονίζει η **Μαρία Μπολοβίνα**, μέλος ΔΣ Σωματείου **ΨΝΑ Δρομοκαΐτειο**.

«Οι κινητοποιήσεις απέναντι στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης -που στην πραγματικότητα διαλύει την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση- είναι η μεγάλη απόδειξη πως ο κόσμος όχι απλά είναι οργισμένος, αλλά καταλαβαίνει ότι η μόνη απάντηση βρίσκεται στον δρόμο. Στις 28/11 πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση στο ΨΝΑ Δρομοκαΐτειο, η πιο μαζική που έχει γίνει το τελευταίο μεγάλο διάστημα. Έγινε σαφές πως αυτό το νομοσχέδιο αφορά όλα τα νοσοκομεία και όχι μόνο το ΨΝΑ Δαφνί. Και πως όχι μόνο δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί η ψυχιατρική μεταρρύθμιση, αλλά συνολικά σκοπεύουν να υποβαθμίσουν καθολικά την Ψυχική Υγεία.

Αυτό το νομοσχέδιο έχει ως στόχο τόσο την οικονομική εξάντληση των σχετικών δο-

μών, όσο και την ιδεολογική κυριαρχία πάνω στο τι σημαίνουν τα προβλήματα ψυχικής υγείας και εξάρτησης και την αποσύνδεσή τους από το σύστημα που τα γεννά. Η εμπνευσματοποίηση και η βιολογικοποίηση αυτών των υπηρεσιών, σε συνδυασμό με την υποβάθμιση των κοινωνικών αιτιών τους, είναι μια ολόκληρη προσπάθεια ελέγχου της θεραπείας και των συλλογικών διαδικασιών. Στη συνέλευση συζητήθηκε ακόμη πως απέναντι σε όλη αυτή την επίθεση η πρόταση για απεργία διαρκείας χρειάζεται να αποτελέσει βασικό στόχο των νοσοκομείων το επόμενο διάστημα.

Η συμμετοχή των εργαζόμενων του Δρομοκαΐτειο στην 48ωρη απεργία της Υγείας ήταν μαζική και δυναμική. Επαγγελματίες Ψυχικής Υγείας και λήπτες βρέθηκαν μαζί έξω από το Υπουργείο Υγείας για να διεκδικήσουν πως αυτό το νομοσχέδιο δεν θα περάσει. Το επόμενο διάστημα θα ακολουθήσουν δράσεις και γενικές συνελεύσεις για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων».

«**Ε**ίναι η στιγμή να δώσουμε πίσω στο **18ΑΝΩ** την αγάπη και το νοιάξιμο που έχουμε πάρει από τους θεραπευτές μας. Σήμερα βλέπουμε ότι δεν είμαστε μόνοι μας σε αυτόν τον αγώνα, αλλά υπάρχει πολύς κόσμος που μας συμπαραστέκεται.

Τόσα χρόνια νιώθαμε ότι παλεύουμε μόνοι μας, σήμερα έχουμε τόσους συντρόφους δίπλα μας για να προχωρήσουμε και να διεκδικήσουμε αυτά που χρειαζόμαστε», δηλώνει ο **Φώτης**, ενώ η **Νάσια** συμπληρώνει: «Είναι απαράδεκτο να ιδιωτικοποιηθούν οι μονάδες Ψυχικής Υγείας. Είναι ένα έγκλημα όχι μόνο για μας που κάνουμε ακόμα τη θεραπεία μας, αλλά και στους ανθρώπους που ακόμα είναι στον δρόμο και υποφέρουν».

Δεκαπέντε χρόνια συμπληρώνονται από τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου από τον αστυνομικό Κορκονέα στα Εξάρχεια και την εξέγερση της νεολαίας τον Δεκέμβρη του 2008. Οι οργανωμένες διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις με την αστυνομία έγιναν ένα μαζικό κίνημα που απλώθηκε σε όλη τη χώρα, κέρδισε την συμπάθεια της εργατικής τάξης, βάθυσε την κρίση και επιτάχυνε την πτώση της κυβέρνησης του Καραμανλή της ΝΔ.

Ο «Δεκέμβρης του '08», οι «μέρες του Αλέξη» ήταν ο προπομπός για τους συγκλονιστικούς αγώνες και τη μαζική αριστερή ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης και της νεολαίας στα χρόνια των μνημονίων.

Ένα χρόνο πριν ο **Καραμανλής** είχε κερδίσει τις εκλογές που ο ίδιος είχε κηρύξει πρόωρα και οι «έγκυροι αναλυτές» της εποχής μίλαγαν για τον έλεγχο που είχε η Νέα Δημοκρατία στα πράγματα και τη συντηρητικοποίηση της ελληνικής κοινωνίας.

Αυτοί που έπεφταν από τα σύννεφα τον Δεκέμβρη του 2008 είχαν κλείσει τα μάτια στις μεγάλες πανεργατικές απεργίες που είχαν αρχίσει να ξεσπούν με αφορμή τις επιθέσεις στο ασφαλιστικό των Μαγγίνα και Πετραλιά, τις απεργίες των λιμενεργατών, των ΔΕΚΟ, των εκπαιδευτικών και φυσικά, το μεγάλο κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων του 2006-2007 ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και του νέου νόμου-πλασίου της Γιαννάκου. Αλλά ο δρόμος είχε ανοίξει.

Η επερχόμενη οικονομική κρίση είχε αρχίσει να δείχνει τα δόντια της και παρότι ο υπουργός Οικονομίας τότε **Αλο-**

Να ξαναπιιάσουμε το νήμα

γούκουφης έλεγε ότι η «οικονομία είναι θωρακισμένη», ανακοίνωνε πακέτο στήριξης στις τράπεζες ύψους 28 δις.

«Στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες»

Έτσι το σύνθημα «στις τράπεζες λεφτά – στη νεολαία σφαίρες» που άρχισε να ακούγεται από την επόμενη της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου, είχε πραγματικό νόημα. Όπως και το σύνθημα «σκοτώνουν μετανάστες – σκοτώνουν μαθητές». Η Νέα Δημοκρατία του “κεντρώου” Καραμανλή, ήδη είχε αρχίσει να αναζητάει στηρίγματα στους ακροδεξιούς που συσπειρώνονταν στο ΛΑΟΣ του **Καρατζαφέρη** -προετοιμάζοντας και τις μεταγραφές των υπαρχηγών του **Άδωνι, Βορίδη** και **Πλεύρη**. Σχεδόν ταυτόχρονα με τον Αλέξη, έχανε τη ζωή του ο πακιστανός μετανάστης **Μαζίν Γκιούλ** μετά από επίθεση της αστυνομίας έξω από την Υπηρεσία Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη και λίγες μέρες αργότερα η μετανάστρια συνδικαλιστρια καθαρίστρια **Κωνσταντίνα Κούνεβα** καθόταν επίθεση με βιτριόλι από μπράβους της εργοδοσίας.

Η εξέγερση ξέσπασε λεπτά αφότου ο Αλέξης δέχτηκε τις σφαίρες του Κορκονέα στη Μεσολογίου και Τζαβέλλα. Σάββατο βράδυ της Δεκέμβρη, τα Εξάρχεια γεμάτα από νεολαία που γιόρταζαν κάποιον Νίκο ή Νίκη, χτυπή-

7 Δεκέμβρη 2008, Αθήνα. Χιλιάδες διαδηλώνουν προς τη ΓΑΔΑ την επόμενη της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

θηκαν από ηλεκτροσόκ. Τα νέα μεταδίδονται αστραπιαία, όλοι βγαίνουν στο δρόμο και κάνουν αυθόρμητες διαδηλώσεις, στήνουν οδοφράγματα, καταλαμβάνουν τα πανεπιστήμια του κέντρου της Αθήνας.

Την επόμενη ημέρα, Κυριακή 7 Δεκέμβρη, χιλιάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας συγκεντρώθηκαν στο Μουσείο για να συμμετάσχουν στο πρώτο οργανωμένο συλλαλητήριο. Βαδίζουν αποφασισμένοι, παρά τα δακρυγόνα

μαθητικές πορείες πολιορκούν τα τοπικά αστυνομικά τμήματα. Ολόκληρα σχολεία και φοιτητές από δεκάδες σχολές συγκεντρώνονται έξω από τη ΓΑΔΑ και τη Βουλή. Ξεκινά μία συγκλονιστική εβδομάδα καθημερινών διαδηλώσεων και οργάνωσης του κινήματος που διεκδικεί ότι θα γίνει η ταφόπλακα της κυβέρνησης. Το απόγευμα της ίδιας μέρας, μετά από καλέσματα οργάνωσης και κομμάτων της Αριστεράς, συνδικάτων και φοιτητικών συλλόγων, δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι συγκεντρώνονται στα Προπύλαια για να βαδίσουν στη Βουλή. Τα δακρυγόνα των ΜΑΤ πέφτουν βροχή, πνίγον στην κυριολεξία τη διαδήλωση, αλλά δεν καταφέρνουν να τη σταματήσουν.

Η κυβέρνηση βρέθηκε σε κατάσταση πανικού. Εκείνο το βράδυ έγινε έκτακτη συνεδρίαση της Κυβερνητικής Επιτροπής και «διαρροές» μιλούσαν για ενεργοποίηση του άρθρου 48 του Συντάγματος για την κήρυξη της χώρας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και τη χρησιμοποίηση του στρατού για να αποκαταστήσει την «τάξη».

Η κυβέρνηση τελικά επέλεξε άλλη αντιμετώπιση. Κροκοδείλια δάκρυα για το «ατυχές συμβάν» και τα βάσανα της «γενιάς των 700 ευρώ», νοθεύσεις για την «αποκήρυξη της βίας», δηλώσεις ότι η αστυνομία είναι «αμυνόμενη» και θα παραμείνει έτσι. Αυτές οι προσπάθειες όμως δεν έπειθαν. Οι πρυτά-

νεις έκλεισαν τις σχολές, το υπουργείο Παιδείας τα σχολεία, ο Καραμανλής ζήτησε από τους προέδρους της ΓΣΣΕ και της ΑΔΕΔΥ να αναβάλουν την Πανεργατική Απεργία που είχε ήδη προκηρυχθεί για τις 10 Δεκέμβρη.

Τίποτα, όμως, δεν μπορούσε να σταματήσει το κίνημα. Η ΠΟΣΔΕΠ έχει ήδη ανακοινώσει τριήμερη απεργία με κορύφωση την Πανεργατική, η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ κηρύσσουν 24ωρη απεργία την Τρίτη 9/12, οι μαθητές και οι φοιτητές ξεκινούν καταλήψεις στα σχολεία και τις σχολές. Μία ημέρα πριν την Πανεργατική, ένα τεράστιο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο συγκλονίζει το κέντρο της Αθήνας. Το ίδιο απόγευμα χιλιάδες συγκεντρώνονται στην κηδεμία του Αλέξη και συγκρούονται με την αστυνομία που ρίχνει δακρυγόνα ακόμα και στο νεκροταφείο.

Πανεργατική απεργία κλιμάκωσης

Την Τετάρτη 10 Δεκέμβρη, η Πανεργατική Απεργία κορυφώνεται με μια τεράστια πολιτική, αντικυβερνητική διαδήλωση παρόλο που οι ηγέσιες των συνδικάτων υποχώρησαν στις πιέσεις της κυβέρνησης και ανακοίνωσαν ότι για να αποφευχθούν τα «επεισόδια» δεν θα γίνει πορεία. Η επιτυχία της Πανεργατικής άνοιξε το δρόμο για να πάρει το κίνημα οργανωμένο χαρακτήρα με κλιμάκωση των καταλήψεων και των απεργιών. Την επόμενη ημέρα, οι μαθητές και οι φοιτητές συνεχίζουν με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση τις κινητοποιήσεις τους. Οι καταλήψεις πολλαπλασιάζονται. Την Παρασκευή 12 Δεκέμβρη, τα νέα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια βρήκαν πάνω από 800

σχολεία και πάνω από 100 σχολές να είναι κατεληγμένα πανελλαδικά. Στις 18 Δεκέμβρη, οι δύο συγκεντρώσεις, των εργαζόμενων στο δημόσιο και του εκπαιδευτικού κινήματος, ενώθηκαν σε μία. Οι διαδηλώσεις και οι καταλήψεις συνεχίστηκαν και στις παραμονές των Χριστουγέννων, με τις εικόνες των ΜΑΤ να έχουν περικυκλώσει το «δέντρο του Αβραμόπουλου» στο Σύνταγμα να κάνουν το γύρο του κόσμου. Η συνέχεια ήταν η επιδείνωση της κρίσης της ΝΔ. Σε λιγότερο από ένα χρόνο, ο Καραμανλής κήρυξε έκτακτες εκλογές τις οποίες έχασε πανηγυρικά και τις κέρδισε το ΠΑΣΟΚ του **Γ. Παπανδρέου** με μια πλειοψηφία που φαινόταν εντυπωσιακή (σχεδόν 44%). Αλλά σύντομα θα ερχόταν αντιμετώπος με το μεγαλύτερο απεργιακό μπράζ, τη μεγάλη άνηση των εργατικών αγώνων στα χρόνια των μνημονίων που έφεραν το ΠΑΣΟΚ στο 13% μέσα σε τρία χρόνια. Οι δεκάδες πανεργατικές απεργίες, οι απεργίες διαρκείας, οι καταλήψεις των πλατειών γκρέμισαν τρεις κυβερνήσεις μέχρι το 2015. Ένα τεράστιο κίνημα που έγινε από τον ίδιο κόσμο που εξεγέρθηκε το Δεκέμβρη του 2008 και εκατομμύρια άλλους που παρέσυρε στη νέα ριζοσπαστικοποίηση. Δυνάμωσε την αριστερά φτάνοντας στην εκτίναξη του ΣΥΡΙΖΑ που υποσχόταν το «τέλος των μνημονίων» μέσα από υπουργικούς θώκους. Αλλά και την ίδρυση αμέσως μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, που έπαιξε καθοριστικό ρόλο για το ξεδιπλωμα των μεγάλων αγώνων που ακολούθησαν.

“Παραβατικοί είναι οι μπάτσοι, όχι η νεολαία”

Το βράδυ της 28ης Οκτωβρίου στο Νέο Ηράκλειο, σε μικρή απόσταση από την αντιφασιστική συναυλία, η αστυνομία επιτίθεται σε αντιφασίστες/ριες νέους/ες κι αφήνει σοβαρά τραυματισμένη μια 16χρονη κοπέλα. Στις 11 Νοεμβρίου στο Λεοντάρι της Βοιωτίας ο 17χρονος **Χρήστος Μιχαλόπουλος δολοφονείται από αστυνομικό μπροστά στον αδερφό του και τις δύο φίλες τους. Μια εβδομάδα μετά τη δολοφονία του Χρήστου δημοσιεύεται καταγγελία για τον βασανισμό ενός άλλου 17χρονου παιδιού στο Α.Τ της Μήλου.**

Γεγονότα που συνέβησαν μέσα σε ένα εικοσαήμερο και λίγες μέρες πριν συμπληρωθούν 15 χρόνια από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Οι αστυνομικές επιθέσεις στη νεολαία είναι παρούσες. Καθεμιά τους ξεχωριστά και όλες μαζί, συμπικνώνουν όλο το πακέτο: του ρατσισμού (όπως τις δολοφονίες των ανήλικων Ρομά **Σαμπάνη, Φραγκούλη, Μιχαλόπουλου**), τις κυβερνητικές πλάτες στους φασίστες (16χρονη στο Νέο Ηράκλειο), της τρομοκρατίας (βασανιστήρια 17χρονου στη Μήλο για να κατονομάσει τους φίλους του και να γίνει μόνιμος πληροφοριοδότης).

Το χαλί στρώνεται καθημερινά με τη συστηματική στοχοποίηση της νεολαίας που σύμφωνα με τα ΜΜΕ είναι «παραβατική» και συσπειρώνεται σε «συμμορίες ανηλικών που σκορ-

ραβατικότητας. Τα στοιχεία που συλλέγονται θα αποτελέσουν αντικείμενο αξιολόγησης και διερεύνησης για το σχεδιασμό στοχευμένων δράσεων σε περιοχές όπου διαπιστώνεται συσώρευση περιστατικών ανήλικης παραβατικότητας».

Σε ένα άλλο «Η ΕΛ.ΑΣ προχώρησε το απόγευμα και το βράδυ της Παρασκευής (24/11) σε ειδικές επιχειρήσεις σε Κολωνό, Μαρούσι, Ηράκλειο, Νέα Ιωνία, Γλυφάδα, Πετρούπολη και Ίλιον για την πρόληψη της παραβατικότητας των ανηλικών. Στο πλαίσιο των δράσεων, ελέγχθηκαν 240 άτομα, ενώ συνελήφθη 17χρονη στην περιοχή του Κολωνού».

Κι αν τα ΜΜΕ διαμορφώνουν προπαγανδιστικά το περιβάλλον για τις αστυνομικές επιθέσεις στη νεολαία, η κυβέρνηση φροντίζει να τη νομοθετεί. Παρέα με τις «αποτυχημένες» προσπάθειες να βάλει τους μπάτσους στα Πανεπιστήμια, η ΝΔ είχε φροντίσει να ψηφίσει νομοσχέδιο (μαζί με το ΠΑΣΟΚ) την περασμένη χρονιά, με πρόσχημα την αντιμετώπιση της «σχολικής βίας» και του «bullying». Στην πραγματικότητα όμως αποσκοπούσε στην καταστο-

λή των αγώνων των μαθητών και στην ενίσχυση της ιδιωτικής κερδοφορίας σε έναν ακόμα τόμα.

Σωματεία εκπαιδευτικών

Όπως κατήγγειλαν τότε τα σωματεία των εκπαιδευτικών, προσομοιάζοντας τις διατάξεις του αντιαπεργιακού νόμου, σχολική βία θεωρείται: «η παρεμπόδιση της ομαλής διεξαγωγής των μαθημάτων και ο βίαιος αποκλεισμός μαθητών είτε από την εκπαιδευτική διαδικασία είτε από τη συμμετοχή τους στην καθημερινή σχολική ζωή», η «επιβολή με τη βία και ο εξαναγκασμός σε πράξεις ή παραλείψεις παρά τη θέληση των μαθητών» και η «οποιαδήποτε μορφή βίαιης ή απαξιακής συμπεριφοράς ή ενθάρρυνση σε διάπραξη βίαιων εκδηλώσεων που διαταράσσουν τη σχολική γαλήνη και πλήττουν το κύρος της εκπαιδευτικής κοινότητας».

«Το υπουργείο συγχέει σκόπιμα τη “βία” με τον “εκφοβισμό” για να ποινικοποιήσει τις μαθητικές κινητοποιήσεις και σχεδόν όλες τις μορφές αγωνιστικής κινητοποίησης. Πλέον λοι-

πόν οι μαθητικές κινητοποιήσεις γίνονται μορφές βίαιης συμπεριφοράς που πρέπει να αντιμετωπιστούν από ειδικές επιτροπές και με τρόπους που αρμόζουν σε παρεκκλινουσες συμπεριφορές. Με τον ίδιο τρόπο που ο νόμος Χατζηδάκη αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους όταν απεργούν ή διαδηλώνουν!» έλεγε η καταγγελία της **Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης**.

Στο τεύχος 110 (Μάιος – Ιούνιος 2015) του περιοδικού **Σοσιαλισμός από τα Κάτω**, ο εκπαιδευτικός **Σεραφείμ Ρίζος** σχολιάζε ότι εκμεταλλεύομενοι τη δολοφονία του Βαγγέλη Γιακουμάκη τότε, «Το μπουλινγκ, ο ομαδικός ή ατομικός εκφοβισμός, παρουσιάστηκε και η νέα μάστιγα που απειλεί κάθε σπίτι. Τα σχολεία και οι χώροι της νεολαίας μετατράπηκαν σε χώρους άσκησης ανεξέλεγκτης και αναίτιας βίας, καθώς και χώρους “καλά κρυμμένων, ένοχων μυστικών”. Κάθε λογής “εθιδικό” και εκπρόσωποι ΜΚΟ γέμισαν τα τηλεπαράθυρα μιλώντας για την τεράστια έκταση που έχει πάρει η ενδοσχολική βία. Ένα τόσο υποκρισίας που ξεκινά από τηλεπερσόνες όπως η Αννίτα Πάνια έως το ΠΑΣΟΚ ή ακόμα και τη Χρυσή Αυγή κήρυξαν “τό-

λεμο στο μπουλινγκ”.

Επιχειρούν το στιγματισμό της νεολαίας και της εργατικής οικογένειας ως υπεύθυνες γι' αυτή τη βία και χρησιμοποιούν το αίμα ενός νεκρού νέου ανθρώπου ως κολυμβήθρα του Σιλωάμ για το δικό τους εξαγνισμό. Προσπαθούν να μας κάνουν να ξεχάσουμε πόσες αυτοκτονίες έχουν προκαλέσει τα μνημόνια. Να θωλώσουν το τοπίο για το ποιος είναι αυτός που κατέχει το μονοπώλιο της βίας σε αυτό το σύστημα. Να εκμηδενίσουν στα μάτια της πλειοψηφίας τη φασιστική βία. Να επιβάλλουν ως φυσιολογικό τον ανθρωποφάγο ανταγωνισμό που, στο όνομα της τηλεθεάσεως και του κέρδους, παράγει σκουπίδια τηλεοπτικού μπουλινγκ.

Το φάντασμα του Δεκέμβρη του 2008 βρίσκεται ακόμη εκεί και τους στοιχειώνει. Η μεγαλύτερη αστυνόμευση των σχολείων, η θέσπιση νόμων που ποινικοποιούν το μπουλινγκ, σε συνδυασμό με τον αφηρημένο ορισμό τού τι μπορεί να θεωρηθεί μπουλινγκ, δίνουν τέτοιες δυνατότητες για να περιστέλλουν τις όποιες ελευθερίες έχουν απομείνει σε παιδιά και εκπαιδευτικούς στο σχολείο των μνημονίων».

Αντί για στοχοποίηση και καταστολή η νεολαία χρειάζεται μια καλύτερη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Με γενναία χρηματοδότηση και προσλήψεις εκπαιδευτικών, ψυχολόγων, κοινωνικών επιστημόνων. Με ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και του εξεταστικού κεντρικού συστήματος, της βαθμολογίας και της αναπαραγωγής όλων των διακρίσεων. Με

άνοιγμα των σχολείων που έκλεισαν κι επαναλειτουργία τάξεων ένταξης για τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες και τάξεις υποδοχής για τα παιδιά των μεταναστών.

Μόνο το ίδιο το μαθητικό και φοιτητικό κίνημα και τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και των γονέων μπορούν να τα επιβάλουν. Η κυβέρνηση το μόνο που έχει να “προσφέρει” είναι «στις τράπεζες λεφτά και στη νεολαία σφαίρες».

1 Νοέμβρη 2023, Ν. Ηράκλειο. Η αστυνομική απαγόρευση της αντιφασιστικής διαδήλωσης δεν περνάει. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο Κασσελάκης επιμένει δεξιά Τι προτείνει η “Νέα Αριστερά”;

Ο Κασσελάκης έσπευσε να προσφέρει απλόχερα τη στήριξη του στον Μητσοτάκη την περασμένη βδομάδα. Αφορμή η απόφαση του βρετανού πρωθυπουργού Σούνακ να ακυρώσει την προγραμματισμένη συνάντηση με τον Μητσοτάκη στο Λονδίνο. «Η υπόθεση των Γλυπών του Παρθενώνα είναι ζήτημα που υπερβαίνει το πρόσωπο του εκάστοτε Έλληνα πρωθυπουργού» είπε, μάλλον τουτάρτισε, ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να προβάλει τον Κασσελάκη σαν αυτόν που «θα γκρεμίσει τον Μητσοτάκη» αλλά την ίδια στιγμή η συναίνεση στην κυβέρνηση της ΝΔ καλά κρατεί.

Η κυβέρνηση φέρνει αυτή τη βδομάδα για ψήφιση το φορολογικό νομοσχέδιο εξόντωσης των αυτοαπασχολούμενων ελεύθερων επαγγελματιών. Δικαιολογημένα προκαλεί μαζική οργή, όπως φάνηκε και στη διαδήλωση της 22/11 στην Αθήνα. Η κριτική του ΣΥΡΙΖΑ; «Δεν θα αντιγράφουμε την λαϊκίστικη αντιπολίτευση της ΝΔ», ανέφερε μια πρώτη ανακοίνωση του τμήματος οικονομικής πολιτικής στις 30 Νοέμβρη.

Στη συνέχεια, με τη γνωστή «υπευθυνότητα», η κριτική των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ περιορίζεται στο ότι το νομοσχέδιο «αδυνατεί να πατάξει τη φοροδιαφυγή» κι ότι δημιουργεί «αντικίνητρα φορολογικής συμμόρφωσης και απώλεια στον φόρο εισοδήματος και στον ΦΠΑ». Ετσι, προσεκτικά, μην και διαταραχθεί η «δημοσιονομική πειθαρχία» για τα ματωμένα πλεονάσματα εξυπηρέτησης του χρέους και των εξοπλισμών.

Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να καταθέσει έναν προϋπολογισμό-σφαγείο για τις ανάγκες των εργαζόμενων. Ενώ η «φοροδιαφυγή» αναζητείται στους δικηγόρους και στους άλλους ελεύθερους επαγγελματίες, ο προϋπολογισμός δίνει πακτωλούς «επιδοτήσεων» στους καπιταλιστές για να κάνουν «επενδύσεις», περίπου 9,5 δις ευρώ. Κι όσο για τη φορολογία οι επιχειρήσεις θα πληρώσουν 295 εκατομμύρια λιγότερα φόρους.

Ποιος θα συγκρουστεί και πώς με τις επιθέσεις αυτής της δολοφονικής κυβέρνησης; Η πετυχημένη 48ωρη απεργία και η μαζική διαδήλωση των γιατρών και των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία την περασμένη βδομάδα έδειξε ότι η οργή όχι μόνο είναι εδώ αλλά μπορεί να κλιμακωθεί σε ένα απεργιακό κύμα που θα τσακίσει τις επιθέσεις που διαλύουν τη ζωή μας.

Κι όμως αυτή τη στιγμή διαλέγουν οι ηγεσίες της κοινοβουλευτικής Αριστεράς για να πουν ότι οι «συσχετισμοί» είναι τόσο «αρνητικοί» ώστε δεν μπορεί να γίνει γενική απεργία ενάντια στον προϋπολογισμό. Για τη νέα ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ οι απεργίες είναι ένα ακόμα «αριστερό βαρίδι» που ευτυχώς ξεφορτώνεται.

Το ΚΚΕ κατακεραυνώνει την κυβέρνηση,

τον «ΣΥΡΙΖΑ 1 και 2» που είναι στην «ίδια πόρτα» με το κεφάλαιο και την ΕΕ, αλλά η αγωνιστική κλιμάκωση που προτείνει είναι ένα απογευματινό συλλαλητήριο στις 15 Δεκέμβρη. Κι από κει ουσιαστικά δίνει ραντεβού για τις κάλπες των ευρωεκλογών.

Τον Μάρτη, όταν εκατομμύρια απεργούσαν και διαδήλωναν μετά το έγκλημα των ιδιωτικοποιήσεων στα Τέμπη, οι ηγεσίες του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ έλεγαν ότι η απάντηση θα έρθει στην κάλπη και οι απεργίες κοστίζουν ψήφους. Σήμερα καλύπτονται πίσω από τη ψεύτικη «παντοδυναμία» της ΝΔ για να επαναλάβουν την ίδια τακτική.

Από τα Τέμπη μέχρι την Πύλο και από τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση και το Πολυτεχνείο μέχρι τις απεργίες των νοσοκομειακών, ένα μαζικό ρεύμα συγκρούεται με τις επιθέσεις της κυβέρνησης σε όλα τα μέτωπα. Οι αναζητήσεις αυτού του κόσμου είναι που προκαλούν την κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ.

Προτεραιότητες

Οι αποχωρήσεις από τον ΣΥΡΙΖΑ συνεχίστηκαν όλη την προηγούμενη βδομάδα. Μάταια η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να πει ότι είναι περιορισμένος ο αριθμός τους, μέχρι και η Εφημερίδα των Συντακτών του Σαββατοκύριακου αμφισβητεί τα νούμερα που δίνει. Η ηγεσία συνεχίζει την ιλιγγιώδη μετακίνηση προς τα δεξιά και χιλιάδες αναζητούν εναλλακτική προς τ' αριστερά. Θέλουν στήριγμα στους αγώνες κόντρα στην κυβέρνηση και μια ριζοσπαστική προοπτική.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες οι 11 βουλευτές/τριες που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ συγκρότησαν κοινοβουλευτική ομάδα με επικεφαλής τον **Αλ. Χαρίτση**. Το απόγευμα της Δευτέρας σε εκδήλωση στην Αθήνα ανακοινώθηκε και το όνομά της: **Νέα Αριστερά**. Πόσο νέες, όμως, είναι οι προτεραιότητες του νέου σχήματος;

Όπως δήλωσε ο Αλ. Χαρίτσης σε μια συνέντευξη στο ANTI: «σημασία για εμάς έχει η κοινοβουλευτική παρουσία και η επαφή και η επικοινωνία με την κοινωνία». Κι η **Ε. Αχταπόγλου** με τη σειρά της σε μια άλλη συνέντευξη εξηγεί ότι: «Η κοινοβου-

λευτική ομάδα που συγκροτούμε θα παρουσιάσει ένα συνεκτικό σχέδιο μιας προοδευτικής, οικολογικής, αριστερής εναλλακτικής πρότασης για τη χώρα».

Οι αναφορές στην «κοινωνία» ακόμα και στην «κίνηση» από τα κάτω του κόσμου της Αριστεράς δεν αρκούν ως υποκατάστατο για την απουσία προτάσεων δράσης και στρατηγικής. Οι μάχες είναι συγκεκριμένες: πώς θα κλιμακώσουμε και μέχρι πού την απεργιακή σύγκρουση με τη ΝΔ; Τι σημαίνει αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη; Ποιο είναι το περιεχόμενο της «εναλλακτικής πρότασης»; Ένας «αριστερός ρεαλισμός» όπως ανέφερε ως χαρακτηριστικό του Αλ. Χαρίτση ένα άρθρο της Καθημερινής που τον πρόβαλε την Κυριακή;

Όλα αυτά παρακάμπτονται και ο κόσμος που σπάει από τον ΣΥΡΙΖΑ και συνολικά ο κόσμος της Αριστεράς καλείται να περιμένει τις «επεξεργασίες» της νέας Κ.Ο και την παρουσία της στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό.

Μετά από αυτό οι αναφορές στη «δημιουργία ενός νέου παραδείγματος πολιτικής με αυτενέργεια, με πρωτοβουλίες από τη βάση, με πραγματική δημοκρατία και συμμετοχή» δεν σημαίνουν και πολλά πράγματα, όταν η προτεραιότητα είναι οι βουλευτές και ο ορίζοντας και κριτήριο της επιτυχίας οι ευρωεκλογές. Αυτός ο κόσμος αγανάκτησε με τη «ρευστοποίηση» του κόμματος όλα τα προηγούμενα χρόνια που ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Πότε θα συζητήσουν αν όχι τώρα, πως θα οργανωθούν και πως θα παλέψουν;

Οι εκδηλώσεις που οργανώνει το ΣΕΚ τις επόμενες μέρες σε γειτονιές και πόλεις είναι η ευκαιρία για να συζητήσουμε όλα αυτά τα καυτά ζητήματα. Για το πως θα συγκρουστούμε νικηφόρα με την κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και ένα σύστημα που γεννάει φτώχεια και καταστροφή σε μαζική κλίμακα διεθνώς και στην Ελλάδα. Για το ποια Αριστερά μπορεί να δώσει μια προοπτική που δεν θα υποτάσσεται στους εκβιασμούς και τις προτεραιότητες της άρχουσας τάξης αλλά θα έχει εμπιστοσύνη στη δύναμη της εργατικής τάξης να τους τσακίσει.

Λέανδρος Μπόλαρης

Στροφή αριστερά στους εκπαιδευτικούς

Στις εκλογές των εκπαιδευτικών στους ΣΕΠΕ και στις ΕΛΜΕ, οι εκπαιδευτικοί του δικτύου “η Τάξη μας” συμμετέχουν και στηρίζουν τα σχήματα των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων. Ταυτόχρονα καλούν σε απεργιακή κλιμάκωση μέχρι τη νίκη και σε απεργία στις 15/12 ενάντια στον νέο προϋπολογισμό.

Όπως αναφέρουν, ανάμεσα σε άλλα, στην ανακοίνωσή τους: «Ο Νετανιάχου στην Παλαιστίνη οργανώνει εθνοκάθαρση σκοτώνοντας χιλιάδες μικρά παιδιά και τις μαμάδες τους, έχοντας τη στήριξη του Μητσοτάκη που έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε μετόπισθεν του ισραηλινού στρατού. Το Ισραήλ βομβαρδίζει τα σχολεία και τα νοσοκομεία της Παλαιστίνης την ίδια στιγμή που η ΝΔ καταστρέφει τα δικά μας σχολεία με τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις. Τεράστια κονδύλια δαπανώνται για εξοπλισμούς και για να πνίγουν πρόσφυγες στην Πύλο την ίδια στιγμή που τα σχολεία καταρρέουν...»

Σε αυτό το πλαίσιο η κυβέρνηση επιμένει, στην εκπαίδευση, να εφαρμόσει την αξιολόγηση, προκειμένου να διαλύσει ό,τι έχουν αφήσει όρθιοι οι περικοπές. Παρόλο που η συντριπτική πλειοψηφία των εκπαιδευτικών έχουν ακυρώσει, τρία χρόνια τώρα, στην πράξη, κάθε προσπάθεια να εφαρμοστεί το συγκεκριμένο μέτρο, επιμένουν διατυμπανίζοντας δια στόματος Πιερρακάκη ότι η αξιολόγηση είναι “γραμμένη πάνω στην πέτρα”...

Αντιδράσεις

Παρά τη φιλολογία ότι το 41% που πήρε η ΝΔ στις εκλογές, δεν θα άφηνε περιθώρια αντίδρασης, τη φετινή χρονιά πολύ περισσότερα σχολεία και εκπαιδευτικοί αντέδρασαν ακυρώνοντας στην πράξη την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Απέναντι στην απόπειρα της κυβέρνησης ν' αναβαθμίσει τις επιθέσεις της χρειάζεται από τη δική μας την πλευρά να επιμείνουμε σε όλες τις μορφές πάλης που έχουμε ήδη ξεκινήσει απέναντι στην εφαρμογή της αξιολόγησης αλλά και ν' αναβαθμίσουμε τη δράση μας προχωρώντας σε απεργιακές κινητοποιήσεις...

Συσπειρωνόμαστε στα σωματεία μας. Ενισχύουμε την αριστερά που έχει πρωταγωνιστήσει σε όλες τις έως τώρα μάχες που έχουν δώσει οι εκπαιδευτικοί χωρίς να καταφεύγει σε τακτικισμούς και να αναβάλει τις μάχες αναπαράγοντας τις θεωρίες των αρνητικών συσχετισμών. Κλιμακώνουμε τον αγώνα μέχρι τη νίκη για την ανατροπή της κυβέρνησης αλλά και του συνόλου του προγράμματος της άρχουσας τάξης. Για ένα σχολείο που θα χωράει όλα τα παιδιά ανεξάρτητα από φυλή, φύλο, προσανατολισμό. Για μια κοινωνία που αυτοί που παράγουν τον πλούτο θα έχουν τον πρώτο λόγο στη διαχείριση της ζωής τους και του κόσμου ολόκληρου».

Τα αποτελέσματα των εκλογών σε όσους συλλόγους έγιναν μέχρι στιγμής δείχνουν σημαντική αύξηση συμμετοχής και ενίσχυση των δυνάμεων της Αριστεράς. Ενδεικτικά στον **Α' Σύλλογο Π.Ε. Αθηνών** το σχήμα των Παρεμβάσεων “Παρέμβαση” με 302 ψήφους (227 τον Νοέμβρη 2021) διατήρησε την απόλυτη πλειοψηφία στο ΔΣ με 4 έδρες (ΔΑΚΕ 125 και 1 έδρα, ΑΣΕ/ΠΑΜΕ 124 και 1 έδρα, ΔΗΣΥ/ΠΑΣΟΚ 21 και καμία έδρα). Στον **Σύλλογο Πρωτοβάθμιας Αριστοτέλη** το σχήμα ΑΑΚ/Παρεμβάσεις-Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών με 499 ψήφους (408 τον Νοέμβρη 2022) κέρδισε 5 έδρες, μία παραπάνω από την προηγούμενη φορά, ενώ η ΔΑΚΕ παρά την αύξηση της συμμετοχής έχασε και ψήφους (47 από 62) και τη μία έδρα (ΑΣΕ/ΠΑΜΕ 202 και 2 έδρες, ΔΗΣΥ/ΠΑΣΟΚ 32 καμία έδρα).

M.N.

Επόμενες εκλογές

ΣΕΠΕ Θουκυδίδης 6/12
ΣΕΠΕ Γλυφάδα-3B 7/12
ΣΕΠΕ Αθήνα 13/12
Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας 13/12

Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ - Για ποια Αριστερά παλεύουμε

Η σύγκρουση με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας γίνεται όλο και πιο σκληρή καθημερινά. Η κυβέρνηση σπρώχνει έναν προϋπολογισμό-σφαγείο που ρημάζει τις κοινωνικές δαπάνες, αλλά βρίσκει απέναντί της την οργή της εργατικής τάξης, όπως έδειξαν χαρακτηριστικά οι απεργίες της Υγείας. Είναι μια κυβέρνηση μισητή που πέφτει από κρίση σε κρίση καθώς διαχειρίζεται έναν καπιταλισμό όλο και πιο καταστροφικό. Οι εργατικές αντιστάσεις δίνουν συνέχεια στις κινητοποιήσεις που έβγαλαν τον κόσμο στους δρόμους μαζικά μετά τα κυβερνητικά εγκλήματα στα Τέμπη, στην Πύλο, στη Δαδιά, στη Θεσσαλία. Η πάλη για την ανατροπή της είναι παραπάνω από ώριμη.

Κι όμως, η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση είναι ανύπαρκτη. Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες της Αριστεράς αναζητούν διέξοδο από ένα κόμμα που δήλωνε δύναμη της ριζοσπαστικής αριστεράς και έχει φτάσει να έχει μια ηγεσία που περηφανεύεται ότι μπορεί να συσπειρώσει και τον ΣΕΒ και τους «νοικοκυραίους» της μεσαίας τάξης.

Το κύμα αυτό των αποχωρήσεων από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι φαινόμενο «μεταπολιτικής» όπως προσπαθούν να μας πείσουν διάφοροι «αναλυτές», ούτε σηματοδοτεί το τέλος της Αριστεράς, όπως κραυγάζει η προπαγάνδα της Νέας Δημοκρατίας. Αντίθετα, είναι ένα ρεύμα που ψάχνει προς τα αριστερά τις απαντήσεις για το τι πήγε στραβά. Ανήκει στο ευρύτερο ρεύμα του κόσμου που συγκρούεται με την κυβέρνηση των καταστροφών, το ρεύμα που βγήκε και βγαίνει στους δρόμους ενάντια στα κυβερνητικά εγκλήματα και δίνει μαζικά την αλληλεγγύη του στην Παλαιστίνη.

Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ έχει τις ρίζες της στην αντίφαση ανάμεσα στις αριστερές αναζητήσεις της εργατικής τάξης και της νεολαίας και στη δεξιόστροφη πορεία της ηγεσίας του. Αυτό εκφράστηκε όλο το προηγούμενο διάστημα με την ηγεσία Τσίπρα να γυρίζει τις πλάτες της στις οργανωμένες κινητοποιήσεις του κόσμου και καταγράφηκε στα αποτελέσματα των εκλογών οδηγώντας τον Αλέξη Τσίπρα σε παραίτηση. Αλλά η εκλογική Κασσελάκη στην ηγεσία απογείωσε την κρίση.

Εναλλακτική

Την ώρα που το Ισραήλ σπέρνει το θάνατο στη Γάζα με τη βοήθεια της κυβέρνησης Μητσοτάκη, ο Κασσελάκης δεν έχει ούτε μια λέξη καταδίκης για αυτό το έγκλημα. Την ώρα που η κυβέρνηση διαλύει τα δημόσια νοσοκομεία και χιλιάδες βγαίνουν στους δρόμους για να σώσουμε το ΕΣΥ, ο Κασσελάκης στρέφει τα πυρά του στα «αριστερά βαρίδια» του ΣΥΡΙΖΑ. Δικαιολογημένα η οργή ξεχειλίζει και ψάχνει εναλλακτική.

Αυτή την αριστερή εναλλακτική διέξοδο μπορούμε και πρέπει να την αναζητήσουμε με δυο τρόπους. Πρώτα, με την κοινή δράση στους αγώνες εδώ και τώρα ενάντια στα βάρη της κρίσης που ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του φορτώνουν στις πλάτες μας. Στους αγώνες για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις κόντρα στην ακρίβεια, για κοινωνικές δαπάνες στην Υγεία και στην Παιδεία κόντρα στις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις που ρημάζουν σχολεία και νοσοκομεία. Στους αγώνες ενάντια στη ρατσιστική και σεξιστική βία, ενάντια στους μπάτσους που δολοφονούν Ρομά, ενάντια τους (εκ)βιαστές που μένουν ατιμώρητοι, ενάντια στις επαναπροωθήσεις που πνίγουν γυναίκες και παιδιά στον Έβρο και στις θάλασσες. Ενάντια στην πολεμική εμπλοκή στο πλευρό του ΝΑΤΟ στην Ουκρανία και του Ισραήλ στην Παλαιστίνη.

Ταυτόχρονα, όμως, ανοίγει η συζήτηση για την εναλλακτική στρατηγική της Αριστεράς. Ο δρόμος της διαχείρισης της κυβέρνησης μέσα από μια πλειοψηφία στη Βουλή δοκιμάστηκε και απέτυχε. Βήμα προς βήμα, όλα τα εργατικά αιτήματα που είχαν βρει κάποια θέση στο κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ εγκαταλείφθηκαν μπροστά στους εκβιασμούς της άρχουσας τάξης και των «θεσμών» της. Αλλά και σαν αξιωματική αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ συνέχισε τη δεξιά προσαρμογή.

Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες έχουμε ζωντανές εμπειρίες ότι, για να νικάμε, θέλουμε μια Αριστερά αποφασισμένη να χρησιμοποιήσει τη δύναμη της εργατικής τάξης για να επιβάλει το δίκιο της στους δρόμους και στους χώρους δουλειάς. Αυτή είναι η πρόταση του ΣΕΚ και σε αυτόν το δρόμο επιμένουμε.

Χρειαζόμαστε Αριστερά επαναστατική, με στρατηγική την ανατροπή του καπιταλισμού και την αντικατάστασή του από τον εργατικό σοσιαλισμό που θα απλώσει την εργατική δημοκρατία παντού, από την πολιτική ως την οικονομία. Για να διαλύσουμε τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού μέσα στην κρίση του και να σβήσουμε την εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Ανοιχτές εκδηλώσεις

ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 7/12, 7μμ

Δημαρχείο
Ομιλητές:
Μανώλης Σαρρής, πρώην μέλος Κ.Ε ΣΥΡΙΖΑ
Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΚΥΨΕΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/12, 7μμ

Πολιτιστικό Κέντρο ΟΤΕ
(Πλ. Βικτωρίας, Γ' Σεπτεμβρίου 110)
Ομιλητές:
Γιώργος Παναγόπουλος, δικηγόρος, πρώην συντονιστής ΟΜ ΣΥΡΙΖΑ Κυψέλης
Κώστας Καταραχιάς, γραμματέας Σωματίου Νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, Δ.Σ ΕΙΝΑΠ

ΠΑΤΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 9/12, 6μμ

Αίθουσα ΕΒΕ (Αράτου 21)
Ομιλητές:
Κατερίνα Φλώρου, πρώην συντονίστρια τοπικής Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ Αχαΐας
Γιάννης Σηφακάκης, Συμμαχία Σταματήστε τον πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΔΕΥΤΕΡΑ 11/12, 7μμ

Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου
(Κτίριο Ξυλοτεχνίας, Παρασκευοπούλου & Δημοσθένους)
Ομιλητές:
Άρης Ρεβίθης, πρώην μέλος ΣΥΡΙΖΑ Περιστερίου
Παντελής Παναγιωτακόπουλος, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 14/12, 7μμ

Ποιχώρος Show What? Πλατεία Μεσοβιογίου
Ομιλητές:
Δημήτρης Παφίλης, πρώην μέλος Τμήματος Οικονομικής Πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ
Λεάνδρος Μπόλαρης, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/12, 7μμ
Αίθουσα Β' Δημοτικής Κοινότητας
(Δραγάση 1Α)
Ομιλητές:
Πούλος Ψαλιδάκος, εκπαιδευτικός, πρώην μέλος ΣΥΡΙΖΑ
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 14/12, 7μμ

Καφετέρια Άλσους Κιντή
Ομιλητές/τριες:

Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ Για ποια Αριστερά παλεύουμε;

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 14/12 Καφετέρια Άλσους Κιντή 7μμ

Ευαγγελία Χατζηγούλα, πρώην μέλος Νομαρχιακής Ανατολικής Αθήνας και Συντονιστικού Ο.Μ Ηλιούπολης ΣΥΡΙΖΑ
Χρίστος Αργύρης, μέλος Δ.Σ σωματίου νοσοκομείου Γεννηματάς, Γενικό Συμβούλιο ΑΔΕΔΥ

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

Ευαγγελία Χατζηγούλα, πρώην μέλος Νομαρχιακής Ανατολικής Αθήνας και Συντονιστικού Ο.Μ Ηλιούπολης ΣΥΡΙΖΑ
Χρίστος Αργύρης, μέλος Δ.Σ σωματίου νοσοκομείου Γεννηματάς, Γενικό Συμβούλιο ΑΔΕΔΥ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 14/12, 7μμ

Ποιχώρος Show What? Πλατεία Μεσοβιογίου
Ομιλητές:
Δημήτρης Παφίλης, πρώην μέλος Τμήματος Οικονομικής Πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ
Λεάνδρος Μπόλαρης, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/12, 7μμ

Αίθουσα Β' Δημοτικής Κοινότητας
(Δραγάση 1Α)
Ομιλητές:
Πούλος Ψαλιδάκος, εκπαιδευτικός, πρώην μέλος ΣΥΡΙΖΑ
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΔΕΥΤΕΡΑ 18/12, 7.30μμ

Βίβλα Στέλλα
(Γαλήνης & Σοφίας)
Ομιλήτριες/τές:
Ελένη Μαριόλη, πρώην αναπληρώτρια συντονίστρια της Ν.Ε Βόρειου Τομέα ΣΥΡΙΖΑ
Κώστας Πίττας, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12, 7.30μμ

Δημαρχείο
Ομιλητές:
Αντώνης Ρέλλας, πρώην μέλος της Γραμματείας Δικαιωμάτων ΣΥΡΙΖΑ
Γιώργος Ράγκος, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12, 7μμ

Κτίριο ΕΔΟΘ
(Προξένου Κορομηλά 51)
Ομιλητές/τριες:
Ιφιγένεια Καμτσίδου, πανεπιστημιακός, πρώην μέλος Κ.Ε ΣΥΡΙΖΑ
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

Αποχαιρετισμός στον Βασίλη Βασιλικό

Ήταν κάπου στο 1970 όταν, μαθητής γυμνασίου μέσα στη Χούντα, είδα καταχωνιασμένο και μισοκρυμμένο στα ράφια της μικρής βιβλιοθήκης ενός παλιού ΕΔΑίτη υδραυλικού γείτονά μας το βιβλίο με τον περίεργο τίτλο «Ζ» στο εξώφυλλό του (με υπότιτλο: φανταστικό ντοκιμαντέρ ενός εγκλήματος). Το δανείστηκα, το διάβασα, κι αυτή ήταν η πρώτη γνωριμία μου με τον Βασίλη Βασιλικό, τον συγγραφέα που έφυγε πριν μια βδομάδα σε ηλικία 90 χρόνων.

Ήταν, όμως, και κάτι περισσότερο από αυτό: η γνωριμία μου με την εκρηκτική δεκαετία του 1960. Μέσα από τις σελίδες αυτού του πολιτικού θρίλερ μυθιστορητήματος, που με σχεδόν ντοκιμαντερίστικο τρόπο ζωντανεύει τα γεγονότα γύρω από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, μάθαινα «τι σημαίνει η Δεξιά» του Καραμανλή, η άγρια καταστολή, οι σκευωρίες, η εγκληματική δράση του μετεμφυλιακού αστικού κράτους και του ακροδεξιού «παρακράτους» την περίοδο που οδήγησε στην επιβολή της δικτατορίας το 1967. Και το ίδιο μάθαιναν διαβάζοντας το βιβλίο και άλλα νέα παιδιά που τρία χρόνια αργότερα σαν φοιτητές,

μαθητές κι εργάτες θα βρίσκονταν στο Πολυτεχνείο και στους δρόμους της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας, των Ιωαννίνων στην εξέγερση του Νοέμβρη 1973.

Εμβληματικό

Ο Βασίλης Βασιλικός ήταν ένα σπουδαίος αριστερός συγγραφέας. Το «Ζ» δεν ήταν το πρώτο του βιβλίο, είχε γράψει αρκετά πριν από αυτό κι ακολούθησαν ακόμα περισσότερα. Όμως το «Ζ», που κυκλοφόρησε το 1966 από τον εκδοτικό οίκο της ΕΔΑ «Θεμέλιο», δηλαδή πριν τη Χούντα, παρέμεινε πάντα το πιο εμβληματικό από τα έργα του γιατί έγινε παγκόσμιο σύμβολο της αντιδικτατορικής δράσης στην Ελλάδα. Μεταφράστηκε σε 19 γλώσσες. Σε αυτό συνέβαλε και το ότι γυρίστηκε σε κινηματογραφική ταινία το 1969 από τον Κώστα Γαβρά (με τον Ιβ Μοντάν, την Ειρήνη Παππά και τον Ζαν Λουί Τρεντινιάν στους βασικούς ρόλους) και προβλήθηκε σε εκατοντάδες χώρες –στις ΗΠΑ λογοκριμένη, ενώ στην Ελλάδα παίχτηκε μετά την πτώση της Χούντας.

Το γράμμα «Ζ» στο εξώφυλλο του βιβλίου, που φιλοτέχνησε ο Νίκος Κούνδουρος, γράφτηκε για πρώτη φορά στους τοίχους έξω από το νοσοκομείο

ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης όπου ψυχορραγούσε ο Λαμπράκης και προέρχεται από το σύνθημα «ο Λαμπράκης Ζει» που βροντοφώναζαν χιλιάδες διαδηλωτές στην κηδεία του δολοφονημένου βουλευτή της ΕΔΑ. Στο μυθιστόρημα τα ονόματα αυτών που πρωτοστάτησαν στην υπόθεση Λαμπράκη είναι αλλαγμένα για προφανείς λόγους: ο «Ζ» είναι ο Λαμπράκης, ο «ανακριτής» είναι ο Σαρτζετάκης, ο «στρατηγός» είναι ο διοικητής της χωροφυλακής Μήτσου, ο «αρχηγός» είναι ο δοσίλογος αρχηγός της ακροδεξιάς παρακρατικής οργάνωσης Καρφίτσα, Γιοσμάς κλπ.

Σήμερα πια, έχουν γραφτεί πολλά αριστερά βιβλία για την κρίσιμη δεκαετία του 1960. Όμως, 60 χρόνια από τη δολοφονία του Λαμπράκη και 50 χρόνια από το Πολυτεχνείο, οφείλουμε σε μυθιστορήματα σαν το «Ζ» και σε λογοτέχνες σαν τον Βασίλη Βασιλικό, ότι ποτέ το σύστημα δεν μπόρεσε να κόψει το νήμα που συνδέει κάθε γενιά αγωνιστών κι αγωνιστριών με την έμπνευση από την ιστορία της Αριστεράς και το μίσος για το βρόμικο παρελθόν της Δεξιάς των Καραμανλήδων και των Μητσοτάκηδων.

Κώστας Πίττας

Για τον Βασίλη Βασιλικό (1933-2023)

Οφείλει και το αντιφασιστικό κίνημα έναν αποχαιρετισμό στον Βασίλη Βασιλικό.

Γιατί πέρα από την τεράστια πολύχρονη πολιτική και πολιτιστική προσφορά του, μας τίμησε με την παρουσία του στη δίκη της Χ.Α. τις μέρες των αγορεύσεων των συνηγόρων πολιτικής αγωγής (Ιανουάριος 2021).

Ο γράφων του οφείλει και μια πρόσθετη μεγάλη ευχαριστία: Δέχθηκε αμέσως χωρίς την παραμικρή επιφύλαξη να συμμετάσχει στην παρουσίαση του βιβλίου μου («Το άλλο άκρο στο εδώλιο, δικαιοσύνη η ατιμωρησία ξανά») σε μια υπέροχη εκδήλωση στις 20/6/2020 στα κατάμεστα Λιπάσματα μαζί με τη Μάγδα Φύσσα, τον Χρήστο Βρεττάκο, τον Θανάση Διαβολάκη, τη Χρύσα Παπαδοπούλου και τον Γιάννη Ανδρουλιδάκη.

Δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα έφτανε μέρα που ο συγγραφέας του «Ζ», που μικρό παιδί το διάβαζα, θα τιμούσε την παρουσίαση δικού μου βιβλίου. Η συγκίνησή μου είναι αξεπέραστη. Είναι προφανές φυσικά ότι το κριτήριό του δεν ήταν προσωπικό. Αντιλαμβανόταν τη σημασία και την ιστορικότητα του αντιφασιστικού αγώνα και ανταποκρίθηκε στην ανάγκη συμμετοχής του.

Ένα αντίο με μεγάλη ευγνωμοσύνη για όλα.
Αθήνα, 3.12.2023,

Κώστας Παπαδάκης,
Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ,
δημοτικός σύμβουλος Αθήνας

Ο Βασίλης Βασιλικός μας άφησε το εμβληματικό έργο Ζ για τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη από το παρακράτος της Δεξιάς.

Υπήρξε δημοτικός σύμβουλος στην Αθήνα και είχε την ευαισθησία ως βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ να έρθει να στηρίξει την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος "Η Ενότητα" στον αγώνα για να λειτουργήσει το σαββατοκυριακάτικο σχολείο της στο 144ο δημοτικό σχολείο της Αθήνας.

Το σχολείο είχε μπει στο στόχαστρο από την ακροδεξιά του Μπακογιάννη, με την δημοτική σύμβουλο Ινές Λυκούδη, αντιδήμαρχο για τα σχολεία, να πρωτοστατεί. Με τη μαζική κινητοποίηση εκπαιδευτικών σωματείων, την αντίδραση των δημοτικών παρατάξεων της αντιπολίτευσης και τις αποκαλύψεις των σχέσεων συνεργασίας που είχε η Ινές Λυκούδη με τον Κασιδιάρη στο μεγάλο πογκρόμ κατά μεταναστών το 2011, το σχέδιο ακυρώθηκε.

Εδώ η φωτογραφία στα γραφεία της Πακιστανικής Κοινότητας στη συνέντευξη Τύπου, ο Βασίλης Βασιλικός πάντα με το καπέλο του.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΒΡΑΔΙΑ ΠΟΙΗΣΗΣ

“Φωνές για την Παλαιστίνη”

Μια πετυχημένη εκδήλωση-βραδιά απαγγελίας ποίησης και ανάγνωσης κειμένων πραγματοποιήθηκε το περασμένο Σάββατο 2/12 το βράδυ στην αυλή της ταβέρνας “Εφήμερον”, στα Εξάρχεια, υπό τον τίτλο «Φωνές για την Παλαιστίνη».

Για πάνω από δύο ώρες ποιητές και ποιήτριες έπαιρναν το λόγο για να απαγγείλουν ποιήματα και να διαβάσουν κείμενα, δικά τους και πολλών άλλων που τα έστειλαν από διαφορετικές γωνιές της Ελλάδας και από την Κύπρο για να διαβαστούν στην εκδήλωση που είχε και την στήριξη της Παλαιστινιακής Παροικίας και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Μετά το τέλος των απαγγελιών, η εκδήλωση συνεχίστηκε με συζήτηση καθώς πολλοί/ες από τους συμμετέχοντες έθεσαν ερωτήματα στην αντιπροσωπεία της Παλαιστινιακής Παροικίας.

«Την ιδέα για μια εκδήλωση, με φωνές από τον χώρο της ποίησης και της πεζογραφίας που θα μιλήσουν για την αδικία που υφίσταται ο λαός της Παλαιστίνης κόντρα στο κυρίαρχο αφήγημα που θεωρεί τους Παλαιστίνιους “τρομοκράτες” και το κράτος του Ισραήλ “θύμα”, την έδωσε ο φωτορεπόρτερ Αλέξανδρος Σταματίου. Ξεκινώντας να την υλοποιήσουμε, συναντήσαμε αμέσως πολύ μεγάλη ανταπόκριση» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η εκπαιδευτικός και ποιήτρια Ειρήνη Παραδεισανού, που ήρθε από την Κρήτη για την εκδήλωση. «Έστειλα μηνύματα σε φίλους ποιητές/τριες και εκείνοι ανταποκρίθηκαν είτε δίνοντας οι ίδιοι το παρών είτε στέλνοντας μας ποιήματα και κείμενα. Είμαστε ευχαριστημένοι από την ανταπόκριση και την ίδια την εκδήλωση και ήταν μεγάλη μας τιμή να έχουμε εκεί τον Δημήτρη Παπαχρήστο.

Έχει σημασία το να παίρνονται τέτοιες πρωτοβουλίες. Σε μια άλλη πρωτοβουλία που πήραμε με την λογοτεχνική κίνηση “Δείξε τα χέρια σου” συγκεντρώσαμε πάνω από 260 υπογραφές ποιητών και πεζογράφων σε ένα κείμενο καταγγέλλοντας την “απόπειρα γενοκτονίας σε βάρος του παλαιστινιακού λαού με θύματα αμάχους, γέροντες, αρρώστους, γυναίκες και μικρά παιδιά”. Δεχθήκαμε επιθέσεις γι’ αυτό το λόγο από συστημικούς ανθρώπους του χώρου που το χαρακτήρισαν “θλιβερό” και μας κατήγγειλαν για “αντισημιτισμό”, κάτι που φυσικά δεν υπάρχει ούτε προκύπτει από το ίδιο το κείμενο. Υπάρχουν τρία είδη ανθρώπων, εκείνοι που παίρνουν θέση υπέρ του αδικημένου στην Παλαιστίνη, οι συστημικοί μέχρι το κόκαλο που ρίχνουν λάσπη και αυτοί που πατάνε σε δύο βάρκες αλλά με τη σιωπή τους θρέφουν το φαινόμενο. Είναι απαράδεκτο να μην ορθώνει κανείς ανάστημα ενάντια στην αδικία».

Το παρών στην εκδήλωση έδωσαν ανάμεσα σε άλλους/ες, ο Δημήτρης Παπαχρήστος, ο Κώστας Γκιώνης, ο Βασίλης Καμπούρης, η Ευτυχία Κατελανάκη, ο Λουκάς Λιάκος (το ποίημά του διαβάστηκε από τις ποιήτριες Αντωνία Μποτονάκη και Ευαγγελία Τάτση), ο Χρίστος Παραδάκης, η Ειρήνη Παραδεισανού, η Ευαγγελία Τάτση. Καθώς και: οι Θεοχάρης Παπαδόπουλος, Ανδριάννα Μπιρμπίλη, Χαρίτα Μήνη, Hlin Leifsdottir, Βίκυ Προκόπη, Yoel Wulfhart, Βαγγέλης Δημουλας, Χριστίανα Μάνου από την ομάδα «Απόδραση στο λόγο και στην τέχνη» που στήριξε ενεργά την εκδήλωση.

Ποιήματα και κείμενα έστειλαν οι: Κατερίνα Θανοπούλου, Κώστας Καναβούρης, Κωνσταντίνος Λουκόπουλος, Μαρία Μανδάλου, Πέτρος Μανταίος, Σπύρος Μπουπουής, Μανόλης Πολέντας, Αγγελίνα Ρήγα, Νίκος Σταματιάδης, Άγγελος Σπάρταλης, Κωνσταντίνος Τζαμιώτης, Τάσος Τσακίρογλου, Δημήτρης Τσεκούρας καθώς και οι Ρωξάνη Νικολάου και Αντώνης Μπαλασόπουλος από την Κύπρο, Μαργαρίτα Παπαμίχου και Κωνσταντίνος Σύρμος, Ειρηναίος Μαράκης από την Κρήτη, Σοφία Ελευθερίου και Νίκος Προσκεφαλός από την Πάτρα, Χρήστος Κατσιδης από Άρτα και Παναγιώτης Χατζημωυσιάδης από τα Γιαννιτσά. Διαβάστηκε επίσης ποίημα της Παλαιστίνιας ποιήτριας Olivia Elias.

• Συγγνώμη αν ξεχάσαμε κανένα/μία, ήσασταν πολλοί!

Γιώργος Πίττας

2/12, Εξάρχεια. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Η Νέα Δημοκρατία και τα φιλικά της ΜΜΕ παρουσιάζουν μια εικόνα παντοδυναμίας της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Πόσο πραγματική είναι;

Η συνεδρίαση του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Κυριακή 10/12, η πρώτη μετά τις εκλογές, είναι ευκαιρία για να εκτιμήσει σωστά την περίοδο, να βγει μπροστά στους αγώνες και να πάρει πρωτοβουλίες. Αφετηρία είναι να απορρίψει τις θεωρίες περί αρνητικών συσχετισμών και παντοδυναμίας της Νέας Δημοκρατίας.

Έχουμε απέναντί μας μια κυβέρνηση που έχει να διαχειριστεί την πολυκρίση του συστήματος. Ήδη στο εσωτερικό της προσπαθεί να κρατήσει ισορροπίες με την ακροδεξιά της πτέρυγα. Οι δηλώσεις Σαμαρά για τα ελληνοτουρκικά και τους γάμους των ομόφυλων ήταν ενδεικτικές.

Ο βασικός αποσταθεροποιητικός για την κυβέρνηση παράγοντας είναι το εργατικό κίνημα και η νεολαία που δεν έχουν σταματήσει να παλεύουν όλα τα τελευταία χρόνια. Και μόνο στο 2023 να μείνει κανείς, χρειάζεται να θυμηθεί τον Μάρτη με τα τρία εκατομμύρια στους δρόμους, με κορυφαία την 8 Μάρτη που η οργή για το έγκλημα στα Τέμπη συνδέθηκε με την πάλη των γυναικών ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση.

Να θυμηθεί την Πύλο που μετά το πολύνεκρο ναυάγιο χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους όλης της χώρας απαιτώντας να ανοίξουν τα σύνορα. Να θυμηθεί την τεράστια οργή το καλοκαίρι για τις πυρκαγιές στη Δαδιά και μετά για τις πλημμύρες στη Θεσσαλία. Δεν ήταν μονάχα οργή, ήταν απεργιακό κίνημα. Τα νοσοκομεία έδωσαν τον τόνο όλο το προηγούμενο διάστημα με τις απεργίες τους ακόμα και ανάμεσα στους δυο γύρους των τοπικών εκλογών μέχρι την πρόσφατη 48ωρη σεισμό. Ο κόσμος ψάχνει να εκφραστεί ακόμα και όταν οι ηγεσίες της αντιπολίτευσης είναι πολύ πίσω από τις προσδοκίες και τις απαιτήσεις του.

Το πού είναι τα πράγματα φάνηκε και με τα τεράστια συλλαλητήρια για την Παλαιστίνη. Ο πόλεμος στη Γάζα είναι επίσης αποσταθεροποιητικός παράγοντας για την κυβέρνηση. Ο Οικονόμου προσπάθησε να το παίξει όπως η Μπράβερμαν στη Βρετανία με επιθέσεις στο κίνημα αλληλεγγύης. Εκείνη πήγε σπίτι της, ο Οικονόμου όχι ακόμα, αλλά ο κόσμος είναι κατά χιλιάδες στο πλευρό της Παλαιστίνης ενάντια στην προκλητική συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος τρομοκρατή του Ισραήλ.

Αυτοί είναι οι πραγματικοί συσχετισμοί. Όχι μια πανίσχυρη κυβέρνηση, αλλά μια κυβέρνηση με την πλάτη στον τοίχο.

12/2/2012, Αθήνα. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

Νέες προκλήσεις για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ναι, αλλά οι εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ δεν βοηθούν το κυβερνητικό αφήγημα; Πώς πρέπει να τις αντιμετωπίσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Πράγματι η κυβέρνηση αξιοποιεί την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και υπουργοί της όπως ο Βορίδης μιλάνε για στρατηγική ήττα των ιδεών της Αριστεράς. Δεν είναι η πρώτη φορά, συνέχεια έχουν το ίδιο μοτίβο. Αλλά ποτέ δεν καταφέρνουν να ξεμπερδεύουν με τον κόσμο της Αριστεράς. Γιατί ο κόσμος της Αριστεράς δεν περιορίζεται στο τι κάνουν οι ηγεσίες του.

Η κρίση στο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι κρίση της Αριστεράς συνολικά, αλλά εκείνου του κομματιού της που υποστήριζε ότι μπορεί μέσα από τον έλεγχο των θεσμών και της κυβέρνησης να δικαιώσει τις προσδοκίες του κόσμου. Αυτή η στρατηγική φτάνει σε αδιέξοδο. Οι χιλιάδες που σήμερα εγκαταλείπουν τον ΣΥΡΙΖΑ είναι κόσμος που έχει δώσει μάχες, έχει από πρώτο χέρι την εμπειρία για τα όρια της κυβερνώσας αριστεράς. Επιβεβαιώνονται και εδώ οι αναλύσεις του ΣΕΚ για το ΣΥΡΙΖΑ ως ένα κόμμα «αστικό-εργατικό», ένα κόμμα με αστική πολιτική αλλά εργατική βάση που έχει την ελπίδα να αλλάξει τα πράγματα.

Αυτός ο κόσμος έβαλε την πίεση στα ηγετικά κομμάτια του ΣΥΡΙΖΑ που σήμερα διαφοροποιούνται και αποχωρούν -και είναι πολύ πιο μπροστά από αυτά. Δεν πρέπει να

Ο Γιάννης Σηφακάκης, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μιλά στην Εργατική Αλληλεγγύη ενόψει της συνεδρίασης του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου (ΠΣΟ) του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς την Κυριακή 10 Δεκέμβρη

υποτιμήσουμε αυτή τη δυναμική. Οι ηγεσίες μπορεί να θέλουν να επαναλάβουν την ίδια στρατηγική, αυτό δεν ισχύει όμως για τον κόσμο.

Η αντιμετώπιση πρέπει να είναι διπλή. Κοινή δράση σε όλους τους αγώνες για να παλέψουμε ενάντια στην κυβέρνηση. Να δώσουμε μαζί τις μάχες στα μέτωπα που ανοίγουν. Και παράλληλα να ανοίξουμε τη συζήτηση για την στρατηγική και την εναλλακτική.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει να συμβάλει σε αυτή την προσπάθεια. Το μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που υιοθέτησε και πρόβαλε από την περίοδο των μνημονίων, ήταν η απάντηση απέναντι στην κρίση του συστήματος και με αυτό προσπαθούσε να επικοινωνήσει και να επηρεάσει όλα τα κομμάτια της αριστεράς σε μια λογική αντικαπιταλιστικής ανατροπής και ρήξης με το σύ-

στημα. Αυτά δεν ήταν διακηρύξεις του 2010, παίρνουν πολύ περισσότερη σάρκα και οστά σήμερα.

Ποια πρέπει να είναι η προτεραιότητα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ το επόμενο διάστημα;

Όλες οι πολιτικές δυνάμεις έχουν το βλέμμα τους στραμμένο στις Ευρωεκλογές. ΠΑΣΟΚ και Κασσελάκης διαγκωνίζονται για το ποιος θα βγει στη δεύτερη θέση. Δεν είναι οι μόνοι. Τα ηγετικά κομμάτια που διαφοροποιούνται από τον ΣΥΡΙΖΑ βάζουν κι αυτά σαν επόμενο μεγάλο βήμα το να συγκροτήσουν κόμμα που να μπορεί να κατέβει στις Ευρωεκλογές. Αλλά και η ηγεσία του ΚΚΕ στον ίδιο δρόμο βαδίζει. Όλες οι κοινοβουλευτικές ηγεσίες βάζουν την εκλογική παρουσία σαν προτεραιότητα.

Αυτή η επιλογή το μόνο που κάνει είναι να λειτουργεί ως φρένο στη δυναμική της αντίστασης που χρειάζεται να ξεδιπλωθεί και ξεδιπλώνεται ήδη. Λειτουργεί επίσης σαν υποκατάστατο: ότι η λύση απέναντι στις κυβερνητικές επιθέσεις είναι η ενίσχυση της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης στις Ευρωεκλογές και αυτό θα είναι δείγμα ότι μπορεί να αλλάξουν οι συσχετισμοί. Είναι λάθος αυτή η σκυταλοδρομία.

Η προτεραιότητα πρέπει να είναι η οργάνωση των μαχών εδώ και τώρα. Η κυβέρνηση κατεβάζει έναν προϋπολογισμό σφαγείο. Η απεργιακή κινητοποίηση στις 15 Δεκέμβρη που οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπαί-

νουν μπροστά, μπορεί να είναι ένας πρώτος μεγάλος σταθμός. Συνολικά είναι ανοιχτές οι απεργιακές μάχες, στα νοσοκομεία, στους χώρους εκπαίδευσης, παντού για να σώσουμε υγεία, παιδεία, μισθούς, συντάξεις.

Έχουμε τους αγώνες της νεολαίας. Στις 6 Δεκέμβρη είναι η επέτειος της δολοφονίας Γρηγορόπουλου. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ γεννήθηκε στη φωτιά της εξέγερσης του 2008. Η μάχη ενάντια στην καταστολή δεν είναι επετειακή. Έχουμε να την παλέψουμε σε όλες τις μορφές, από το κυνήγι των μεταναστών και των προσφύγων και τις δολοφονίες Ρομά μέχρι τη συνεργασία με τον Νετανάχου, τον σφαγέα των Παλαιστίνων.

Έχουμε τις μάχες στο πλευρό της Παλαιστίνης. Όχι μονάχα με μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στις σφαγές, αλλά και προβάλλοντας τη λύση για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο, όπως φωνάζουν εκατομμύρια διαδηλωτές/ριες σε όλο τον πλανήτη.

Έχουμε τις μάχες ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Μπορεί ο Σαμαράς να βγαίνει προκλητικά και να λέει ότι σε όλη την Ευρώπη τα πράγματα γυρνάνε προς τη δεξιά και την ακροδεξιά, αλλά ξέρουμε πολύ καλά ότι στην Ελλάδα το αντιφασιστικό κίνημα έχει βάλει τη Χρυσή Αυγή στη φυλακή. Χρειάζεται να συνεχίσουμε ενάντια στην προσαρτησία που κάνει η κυβέρνηση να παίξει το χαρτί του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας ενισχύοντας ξανά τους φασίστες με τους οποίους διεκδικεί να συνεργάζεται εκλογικά και πολιτικά.

Έχουμε τις μάχες ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση. Το Υπουργείο Οικογένειας ετοιμάζει αντιδραστικές εκδηλώσεις και επιθέσεις, είναι μάχη που θα κλιμακωθεί ενόψει της επόμενης 8 Μάρτη. Έχουμε τις μάχες ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος, από την μεταφορά του LNG στο Βόλο μέχρι την προστασία του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας.

Είναι μεγάλα μέτωπα που κάνει τη διαφορά να υπάρχει μια δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για να συσπειρώνει όλο τον κόσμο του κινήματος και της Αριστεράς που θέλει να δώσει τις μάχες, πάνω σε αντικαπιταλιστική βάση πέρα από τα όρια και αδιέξοδα του κοινοβουλευτικού δρόμου.

Αυτή η δυναμική υπάρχει και ξεδιπλώνεται και πρέπει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να την αξιοποιήσει. Γι' αυτό το ΠΣΟ της Κυριακής είναι κρίσιμο. Χρειάζεται ενωμένα να μπούμε σε όλες αυτές τις μάχες, γιατί παρόλες τις διαφορές που υπάρχουν στο εσωτερικό μας, χρειαζόμαστε ενωμένη και δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να καθορίσει τις μάχες και τη συζήτηση για την εναλλακτική το επόμενο διάστημα.

Ο Γ. Σηφακάκης μίλησε στη Λένα Βερδύ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12
καφέ Ζάτοπεκ, Π.Τσαλδάρη 209, 7μμ
Η νέα απογείωση των εξοπλισμών
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Τρίκυκλο, 7μμ
Γιατί η Αφρική συγκλονίζεται από πραξικοπήματα;
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΘΗΣΣΟ - ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 Περιβολάκι 7.30μμ
Η εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 σινε Ατενέ 6.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Καπιταλισμός, πανδημία και δημόσια υγεία
Ομιλήτρια: Φωτεινή Μήτρου-Ζαντού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12
καφέ Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7.30μμ
Κύπρος – No pasaran
Ομιλήτης: Χρήστος Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Ενωδία 6μμ
Καπιταλισμός, πανδημίες και δημόσια υγεία
Ομιλήτης: Αλέξανδρος Σακελλάρης

ΕΞΑΡΧΒΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 8μμ
Από την αραβική άνοιξη στο σήμερα – Το αραβικό πεζοδρόμιο ενάντια στον ιμπεριαλισμό
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12, Books & Coffee 7μμ
Δεκέμβρης 1944
Ομιλήτης: Χρήστος Σταμάτης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ πλ. Σουρμένων 7.30μμ
Η νέα απογείωση των εξοπλισμών
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Τρομπέτα

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Sweet Home 7μμ
15 χρόνια από τον Δεκέμβρη του 2008
Ομιλήτης: Πάνος Γαραντζιώτης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 Φίφτου Γαστροκαφέ 7.30μμ
15 χρόνια από τον Δεκέμβρη του 2008
Ομιλήτης: Πάνος Φράγκος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Sloth 7.30μμ
15 χρόνια από τον Δεκέμβρη του 2008
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Νίκη στην Παλαιστίνη – Πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/12 Δημαρχείο 8μμ
Ο Ερντογάν στην Αθήνα: Πολεμοκάπηλοι που πουλάνε “ειρηνικό διάλογο”
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 Δημαρχείο 8μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτρια Δήμητρα Λιναρδάκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Vespio 7.30μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτης: Πάνος Λουκίσας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 καφέ Vespio 7.30μμ
Ο Ερντογάν στην Αθήνα: Πολεμοκάπηλοι που πουλάνε “ειρηνικό διάλογο”
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/12 πλ. Φελέκη 7.30μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 πλ. Φελέκη 7.30μμ
Ο Ερντογάν στην Αθήνα: Πολεμοκάπηλοι που πουλάνε “ειρηνικό διάλογο”
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/12 δημαρχείο 7.30μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτης: Νίκος Τουρνάς
● ΠΕΜΠΤΗ 14/12 δημαρχείο 7.30μμ
Ο Ερντογάν στην Αθήνα: Πολεμοκάπηλοι που πουλάνε “ειρηνικό διάλογο”
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΙΛΙΟΝ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/12
φούρνος Leo Κοπ, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Νίκη στην Παλαιστίνη – Πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12
φούρνος Leo Κοπ, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Δεκεμβριανά του '44

Ομιλήτης: Γιάννης Μανωλάτος

● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12

φούρνος Leo Κοπ, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτης: Χρήστος Διανέλης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Drums 7.30μμ
Καπιταλισμός, πανδημία και δημόσια υγεία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Τρίκυκλο, 7μμ
Γιατί η Αφρική συγκλονίζεται από πραξικοπήματα;
Ομιλήτης: Πάνος Οδατζίδης

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 δημαρχείο 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 Μέγαρο Πάνθεον,
γρ.δημοτ. σχήματος 6μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτης: Μανώλης Φωτιάκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Μαρίνα 7μμ
Μπολσεβίκοι και Ισλάμ
Ομιλήτης: Γιάννης Βαλαής

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Μάχη για τη δημόσια υγεία -Κάτω τα χέρια από τα νοσοκομεία
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Filirrou 6μμ
Η επαναστατική στρατηγική για το κράτος
Ομιλητές: Σταύρος Ευσταθίου, Τάσος Τσιούνης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 Πυρσινέλλα 1, 4ος ος, 7μμ
Απεργία ενάντια στον προϋπολογισμό
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12
Ρήγα Φερραίου 48, καφέ Aberto 6.30μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτης: Γιάννης Αγγελόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ- ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/12 καφέ Γιώτης 8μμ
Κύπρος – No pasaran
Ομιλήτης: Σάββας Κκονέ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Καπιταλισμός, πανδημίες και δημόσια υγεία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Καπιταλισμός, πανδημίες και δημόσια υγεία
Ομιλήτης: Χρήστος Μάντζαρης

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/12 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Καπιταλισμός, πανδημίες και δημόσια υγεία
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

Εξορμήσεις

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/12

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/12

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης Πατησίων 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Γαλατσίου και Βεΐκου 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.00πμ
ΓΚΥΖΗ
Σκλαβενίτης Αλεξάνδρας 10.30πμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλ. Κύπρου 12.00μ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μαρκετ Iv 6.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 1μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθνικής Αντίστασης 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ πλατεία 6μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 6μμ
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 11πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πεζόδρομος Χαϊμαντά 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζαντε 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πλ. Κοραή 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ
Σβώλου και Γούναρη 11.30 πμ
ΤΟΥΜΠΑ
Πάρκο Αγίου Θεράποντα 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 12μ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου και Μαρτίου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ Αγοράς 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Αγίου Γεωργίου 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/12

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ, Πλ Λαού 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιακή Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνης Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου,
Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Στους τελευταίους μήνες του 1944 ένα ερώτημα πλανιόταν πάνω από την Ευρώπη: ποια κατεύθυνση θα πάρουν οι εξελίξεις μετά την οριστική ήττα της ναζιστικής Γερμανίας; Οι κυβερνήσεις των Μεγάλων Συμμάχων στις συναντήσεις τους έβγαζαν διακηρύξεις για τα δικαιώματα των λαών αλλά στα παρασκήνια παζάρευαν για τα συμφέροντα, τις «ζώνες επιρροής».

Όμως, υπήρχε και ένας άλλος παράγοντας με μια πολύ διαφορετική δυναμική. Τα κινήματα της Αντίστασης που είχαν φουντώσει προς το τέλος της φασιστικής Κατοχής. Στη Γαλλία, την Ιταλία, το Βέλγιο, στην ανατολική Ευρώπη, τα κινήματα της Αντίστασης έμπαιναν στη φάση της απελευθέρωσης από τους ναζί με μια εργατική τάξη ξεσηκωμένη. Το ριζοσπαστικό τους όραμα δεν χωρούσε στα σχέδια των «Μεγάλων Συμμάχων».

Έμπαιναν σε τροχιά σύγκρουσης με τους Συμμάχους και τις άρχουσες τάξεις που ήθελαν να ανασυγκροτήσουν τις κρατικές μηχανές και τον πολιτικό και κοινωνικό έλεγχο τους. Και παρά την επικρατούσα άποψη ότι τα πάντα είχαν κριθεί στις κυνικές μοιρασιές που έκαναν ο Τσόρτσιλ, ο Ρούζβελτ και ο Στάλιν από το 1943 μέχρι το 1945, στην πραγματικότητα οι «από πάνω» χρειάστηκαν δυο χρόνια συγκρούσεων, επιθέσεων και ελιγμών για να επιβάλλουν την «κανονικότητα», να εξουδετερώσουν την ορμή του εργατικού κινήματος και να απομονώσουν την Αριστερά.

Ο «Μεγάλος Δεκέμβρης» του 1944 ήταν το ανώτερο σημείο που έφτασε αυτή η ταξική σύγκρουση σε όλη την Ευρώπη. Για 33 μέρες ο ΕΛΑΣ, στην πραγματικότητα η εργατική τάξη και η νεολαία της Αθήνας και του Πειραιά, αναμετρήθηκαν στρατιωτικά όχι μόνο με την -αναίμακτη- ένοπλη δύναμη της άρχουσας τάξης αλλά και με την πανίσχυρη στρατιωτικά Βρετανική Αυτοκρατορία.

Ήταν μια σύγκρουση που δεν την είχε επιλέξει η ηγεσία του ΚΚΕ και του ΕΑΜ. Αντίθετα, καθ' όλη τη διάρκεια του 1944 είχε δείξει έμπρακτα ότι ο στόχος της ήταν η «ομαλή εξέλιξη». Η απελευθέρωση θα έφερνε εκλογές και οι εκλογές θα έδιναν την κυβέρνηση στο ΕΑΜ ή έστω ένα ηγεμονικό ρόλο σε αυτή. Έτσι η ηγεσία του ΚΚΕ αποδέχτηκε τη Συμφωνία του Λιβάνου (έγινε τον Μάη '44) που έβαλε τις βάσεις για την κυβέρνηση «Εθνικής Ενώσεως» και αποκήρυξε το κίνημα των φαντάρων και των ναυτών στη Μέση Ανατολή ως έργο προβοκατόρων. Υπέγραψε τη Συμφωνία της Καζέρτας που απαγόρευε στον ΕΛΑΣ του βουνού να μπει στην Αθήνα, το ΕΑΜ μπήκε στην κυβέρνηση Παπανδρέου και όταν ήρθε η Απελευθέρωση της Αθήνας τον Οκτώβρη, τήρησε «υποδειγματική τάξη» μέχρι να έρθει η

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '44 Η μάχη για πραγματική Απελευθέρωση

κυβέρνηση και τα πρώτα βρετανικά τμήματα.

Το διάστημα από τον Οκτώβρη μέχρι τον Δεκέμβρη οι εργατικές διεκδικήσεις για μισθούς, δουλειά και δικαιώματα αλληλοτροφοδοτούνται με την οργή από το ξέπλυμα των ταγματσαφαιτών και κάθε λογής δωσίλογων από την κυβέρνηση και τους Βρετανούς «συμμάχους».

Πρώτη πράξη

Εν τω μεταξύ, οι υπουργοί του ΕΑΜ και του ΚΚΕ εφαρμόζαν μια πολιτική που έριχνε κουβάδες κρούου νερού στη βάση του κινήματος, που θεωρούσε ότι η απελευθέρωση από τους ναζί ήταν η πρώτη πράξη της κοινωνικής απελευθέρωσης. Το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ έλεγχαν σχεδόν όλη τη χώρα, και το κίνημα ένιωθε ότι η δικαίωση των αγώνων του, τόσο κοντινή, έμοιαζε να γλιστράει μέσα από τα δάχτυλά του.

Υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης ήταν ο Αλ. Σβώλος, που πριν λίγους μήνες ήταν πρόεδρος της ΠΕΕΑ, της Κυβέρνησης του Βουνού. Στις 9 Νοέμβρη ο Σβώλος ανακοίνωσε το νόμο «περί νομισματικής διαρρυθμίσεως». Η νέα δραχμή θα ήταν δεμένη με τη χάρτινη βρετανική λίρα. Βρετανοί «ειδικοί», έλληνες «εμπειρογνώμονες» και οι υπουργοί της Αριστεράς, συμφωνούσαν ότι για να πετύχει η σταθεροποίηση, χρειαζόταν «ισοσκελισμένος προϋπολογισμός», περιορισμός των δημοσίων δαπανών και λιτότητα. Η «ισοσκέλιση» του προϋπολογισμού θα γινόταν με τις θυσίες της εργατικής τάξης.

Το άλλο καυτό μέτωπο ήταν η ανεργία. Οι εργάτες απαιτούσαν την κρατικοποίηση και την επαναλειτουργία των κλειστών εργοστασίων. Σε κάποιες περιπτώσεις το πέτυχαν, όπως στα λιγνιτωρυχεία της Καλογρέζας, στην «Εριουργική» της Ν. Ιωνίας. Όμως, στις 11 Νοέμβρη δημοσιεύτηκε ο νόμος που άφηνε τους καπιταλιστές ελεύθερους να θέτουν σε διαθεσιμότητα το «πλεονάζον» προσωπικό. Αυτός ο νόμος έφερε την υπογραφή του Μ. Πορφυρογέννη, υπουργού Εργασίας, μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ.

Η δυσαρέσκεια από αυτή την πολιτική ήταν μεγάλη. Μπορεί η ηγεσία να κατόρθωνε να φρενάρει την πάλη, αυτό όμως καθόλου δεν σήμαινε ότι καθιστούσε τη δυσαρέσκεια του κόσμου της, που έβλεπε τους βρικόλακες της Κατοχής να συνεχίζουν να πλουτίζουν από την πείνα και τη δυστυχία των φτωχών. Ταυτόχρονα, η ανασύνταξη των ταγματσαφαιτών, των δωσίλογων και των φασιστών της κατοχής, προξενούσε ακόμα μεγαλύτερες ανησυχίες.

Ο φόβος που γινόταν μεγαλύτερος κάθε μέρα που περνούσε, ήταν ότι η αντίδραση με την στήριξη και παραίνεση των Άγγλων θα προχωρούσε σε πραξικόπημα για να εμποδίσει την επικράτηση της Αριστεράς σε εκλογές.

Η σπίθα που έφερε τον Κόκκινο Δεκέμβρη ήταν η σφαγή των διαδηλωτών στο Σύνταγμα το πρωί της 3 Δεκέμβρη του '44. Την προηγούμενη μέρα, οι υπουργοί της Αριστεράς είχαν παρατηθεί από την κυβέρνηση της Εθνικής Ενότητας με πρωθυ-

πουργό τον Γ. Παπανδρέου όταν οι διαπραγματεύσεις για τη σύνθεση του νέου στρατού είχαν φτάσει σε αδιέξοδο. Οι Βρετανοί ήθελαν ένα στρατό πλήρως ελεγχόμενο από τη μοναρχική δεξιά.

Όταν οι φάλαγγες των διαδηλωτών από τις συνοικίες έμπαιναν στην πλατεία Συντάγματος τα αστυνομικά αποσπάσματα που είχαν ακροβολιστεί στο Αρχηγείο της Αστυνομίας (στη συμβολή των οδών Πανεπιστημίου και Β. Σοφίας) άνοιξαν πυρ. Την εντολή έδωσε ο Άγγελος Έβερετ, διοικητής της Αστυνομίας Πόλεων και πατέρας του μετέπειτα πρόεδρου της ΝΔ Μιλτιάδη Έβερετ.

Γενική απεργία

Την επόμενη μέρα ξεκίνησε Γενική Απεργία. Η πόλη παρέλυσε, το ηλεκτρικό, οι συγκοινωνίες, τα πάντα νέκρωσαν. Ακόμα και οι εργαζόμενοι στο ξενοδοχείο Μ. Βρετανία (εκεί που ήταν εγκατεστημένες οι συμμαχικές στρατιωτικές αποστολές) το εγκατέλειψαν γιατί όπως έγραφε αργότερα ένας Βρετανός αξιωματικός: «Η ευγνωμοσύνη στους απελευθερωτές ερχόταν σε δεύτερη μοίρα μπροστά στην υποστήριξη του ΕΑΜ». Η τεράστια διαδήλωση που συνόδευε την κηδεία των δολοφονημένων της Ματωμένης Κυριακής χτυπήθηκε και αυτή από δωσίλογους μέλη «εθνικών οργανώσεων», που στεγάζονταν σε ξενοδοχεία του κέντρου, με δεκάδες νεκρούς.

Η έκρηξη οργής που ανάβλυζε από την ριζοσπαστικοποίηση της Κατοχής και την πολιτική και ταξική πόλωση της Απελευθέρωσης υπο-

χρέωσε την ηγεσία να ανταποκριθεί. Όχι για να πάρει την εξουσία, αλλά για να κάνει μια ένοπλη διαπραγμάτευση.

Αλλά όπως γράφει ο Τάσος Κωστόπουλος στο βιβλίο του «Ο Κόκκινος Δεκέμβρης το Ζήτημα της Επαναστατικής Βίας»: «Η απόπειρα της κομμουνιστικής ηγεσίας για μια ελεγχόμενη εξάλειψη των ενόπλων δυναμικών ερεισμάτων της 'αντίδρασης' προκειμένου στη συνέχεια να επιβάλλει από θέση ισχύος ένα καλύτερο συμβιβασμό με τους Βρετανούς ... εκτροχιάστηκε από την υπογεια κοινωνική δυναμική του αθηναϊκού ΕΑΜ σε αυθεντικό επαναστατικό ξέσπασμα».

Πράγματι ο «Κόκκινος Δεκέμβρης» απέκτησε χαρακτηριστικά ένοπλης ταξικής σύγκρουσης. Οι εργατογενονίες και οι προσφυγικοί συνοικισμοί έγιναν ο στόχος των ανηλεών βομβαρδισμών της RAF και του αγγλικού στόλου. Τα βρετανικά βομβαρδιστικά Ουέλινγκτον άδειάζαν το φορτίο τους -2 χιλιάδες κιά βόμβες- στις συνοικίες. Μόνο το Περιστέρι δέχτηκε 5.000 βόμβες και όλους στην τελευταία φάση των μαχών. Οι εργάτες και η νεολαία έδωσαν ηρωικές μάχες στα οδοφράγματα αλλά από τις 20 Δεκέμβρη η πλάστιγγα είχε γύρει εις βάρος του ΕΛΑΣ.

Στα τέλη Δεκέμβρη του 1944, ο Τσόρτσιλ έλεγε σε μια συνεδρίαση του Αυτοκρατορικού Πολεμικού Συμβουλίου: «αν οι υποθέσεις στην Ελλάδα εξελιχθούν όπως ελπίζουμε, το αποτέλεσμα μπορεί να είναι να σταματήσει ένα τεράστιο κύμα αναρχίας στην Ευρώπη και να αποθαρρύνει παρόμοια ξεσπάσματα σε άλλες χώρες».

Δεν έλεγε λόγια του αέρα. Το καλοκαίρι του 1945, μια σύσκεψη του συντονιστικού των εργοστασίων της εταιρείας Ιίνα στη Γένοβα, διακήρυσσε ότι: «θα χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα ώστε η εταιρεία να μην λειτουργήσει με τους κανόνες της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης εις βάρος των εργατών... Αντίθετα, θα πρέπει να ενταχθεί σε ένα μεγάλο πανεθνικό σχέδιο μιας βαθιάς κοινωνικής επανάστασης ξεκάθαρα δημοκρατικής και προλεταριακής».

Όμως, οι ηγεσίες των κομμουνιστικών κομμάτων σε όλη την Ευρώπη που συμμετείχαν στις αστικές κυβερνήσεις, έλεγαν ότι ο δικός τους δρόμος είναι ο ρεαλιστικός, διαφορετικά ο κόσμος που ήθελε μια «βαθιά κοινωνική επανάσταση» θα είχε τη μοίρα της Αθήνας. Ένας νικηφόρος Κόκκινος Δεκέμβρης, αντίθετα, θα λειτουργούσε σαν έμπνευση και παρακίνηση για το εργατικό κίνημα στην Ευρώπη να περάσει στην επίθεση. Η δύναμη υπήρχε. Αυτό που έλειπε ήταν μια Αριστερά με επαναστατική στρατηγική για να την αναδείξει και να την εκφράσει.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ο Πολ Λάβερτι είναι σεναριογράφος, σταθερός συνεργάτης του μεγάλου βρετανού σκηνοθέτη Κεν Λόουτς τις τελευταίες τρεις δεκαετίες. Ξεκίνησε με το «Τραγούδι της Κάρλα» το 1996 και μαζί έχουν κάνει πλήθος ταινιών μέχρι σήμερα. Ο ίδιος βρίσκεται και πίσω από τα σενάρια ταινιών όπως το «Ακόμα και η βροχή» της Ιθίαρ Μπογιαιβ. Το 2002 κέρδισε το βραβείο καλύτερου σεναρίου του Φεστιβάλ των Καννών για το «Γλυκά 16», ενώ ένας επόμενος καρπός της συνεργασίας του με τον Κεν Λόουτς, το «Ο άνεμος που χορεύει το κριθάρι» κέρδισε τη Χρυσή Σφαίρα το 2006.

Ο Λάβερτι βρέθηκε στην Αθήνα για την πρεμιέρα της ταινίας του Λόουτς «The Old Oak» της οποίας έγραψε το σενάριο. Πρόκειται για μια αντιρατσιστική ιστορία όπου οι άνθρωποι σε ένα χωριό ανθρακωρύχων παλεύουν για την επιβίωση έχοντας στην πλάτη τους την εμπειρία της μεγάλης απεργίας της δεκαετίας '80 αλλά και το βάρος της ήττας της. Στο χωριό αρχίζουν και μεταφέρονται Σύριοι πρόσφυγες που αρχικά αντιμετωπίζονται με ρατσισμό. Μέχρι που οι γυναίκες του χωριού –προσφύγισσες και ντόπιες- μαζί με τον ιδιοκτήτη της τοπικής παμπ, αποφασίζουν να αλλάξουν την κατάσταση με όπλο την αλληλεγγυή.

Η ταινία προβλήθηκε την Πέμπτη 30/11, στην έναρξη του **36ου Πανοράματος Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου** και θα μπει στις αίθουσες από τις 7 Δεκεμβρίου. Νωρίτερα, το πρωί της Πέμπτης ο Πολ Λάβερτι βρέθηκε στον κινηματογράφο ΑΣΤΟΡ σε μια πλούσια συζήτηση με το κοινό, την οποία μπορείτε να παρακολουθήσετε στο tinyurl.com/paulla-vertynathens.

Πολλές από τις ταινίες σου έχουν αποτελέσει ένα πολύ βοηθητικό εργαλείο στη δράση του κινήματος. Έχουν οργανωθεί προβολές του «Ψωμί και Τριαντάφυλλα» για συμπαράσταση σε απεργίες, του «Ακόμα και η βροχή» στην καμπάνια ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού κλπ. Η δική σας πρόθεση κάνοντας αυτές τις ταινίες ποια είναι;

Φανταστικό. Χαίρομαι πολύ που το ακούω. Συμβαίνει αυτό είναι αλήθεια. Χαρακτηριστικά να σου πω ότι το «I Daniel Blake» και το «Sorry we missed you» προβλήθηκαν σε πολλές γειτονιές της Βρετανίας σε συλλογικές προβολές. Κόσμος που δεν μπορούσε να πληρώσει εισιτήριο για το σινεμά τις έβλεπε σε προβολές που οργάνωνε κάποιο συνδικάτο, ή φοιτητική ομάδα. 600 τέτοιες προβολές έγιναν. Το εντυπωσιακό ήταν ότι ο περισσότερος κόσμος που ερχόταν δεν είχε πάει ποτέ στο σινεμά γιατί δεν είχε λεφτά για το εισιτήριο. Και θα ξέρεις σαν ακτιβιστής ότι πάντα σε τέτοιες προβολές ακολουθεί πολύ χρήσιμη συζήτηση.

Ναι, θέλουμε οι ταινίες μας να βοηθούν τους ακτιβιστές να ανοίγουν τη συζήτηση. Κι από εκεί και πέρα έχει να κάνει και οι κινηματογραφιστές πως πραγματεύονται τα ζητήματα. Μπορεί για ένα σπουδαίο θέμα να γίνει μια βαρετή ταινία. Πρέπει να το αποδίδεις με έναν τρόπο που να κρατάει το ενδιαφέρον. Να

Κεν Λόουτς και Πολ Λάβερτι

Το σινεμά στην υπηρεσία της τάξης μας

βρεις τους κατάλληλους ηθοποιούς, να κινηματογραφήσεις σωστά, να γράψεις το σενάριο όπως πρέπει. Γιατί ο στόχος είναι να αγγίξεις τους ανθρώπους. Δεν θες να πας να κουνήσεις το δάκτυλο. Πρέπει να αποκτήσει νόημα αυτό που λες στη δική τους γλώσσα. Να καταλάβουν ότι είσαι αληθινός. Αν απλά δώσεις εύκολες ωραίες απαντήσεις θα πουν παράτα μας.

Αυτό είναι και το ζήτημα με την αριστερά. Η σοσιαλδημοκρατία δεν μπόρεσε να δώσει απαντήσεις, δεν έλυσε τα προβλήματα του κόσμου όπως υποσχόταν και έτσι δυναμώνει η ακροδεξιά, στην Ολλανδία με τον Βίλντερς, στη Σουηδία, στη Γαλλία με τη Λεπέν, στην Ισπανία με το Vox. Η παραδοσιακή δεξιά στρέφεται προς τα ακροδεξιά. Νομίζω ο δικός σας πρωθυπουργός έκανε μια δήλωση -δεν τη θυμάμαι ακριβώς- αλλά που λίγο πολύ είπε ότι “δεν είμαστε ρεσεψιόν για τους μετανάστες”. Τόλμησε να κάνει ασειακία την ώρα που χιλιάδες πρόσφυγες σκοτώνονται. Τι κρυόκαρδος μπάσταρδος είναι αυτός;

Είναι ένα παζλ που πρέπει να λύσει η αριστερά, το πως θα ξανακερδίσει τον κόσμο, το πως θα επικοινωνήσει μαζί του και με ποιο τρόπο. Είναι μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις.

Επιστρέφοντας στο αρχικό σου ερώτημα, οι ταινίες που κάνουμε με τον Κεν αντικατοπτρίζουν κι αυτό που είμαστε. Γράφω ιστορίες για πράγματα που είμαι πραγματικά συνδεδεμένος. Το Carla's Song το έγραψα αφού είχα δράσει ως ακτιβιστής στη Λατινική Αμερική. Το «Ψωμί και Τριαντάφυλλα» που μιλάει για μια απεργία μεταναστριών καθαριστριών στις ΗΠΑ το έγραψα έχοντας γνωρίσει τις καθαρίστριες στο Λος Άντζελες. Η εργατική τάξη και οι αγώνες της είναι έμπνευση. Σκέψου αυτές οι γυναίκες, μετανάστριες, φτάσανε μέχρι εκεί περνώντας από ερήμους και ζωές τσακισμένες. Και απεργούν παρά την απειλή της απέλασης. Στα μάτια μου είναι ηρωίδες. Πολύ πιο σημαντικές από τους ήρωες που αναπαράγει το Χόλιγουντ. Αυτές τις ιστορίες θέλω να τις πω στον κόσμο. Κι ευτυχώς είμαι πολύ τυχερός που το κάνω αυτό μαζί με τον Κεν που

Ο Πολ Λάβερτι μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγυή και τον Στέλιο Μιχαηλίδη.

έχουμε την ίδια φλόγα στο πως βλέπουμε τον κόσμο.

Σχολιάσέ μου το εξελισσόμενο κίνημα απέναντι σε όποιον δηλώνει αλληλεγγυος στον Παλαιστινιακό λαό.

Είναι τρομερό. Ακόμα και μέσα στο Εργατικό Κόμμα, χρησιμοποιήθηκε για να τορπιλίσει την ηγεσία του Κόρμπιν. Επιτέθηκαν ακόμα και στον Κεν αποκαλώντας τον αντισημίτη και αρνητή του Ολοκαυτώματος. Είναι γελοίες σαχλαμάρες. Διανύουμε μια πολύ επικίνδυνη περίοδο. Προσπαθούν να περιθωριοποιήσουν όποιον συμπαραστέκεται στην Παλαιστίνη. Αλλά πιστεύω ότι ο κόσμος μπορεί να δει πίσω από αυτό. Δεν γίνεται τώρα με την τελευταία ανάφλεξη στη Γάζα. Είναι πάρα πολύς ο κόσμος που κατηγορεί το ισραηλινό apartheid. Δεν πρόκειται για κάποια “αριστερή προπαγάνδα”. Ακόμα και η Διεθνής Αμνηστία το λέει. Πολλοί φορείς και οργανώσεις ακόμα και ισραηλινές, χαρακτηρίζουν το Ισραήλ ως κράτος apartheid. Χρειάζεται να βλέπουμε καθαρά και να στεκόμαστε θαρραλέα χωρίς να φοβόμαστε τις επιθέσεις της άλλης μεριάς. Βγαίνουν πολλοί και λένε, τι λες για την επίθεση στο Ισραήλ στις 7 Οκτώβρη. Δεν ξεκίνησε

στις 7 Οκτώβρη ο πόλεμος. Είναι δεκαετίες κατοχής. Ο Παλαιστινιακός λαός έχει κάθε δικαίωμα να αντιστέκεται απέναντι στην κατοχή.

Τους πρώτους μήνες αυτής της χρονιάς στην Ελλάδα, ένα μεγάλο κίνημα εργατών και σπουδαστών της Τέχνης ξεσηκώθηκε απέναντι στις επιθέσεις στα εργασιακά τους δικαιώματα. Την ίδια περίοδο πολλοί κινηματογράφοι απειλήθηκαν με κλείσιμο και υπάρχουν χάρη στη συμπαράσταση του κινήματος. Πρόσφατα είδαμε μια μεγάλη απεργία σεναριογράφων και ηθοποιών στις ΗΠΑ να συγκλονίζει την κινηματογραφική βιομηχανία. Τι λες για τις μάχες που ξεσπάνε στον χώρο της Τέχνης;

Δεν ήξερα για τους κινηματογράφους και είναι πολύ σημαντικό. Αντίστοιχα κλεισίματα επιχειρούνται και στη Βρετανία. Οι κινηματογράφοι είναι σε ένα πολύ εύθραυστο σημείο και γι' αυτό θαυμάζω τον κόσμο που παλεύει για το σινεμά. Ο Νίνος Φένεκ Μικελίδης για παράδειγμα που ηγείται του φεστιβάλ είναι αφοσιωμένος σε αυτό δεκαετίες ολόκληρες. Όσο για τους αγώνες που περιγράφεις ελπίζω να σημαίνουν τη συνειδητοποίηση του κόσμου του κινηματογράφου ως κομμάτι της εργατικής τάξης. Η απεργία στις ΗΠΑ είχε την πλήρη συμπαράστασή μου. Εκεί αναδείχτηκε το ζήτημα της Τεχνητής Νοημοσύνης και της χρήσης της. Τι γίνεται τα δεδομένα μας. Αν καταλήγουν αντικείμενο στυγνής εκμετάλλευσης από τις μεγάλες επιχειρήσεις. Η Τεχνητή Νοημοσύνη όπως και κάθε εφεύρεση ανήκει σε όλους μας. Πρέπει να ανήκει στα κοινά. Η ιδέα ότι οι επιχειρήσεις εκμεταλλεύονται την τεχνολογική εξέλιξη όπως το AI και βγάζουν λεφτά από αυτό είναι εξωφρενικό. Οι παραγωγοί στοχεύουν στην μεγαλύτερη εκμετάλλευση των σεναριογράφων, όπως και των ηθοποιών. Νομίζω ότι το βασικό συμπέρασμα από τη μάχη στις ΗΠΑ πρέπει να είναι ότι χρειαζόμαστε δυνατά συνδικάτα.

Όταν έγινε το Brexit πολλοί μίλησαν για συντηρητικοποίηση της εργατικής τάξης στη Βρετανία. Ωστόσο το απεργιακό κύμα που ακολούθησε και το κίνημα για την Παλαιστίνη τώρα, δεν επιβεβαιώνουν κάτι τέτοιο. Ποια είναι η δική σου εικόνα;

Αν κάτι είναι ξεκάθαρο είναι ότι υπάρχει πρόβλημα πολιτικής εκπροσώπησης. Η εργατική τάξη έχει τα συνδικάτα της και με αυτά οργανώνει απεργίες. Αλλά το παραδοσιακό κόμμα που συνδέεται με τα συνδικάτα, το Εργατικό Κόμμα, έχει φτάσει να μην απέχει παρά μια ίντσα από τους Τόρηδες του Σούνακ. Έφτασε ο Στάρμερ, ο ηγέτης των Εργατικών, να απαγορεύει στα στελέχη του να συμπαραστέκονται στις απεργιακές συγκεντρώσεις. Είναι ντροπή. Δεν πρόκειται να αποτελέσουν λύση στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη. Ο σκωτικής υπουργός Υγείας χρηματοδοτείται από τους επιχειρηματίες της ιδιωτικής Υγείας. Δεν υπάρχει περίπτωση να δώσει λύση στην κατάρρευση του NHS (ΕΣΥ). Οι Εργατικοί έχουν στηρίγματα στις μεγάλες επιχειρήσεις. Εκεί είναι και η τεράστια πρόκληση για την Αριστερά. Σε μια κατάσταση όπου ο κόσμος έχει σιχαθεί τους Τόρηδες -13 χρόνια είναι πολλά- και οι Εργατικοί δεν είναι λύση, η Αριστερά θα πρέπει να βρει τρόπο να κερδίσει αυτόν τον κόσμο. Τα κινήματα είναι ελπιδοφόρα και η Αριστερά θα πρέπει να χτίσει πάνω τους.

Ο Χένρι Κίσινγκερ, ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ της εποχής του πολέμου του Βιετνάμ που πέθανε σε ηλικία 100 ετών την περασμένη εβδομάδα, ήταν ένα από τα μεγαλύτερα καθάρματα της σύγχρονης ιστορίας. Αυτό αναγκάζονται να το παραδεχτούν ακόμα και οι πιο αμετανόητοι υποστηρικτές της Pax Americana, της παγκόσμιας τάξης που επέβαλλαν οι ΗΠΑ δια πυρός και σιδήρου στον πλανήτη την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου. «Ήταν ο Κίσινγκερ ο μάγος της διπλωματίας ή ένας ψυχοπαθής αμοραλιστής», γράφει η εφημερίδα Financial Times. «Είναι αδύνατο να αποφανθεί κανείς. Μπορεί να ήταν και τα δυο. Πολλές από τις ενέργειες που του χάρισαν το στίγμα του τέρατος ήταν ταυτόχρονα και μεγαλοφυείς κινήσεις στην παγκόσμια σκακιέρα».

Ο Κίσινγκερ δεν ήταν ένας συνηθισμένος υπουργός Εξωτερικών: ήταν για έξι περίπου χρόνια ο πραγματικός «τσάρος» της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ. Την περίοδο της προεδρίας του Ρίτσαρντ Νίξον (1969-1975) κατείχε ταυτόχρονα το αξίωμα του υπουργού Εξωτερικών και του Συμβούλου Εξωτερικής Πολιτικής του Λευκού Οίκου. Και παρέμεινε υπουργός Εξωτερικών (αλλά όχι και Σύμβουλος) και μετά την παραίτηση του Νίξον το 1975, μέχρι τη νίκη των Δημοκρατικών το 1976 και την ανάληψη της εξουσίας από τον Τζιμ Κάρτερ τον Γενάρη του 1977. Τα εγκλήματα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού της οκταετίας αυτής έχουν όλα τους φαρδιά πλατιά τη δική του υπογραφή και σφραγίδα.

Μέχρι την υπουργοποίησή του το 1969 ελάχιστοι, έξω από την πανεπιστημιακή κοινότητα της Αμερικής τον γνώριζαν. Ως τότε η σχέση του με την εξωτερική πολιτική ήταν κύρια ακαδημαϊκή. Ο Κίσινγκερ είχε γεννηθεί το 1923 στη Γερμανία. Η οικογένειά του (ήταν εβραϊκής καταγωγής) διέφυγε στις ΗΠΑ το 1938 για να αποφύγει τις διώξεις των ναζί. Σπούδασε στην αρχή οικονομικά και στη συνέχεια πολιτικές επιστήμες και φιλοσοφία. Η διδακτορική του διατριβή είχε σαν αντικείμενο τις σχέσεις ανάμεσα στις ευρωπαϊκές Μεγάλες Δυνάμεις την δεκαετία 1812-1822 και βασικό «πρωταγωνιστή» τον διαβόητο Μέτερνιχ. Αλλά τίποτα δεν έδειχνε ότι ο «λαμπρός» καθηγητής του Χάρβαρντ με τη βαριά γερμανική προφορά θα γινόταν ένας από τους πιο αιμοσταγείς χασάπηδες της σύγχρονης ιστορίας.

Χέρια βουτηγμένα στο αίμα

Ο κατάλογος με τα εγκλήματα που τον βαρύνουν είναι μακρύς. Τον Απρίλη του 1969, τέσσερις μόλις μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, οι ΗΠΑ ξεκίνησαν την «Επιχείρηση Μενού» -έναν ανελέητο

Ο Κίσινγκερ με τον δικτάτορα Πινοσέτ

ΚΙΣΙΝΓΚΕΡ

Ο φονικός “Μέτερνιχ” του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού

βομβαρδισμό της Καμπότζης που άφησε πίσω του πάνω από μισό εκατομμύριο άμαχους νεκρούς. Ο Νίξον και ο Κίσινγκερ κράτησαν αυτή την επιχείρηση κρυφή από το Κογκρέσο -γιατί πίστευαν ότι θα την απαγόρευε. Όταν τα σχέδιά τους διέρρευσε στις εφημερίδες, ο Κίσινγκερ έδωσε εντολή στο FBI να «καλωδίσει» τα τηλέφωνα του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας για να ανακαλύψει τον υπεύθυνο των διαρροών. Τρία χρόνια αργότερα ο Νίξον θα έδινε εντολή στις μυστικές υπηρεσίες να υποκλέψουν (επισύνδεση λέγεται σήμερα στη Ελλάδα του Μητσοτάκη) τις τηλεφωνικές συνομιλίες των κεντρικών γραφείων του Δημοκρατικού Κόμματος στο οικοδομικό συγκρότημα Γουότεργκεϊτ της Ουάσιγκτον. Η αποκάλυψη αυτού του σκανδάλου ανάγκασε τελικά τον Νίξον το 1975 να παραιτηθεί.

Ο Νίξον είχε κερδίσει τις εκλογές του Νοεμβρίου του 1968 υποσχόμενος ότι έχει ένα «μυστικό» σχέδιο για τον άμεσο τερματισμό του πολέμου στο Βιετνάμ -ενός πολέμου που είχε ξεκινήσει στα μέσα της δεκαετίας του 1950 και είχε πυροδοτήσει ένα τεράστιο κίνημα αντίστασης μέσα στην αμερικανική νεολαία. Αυτό όμως δεν εμπόδισε την κυβέρνησή του να επαναλάβει το 1972 στο Βιετνάμ αυτό που είχε κάνει τρία χρόνια πριν στην Καμπότζη -έναν ανελέητο βομβαρδισμό που άφησε πίσω του χιλιάδες νεκρούς. Και αυτό το έγκλημα είχε τη σφραγίδα του Κίσινγκερ. Ένα χρόνο αργότερα του απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ Ειρή-

νης για τον «τερματισμό του πολέμου» στο Βιετνάμ.

Μέσα στην περίοδο της «αυτοκρατορίας» του Κίσινγκερ, οι ΗΠΑ στήριξαν δεκάδες αιματοβαμμένα καθεστώτα στη Λατινική Αμερική και την Ασία. Το 1971 η στρατιωτική δικτατορία του Γιαχιά Χαν που κυβερνούσε το Πακιστάν εξαπέλυσε μια μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση ενάντια στο αυτονομιστικό κίνημα που είχε ξεσπάσει στο τότε Ανατολικό Πακιστάν (το σημερινό Μπαγκλαντές). Οι ΗΠΑ στήριξαν τον Χαν αδιαφορώντας κυνικά για τις εκατόμβες των νεκρών -τη γενοκτονία του Μπαγκλαντές όπως ονομάζεται σήμερα επίσημα από την ιστορία η επιχείρηση αυτή. «Ο Κίσινγκερ», γράφει η εφημερίδα Socialist Worker (η αδελφή εφημερίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στη Βρετανία), «αδιαφόρησε για το πρώτο τηλεγράφημα του Αμερικανού πρόσβη Άρτσερ Μπλαντ στο Ανατολικό Πακιστάν που τον ενημέρωνε για επιλεκτική γενοκτονία. Όταν έστειλε και ένα δεύτερο τηλεγράφημα που μιλούσε και πάλι για γενοκτονία ο Κίσινγκερ τον απέλυσε».

Ο Κίσινγκερ θεωρείται -καθόλου άδικα- και σαν ο αρχιτέκτονας της πολιτικής ενθάρρυνσης και στήριξης των δικτατοριών που έπνιξαν τη Λατινική Αμερική στο αίμα τη δεκαετία του 1970 -της Χούντας του Πινοσέτ που ανέτρεψε το 1973 την αριστερή κυβέρνηση του Σαλβατόρ Αλιέντε στη Χιλή και της Χούντας του στρατηγού Βιντέλα στην Αργεντινή που ανέτρεψε το 1976 την κυβέρνηση της Ιζαμπέλα Περόν.

Η κρίση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού

Η αμερικανική άρχουσα τάξη ήταν σε πανικό τον Γενάρη του 1969, όταν ο Νίξον παρέδωσε την εξωτερική πολιτική στον άγνωστο μέχρι τότε Χένρι Κίσινγκερ. Τον Γενάρη του 1968 οι Βιετκόνγκ -οι μαχητές του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου του Βιετνάμ που πολεμούσαν ενάντια στον διαμελισμό της χώρας τους- είχαν εξαπολύσει μια αιφνιδιαστική επίθεση που είχε καταφέρει να απελευθερώσει δεκάδες περιοχές. Η απάντηση των ΗΠΑ στην αιμωπική αυτή επίθεση ήταν μια αιματηρή αντεπίθεση που «έσβησε» κυριολεκτικά πολλές πόλεις από τον χάρτη. «Έπρεπε να καταστρέψουμε την πόλη για να τη σώσουμε», είχε δηλώσει τότε κυνικά ο αμερικανός στρατηγός που είχε ισοπεδώσει την Μπεν Τρε, την πρωτεύουσα της επαρχίας Κιέν Χοά στους δημοσιογράφους.

Το ταυτόχρονο πρόβλημα, όμως, που είχε να αντιμετωπίσει η αμερικανική άρχουσα τάξη ήταν η εξέγερση της ίδιας της αμερικανικής νεολαίας. Το ηθικό στον στρατό ήταν άθλιο ήδη πριν από το 1968. Με την επίθεση της Τετ καταρρακώθηκε. Με απλά λόγια, οι αμερικανοί στρατιώτες σταμάτησαν να πολεμάνε. Η στρατολόγηση εφεδρων αξιωματικών κατάρρευσε -ο αριθμός τους έπεσε από τις 190 χιλιάδες το 1966 στις 33 χιλιάδες το 1974. Οι λιποταξίες τετραπλασιάστηκαν. Στο ίδιο το μέτωπο οι φαντάροι αρνιόντουσαν να εκτελέσουν τις εντολές. Οι αξιωματικοί που προσπαθούσαν να εξα-

ναγκάσουν τους φαντάρους να πάνε στη μάχη με απειλές είχαν συχνά κακό τέλος: τουλάχιστον 900 αξιωματικοί δολοφονήθηκαν από τους ίδιους τους φαντάρους τους μέσα στην τριετία 1969-71 στο Βιετνάμ.

Στις ίδιες τις ΗΠΑ το αντιπολεμικό κίνημα πήρε τεράστιες διαστάσεις μετά την επίθεση της Τετ. Ακόμα χειρότερα για την αμερικανική άρχουσα τάξη το κίνημα αυτό είχε αρχίσει να «εξεχειλίζει» σε κάθε τομέα της ζωής και να απλώνεται σε κάθε γειτονιά και κάθε πόλη. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είχε κλιμακώσει τον πόλεμο στο Βιετνάμ για να «συντρίψει τον κομμουνισμό» στην Ασία και το μόνο που είχε καταφέρει ήταν να «μολύνει» με το πνεύμα της απελευθέρωσης την ίδια την αμερικανική εργατική τάξη και νεολαία και να υπονομεύσει από τα μέσα το αξιόμαχο του στρατεύματος.

Ο Κίσινγκερ και ο Νίξον προσπάθησαν να αντιμετώπισουν την κρίση με μια τριπλή, φαινομενικά συχνά αντιφατική, προσέγγιση.

Το πρώτο της σκέλος ήταν η σταδιακή αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Βιετνάμ. Το 1970 ο Νίξον διέταξε τον επαναπατρισμό 150 χιλιάδων στρατιωτών και αυτή η πολιτική συνεχίστηκε μέσα στα επόμενα χρόνια.

Το δεύτερο σκέλος ήταν η όξυνση του Ψυχρού Πολέμου, με στόχο να εξαναγκάσει τη Ρωσία να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Ένα από τα μεγάλα επιτεύγματα του διδύμου Νίξον - Κίσινγκερ ήταν η προσέγγιση της «κομμουνιστικής» Κίνας. Η Ρωσία έχασε έναν σύμμαχο και οι ΗΠΑ βρήκαν έναν συνεταιίρο για την «παγκοσμιοποίηση» κάτω από τη δική τους ηγεμονία.

Το τρίτο σκέλος της πολιτικής των Νίξον - Κίσινγκερ ήταν η μεγαλύτερη στήριξη του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού σε τοπικούς συμμάχους, που θα μπορούσαν να αναπληρώσουν το κενό που άφησε πίσω της η υπονόμηση του αξιόμαχου του ίδιου του αμερικανικού στρατού. Η στήριξη του Χαν στο Πακιστάν, του Πινοσέτ στη Χιλή, του Βιντέλα στην Αργεντινή και πολλών άλλων δικτατοριών στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα είχε ακριβώς αυτό τον στόχο. Αυτή η έκρηξη των «υποϊμπεριαλισμών» μετέτρεψε ολόκληρο τον πλανήτη σε ένα θερμικό ανταγωνισμό, όπου τοπικοί σύμμαχοι των ΗΠΑ άρχισαν να διαγκωνίζονται μεταξύ τους για το ποιος κατέχει την κυρίαρχη θέση στην περιοχή. Ένα από τα «παιδιά» αυτού του ανταγωνισμού των υποϊμπεριαλιστών ήταν και ο ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1974.

Ο Κίσινγκερ ήταν ένας αδίστακτος, ψυχοπαθής δολοφόνος. Για αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία. Αλλά για τα εγκλήματά του δεν είναι μόνο ο ίδιος υπεύθυνος. Υπεύθυνη ήταν ολόκληρη η αμερικανική άρχουσα τάξη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Πρωθυπουργός πλημμύρας και πυρκαγιάς στην COP28

Ο Μητσοτάκης έχει άπειρο θράσος, όταν δηλώνει, στην 28η Διάσκεψη του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή στο Ντουμπάι, ότι «παρά τις κλιματικές καταστροφές που υπέστη η χώρα μας, αναδύεται μια νέα Ελλάδα». Για τον Μητσοτάκη, «οι κοινωνίες μας δεν είναι προετοιμασμένες για την κλιματική κρίση... [και] πρέπει να διαθέσουμε περισσότερους πόρους για την ανθεκτικότητα. Το έλλειμμα στο μέτωπο της προσαρμογής είναι εξίσου σημαντικό με το έλλειμμα στους στόχους για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου».

Μας κοροϊδεύει στα μούτρα. Ο Μητσοτάκης χρησιμοποιεί τον όρο «κλιματικές καταστροφές» για να μας πείσει ότι για τις πυρκαγιές, που φέτος κατέστρεψαν πάνω από 1,7 εκατομμύρια στρέμματα δάσους, και για τις πλημμύρες, που βούλιαξαν τη μισή Θεσσαλία, δεν φταίει η κυβέρνηση αλλά γενικά «οι κοινωνίες που δεν είναι προετοιμασμένες» παρουσιάζοντας την κλιματική αλλαγή σαν ένα «φυσικό φαινόμενο» που δήθεν τον ανησυχεί και «θα πάρει μέτρα για την μείωση των εκπομπών ρύπων».

Όμως, οι «κλιματικές καταστροφές» είναι αποτέλεσμα της καταστροφικής πολιτικής της κυβέρνησης, που ενεργεί για το κέρδος των καπιταλιστών, της καθολικής ανυπαρξίας μέτρων για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής, από αντιπυρική προστασία και πυροσβεστική δραστηριότητα μέχρι τα κατάλληλα αντιπλημμυρικά έργα, αλλά και της πρόσδεσής της στην βιομηχανία ορυκτών καυσίμων και στο ναυτιλιακό κεφάλαιο.

Πίσω από τα μεγάλα λόγια για δήθεν αύξηση στο μίγμα της ενέργειας των ΑΠΕ, τα «πράσινα νησιά» και τους στόχους για «θαλάσσια αιολικά πάρκα», η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Οι ΑΠΕ, με αιχμή τις ΒΑΠΕ, δεν σχεδιάζονται με βάση τις ενεργειακές ανάγκες και τις «φυσικές πηγές ενέργειας» κάθε περιοχής αλλά το μεγάλο φαγοπότι των επιδοτήσεων. Ολόκληρες καμένες εκτάσεις, βουκορφές ακόμα και περιοχές Natura γεμίζουν ανεξέλεγκτα ανεμογεννήτριες, καταστρέφον-

Διαδήλωση στο Κάρντιφ τον Νοέμβριο του 2022 με αφορμή την COP27

τας το φυσικό περιβάλλον και τις τοπικές κοινωνίες, για να τσεπώνουν οι μεγάλοι ενεργειακοί όμιλοι τις επιδοτήσεις και να κερδοσκοπούν με τα τιμολόγια ρεύματος που αυξάνονται "σε διάφορα χρώματα". Η χρέωση δεν εξαρτάται από το μίγμα κόστους των χρησιμοποιούμενων πηγών ενέργειας αλλά από την πιο ακριβή πηγή ενέργειας στην ώρα αιχμής. Η κυβέρνηση έχει καταφέρει, με αυτή την πολιτική, να στρέψει τον κόσμο ενάντια στις ΑΠΕ που τις θεωρεί υπεύθυνες για την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος.

Εκεί, όμως, που η υποκρισία του Μητσοτάκη ξεχειλίζει είναι οι "δεσμεύσεις" για την μείωση των εκπομπών ρύπων. Τρία παραδείγματα.

Είναι πραγματικά εξοργιστικό, τρεις μήνες από την «κλιματική καταστροφή» στην Θεσσαλία, να σχεδιάζουν εγκατάσταση FSRU (πλωτό μέσο αποθήκευσης και επαναεριοποίησης Υδροποιημένου Φυσικού Αερίου), χωρητικότητας περίπου 150.000 m3 (!), στον Παγασητικό Κόλπο. Το συγκεκριμένο FSRU, όπως και το αντίστοιχο (και ισοδύναμο σε χωρητικότητα) της Αλεξανδρούπολης θα αποτελεί, σύμφωνα με τον Μητσοτάκη, «πύλη εισαγωγής LNG προς τα Βαλκάνια και την Ευρώπη». Πέρα από

τις τεράστιες οικολογικές καταστροφές και την επικινδυνότητα της δημιουργίας FSRU, το LNG είναι το πιο ρυπογόνο ορυκτό καύσιμο γιατί, εκτός από CO2, ελευθερώνει, κατά την εξόρυξη, τεράστιες ποσότητες μεθανίου (CH4) που είναι πολλαπλάσια πιο βλαβερό «αέριο του θερμοκηπίου».

Αγκαλιά με τις πολυεθνικές

Τρεις μέρες πριν την ομιλία του Μητσοτάκη στη Σύνοδο, διαβάζουμε ότι «η Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης (ΔΙ.Π.Α) του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας ενέκρινε τους περιβαλλοντικούς όρους του έργου της ερευνητικής γεώτρησης "Ήπειρος-1" που θα εκτελεστεί στη Δημοτική Ενότητα Μολοσσών του Δήμου Ζίτσας Ιωαννίνων, στο πλαίσιο του Σταδίου Ερευνών του Προγράμματος Έρευνας και Εκμετάλλευσης Υδρογονανθράκων της Χερσαίας Περιοχής Ιωαννίνων με φορέα την εταιρεία Energean». Σειρά έχουν οι εξορύξεις στο Ιόνιο και στη Κρήτη. Τι και αν, ακόμα και ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας επαναλαμβάνει ότι δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για διάνοιξη νέων πεδίων εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, η κυβέρνηση της ΝΔ,

αγκαλιά με τις πολυεθνικές ορυκτών καυσίμων αλλά το «σύμμαχο» κράτος - δολοφόνο του Ισραήλ, ετοιμάζεται να «τρυπήσει» όλη την Ανατολική Μεσόγειο για την εκμετάλλευση νέων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων.

Σύμφωνα με στοιχεία της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών, στους τύπους πλοίων στρατηγικής σημασίας, οι Έλληνες εφοπλιστές ελέγχουν το 21% του παγκόσμιου εμπορικού στόλου. Τα τελευταία δέκα χρόνια η συνολική χωρητικότητα του ελληνικού εμπορικού στόλου, που αποτελείται από 5.520 πλοία, έχει αυξηθεί κατά 50% και αντιπροσωπεύουν το 31% των πετρελαιοφόρων, το 25% της μεταφοράς χύδην ξηρού φορτίου, το 23% μεταφοράς LNG, το 16% της μεταφοράς χημικών και προϊόντων πετρελαίου, το 12% της μεταφοράς υγραερίου και το 9% της μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων. Πάνω από το 40% των πετρελαιοφόρων και σχεδόν ένα στα 6 πλοία μεταφοράς LNG που κατασκευάζονται σήμερα θα παραδοθούν σε Έλληνες εφοπλιστές.

Το 2021, οι εκπομπές ρύπων από τις θαλάσσιες μεταφορές είχαν αυξηθεί πάνω από 40% σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Αυτή η αύξηση συνεχίζεται ραγδαία. Για να έχουμε μία εικόνα, αν η ναυτιλιακή βιομηχανία αποτελούσε ένα αυτόνομο κράτος θα καταλάμβανε την 6η θέση στην παραγωγή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου παγκοσμίως. Τι βρήκε να πει ο Μητσοτάκης; «Ως παγκόσμιος ηγέτης στις θαλάσσιες μεταφορές, αντιλαμβανόμαστε την ευθύνη για την απανθρακοποίηση της ναυτιλίας, εφόσον διατηρούμε την ανταγωνιστικότητά μας και διασφαλίζουμε ισότιμους όρους ανταγωνισμού σε παγκόσμιο επίπεδο». Δηλαδή, ξεχάστε την «απανθρακοποίηση της ναυτιλίας» γιατί αυτή θα μειώσει την ανταγωνιστικότητα και τα κέρδη των εφοπλιστών «μας».

Το πρώτο βήμα για να γλυτώσουμε από τις «κλιματικές καταστροφές» είναι να γκρεμίσουμε αυτή την κυβέρνηση της καταστροφής και να βάλουμε τις ζωές μας και τον πλανήτη πάνω από τα κέρδη τους.

Γιώργος Ράγκος

Κάτω τα χέρια από το Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας

Δυναμική συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκαν το Σάββατο 3/12 στη Ραφήνα κατά του έργου διευθέτησης και του φερόμενου «καθαρισμού» του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας και της κατασκευής αντλιοστασίων σε δύο προστατευόμενους υγρότοπους, μετά από κάλεσμα της Κίνησης για την Ανάδειξη και Προστασία του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν κάτοικοι από την Ραφήνα και τις γύρω περιοχές, νέοι και νέες αλλά και άνθρωποι όλων των ηλικιών, καθώς και μια σειρά από περιβαλλοντικές κινήσεις, φορείς και οργανώσεις. Το παρών έδωσε με αντιπροσωπεία της η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή, η Πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή και η Εργατική Αλληλεγγυή.

Μετά τη συγκέντρωση ακολούθησε πορεία προς το ποτάμι στο σημείο όπου εκτελείται το έργο διευθέτησης και ο φερόμενος «καθαρισμός» στο πλαίσιο αυτού, όπου παιδιά σήκωσαν τα χαρτόνια με σύνθημα "SOS-τε το Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας" και συνεχίστηκε προς τους υγρότοπους της εκβολής (πλησίον πάρκου Καραμανλή) και της παραλίας των Μαρικών, μέσα στους οποίους η ΕΥΔΑΠ χτίζει αντλιοστάσια αποχέτευσης.

3/12, Ραφήνα. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

«Τα παραπάνω έργα ξεκίνησαν ταυτόχρονα από το Υπουργείο Υποδομών και την ΕΥΔΑΠ αντίστοιχα, Τρίτη 28/12 και Τετάρτη 29/12. Όλες οι προστατευόμενες από την εθνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία υγροτοπικές περιοχές της Ραφήνας και της Αρτέμιδας καταστρέφονται ή συρρικνώνονται, αφήνοντας την Αττική ακόμα πιο ευάλωτη στην κλιματική αλλαγή» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Κίνηση. «Ήδη, στο πλαίσιο του έργου διευθέτησης/καθαρισμού του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας έχει γίνει επέμβαση σε μήκος περίπου 600 m του ποταμού, με αποψίλωση της κοίτης και των πρανών στην καρδιά του προστατευόμενου υγρότοπου Α προτεραιότητας της εκβολής.

Ο αγώνας για τη ματαίωση των έργων συνεχίζεται με όλα τα μέσα. Την Παρασκευή 8/12, θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση στη Ραφήνα για το Μεγάλο Ρέμα, με συμμετοχή επιστημόνων».

Γ.Π.

3ήμερο θρόσος ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος

OXI LNG

στον ΠΑΓΑΣΗΤΙΚΟ

Το περιβάλλον πάνω από τα κέρδη

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	8/12 18:30 ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΒΟΛΟΥ (Ηρώων)	ΚΥΡΙΑΚΗ	10/12 18:00 ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΘΟΛΟΣ (Πανεπιστήμιο)
ΣΑΒΒΑΤΟ	9/12 12:30 ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΑΛΙΑ ΒΟΛΟΥ (Ηρώων)	<ul style="list-style-type: none"> Νασολίων Καλοθός Πάνος Γιαννακόπουλος Σύμβουλος (Πανεπιστήμιο ΣΠΣ) Στέλιος Ασημένιος Πάνος Παυλάκης/Αναστάσιος Τριανταφύλλης (Πανεπιστήμιο) Φαίη Τζανακούλη Στέφανος Γεωργιάδης, Γιώργος Ράγκος Πάνος της Τριανταφύλλης Ελένη Απόστολος Παυλάκης/Κατερίνα και Γιώργος Αλιπάρη 	

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Τριήμερο κινητοποιήσεων στον Βόλο